

Що потрібно знати, йдучи у відділ кадрів, щоб без зайвих ускладнень написати заяву на щорічну оплачувану відпустку

Громадськість наполягає на виконанні однієї з вимог Майдану — перетворити державні резиденції в національні парки

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
Заснована в 1990 році

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 21 ТРАВНЯ 2014 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 89 (5218)

ЦИТАТА ДНЯ

ІВАН ГАШПАРОВИЧ:

«Усі маємо допомагати Україні, але вона повинна насамперед допомогти собі сама, особливо стабілізуючи внутрішню ситуацію».

Президент Словаччини про висновки, які має зробити Україна у контексті подій на сході держави

Закон захищає воїнів

НОРМОТВОРЕННЯ. З третьої спроби Верховна Рада ухвалила Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення оборонно-мобілізаційних питань під час проведення мобілізації». Згідно з документом, військовослужбовцям, резервістам та військовозобов'язаним з початку і до закінчення особливого періоду не нараховуватимуться штрафні санкції, пеня за невиконання зобов'язань перед підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності. Передбачено, що податок на доходи фізичних осіб сплачується до бюджету демобілізованою самозайнятою особою протягом 180 календарних днів з першого дня її демобілізації без нарахування штрафних і фінансових санкцій. Платники єдиного внеску, призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період чи на весь строк військової служби звільняються від цих зобов'язань, передає УНІАН. А Закон «Про військовий обов'язок і військову службу» зокрема захищає мобілізованих від звільнення з роботи, а студентам дає право дозволити після демобілізації. Проте підвищено й покарання за порушення законів про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію.

ЦИФРА ДНЯ

124,7 млн грн

вже надійшло на рахунки Міноборони від юридичних і фізичних осіб у рамках акції «Підтримай Українську армію»

ЗНО на Донеччині й Луганщині перенесено на липень

Фото Володимира ЗАКІ

ВАРІАНТИ. Абітурієнти цих областей зможуть обирати, проходити незалежне оцінювання за місцем проживання чи в інших регіонах країни

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення проміжних виборів народного депутата України
25 травня 2014 року в одномандатному виборчому окрузі № 83 (Івано-Франківська область)

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямым підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 20 травня 2014 року

USD 1171.6147

EUR 1606.8696

RUB 3.3726

/ AU 151314.04

AG 2290.51

PT 172110.20

PD 95720.92

за 100 доларів США

за 100 євро

за 10 рублів

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

ЗНО на Донеччині й Луганщині перенесено на липень

Тетяна МОІСЕЄВА,
«Урядовий кур'єр»

Тестування та Донеччини та Луганщині буде перенесено з основної сесії, яка відбуватиметься з 3 до 27 червня, на додаткову — з 11 до 27 липня. «Ми рекомендували профільному міністерству та Українському центру оцінювання якості освіти (УЦОЯО) передбачити можливість перенесення тестування дітей у зв'язку зі складною суспільно-політичною ситуацією, загрозою життю і здоров'ю абітурієнтів, неможливістю доставити тестові завдання, збереженню конфіденційності тощо», — повідомив журналістам під час брифінгу в Будинку уряду віце-прем'єр міністр Олександр Сич.

Технологічна готовність є, безпеки немає

Нагадаємо, загалом для участі в цьогорічному незалежному оцінюванні зареєструвалося 297 тисяч абітурієнтів. З них 23 тисячі — в Донецькій і 13 тисяч — у Луганській областях. Абітурієнти цих регіонів зможуть обирати, проходити незалежне оцінювання за місцем проживання чи в інших регіонах. За словами директора УЦОЯО Ігоря Лікарчука, відсьогодні абітурієнти Донецчини та Луганщини на своїх онлайн-сторінках можуть перереєструватися і вказати той регіон країни, де вони хо-

Цьогорічне тестування відбудеться за особливих умов

чуть пройти тестування під час додаткової сесії. «Або проходити його за місцем проживання в Донецькій чи Луганській областях. Ми сподіваємося, що до середини липня там може відбутися стабілізація ситуації», — повідомив він. Якщо абітурієнт вирішив проходити ЗНО в іншому регіоні, то зробити відповідну позначку в реєстраційній формі на своїй персональній сторінці потрібно до 5 липня.

«Такі дії вимушені, з огляду на ситуацію, яка склалася в Донецькій та Луганській областях. І якщо ми технологічно готові провести там ЗНО, то інші служби не можуть гарантувати безпеку його учасників та тестових матеріалів. Саме цим і було зумовлено

прийняття такого рішення», — пояснив Ігор Лікарчук.

Він наголосив, що Український центр оцінювання якості освіти готовий до проведення ЗНО на всій території країни. «Технологічно ми завершили цикл підготовки. На початку квітня я зробив заяву про те, що ЗНО в Україні перебуває під загрозою зриву внаслідок безвідповідального ставлення до цього процесу попередньої влади та керівництва МОН. Сьогодні я роблю повторну заяву, що немає серйозних загроз, які б унеможливили проведення ЗНО на всій території країни. Є реальні загрози безпеці учасників тестування і тих, хто його проводить, і загроза щодо безпеки тестових матеріа-

лів на території Донецької та Луганської областей», — повідомив Ігор Лікарчук. Якщо ж виникнуть проблеми і з додатковою сесією для цих вступників, в Українському центрі готові так само, як це свого часу було зроблено для абітурієнтів Криму, запропонувати ще одну спеціальну сесію. «Але лише за умови, якщо під час додаткової сесії вступники не зможуть реалізувати своїх можливостей», — наголосив Ігор Лікарчук.

У всіх інших областях тестування проходитиме за тим графіком, який було оголошено раніше. Всі абітурієнти вже мали отримати запрошення, де вказано дати, пункт тестування, адресу, куди їм потрібно прийти для написання тестів.

Під контролем Кабміну

За словами Олександра Сича, вчора пройшла міжвідомча нарада, в якій узяли участь представники МОН, МВС, СБУ, Мінфіну, Мінінфраструктури та інших відомств. «Представник кожного з міністерств доповів про стан готовності сприяти проведенню ЗНО та отримав відповідні доручення, які ми жорстко контролюватимемо на рівні Кабінету Міністрів. Як завжди, стоїть питання вчасного фінансування. Мінфін звітує, що всі належні кошти з його боку перераховано. Є питання до Держказначейства, й ми їх вирішуватимемо, аби вчасно було оплачені потрібні платежі», — повідомив Олександр Сич, додавши, що є питання й щодо збереження конфіденційності під час передачі тестових матеріалів, які потрібно доставити». Крім того, МВС та СБУ отримали завдання організувати безпеку як місць тестування, так і абітурієнтів та педагогів. Міністерство охорони здоров'я повинно забезпечити цілодобове чергування та проконтролювати видачу відповідних довідок, які дають підстави абітурієнтам перенести тестування. Як повідомив віце-прем'єр, у ще одному проблемному регіоні — Криму — під час перереєстрації на ЗНО 600 абітурієнтів виявили бажання писати тести

на материковій частині України. «Ми проаналізували з Мінінфраструктури можливість безперервного сполучення із Кримом, і дійшли висновку рекомендувати цим учням завчасно прибути на материкову частину, оскільки з 1 червня можливі ускладнення у графіку руху сполучення і поїздів, і автобусів», — повідомив Олександр Сич. По-перше, це пов'язано з тим, що з наступного місяця змінюється розклад руху, по-друге, Росія вводить свою систему придбання квитків, яка корелюється з українською, скажемо так, як із системою міжнародного сполучення. Тому можуть бути ускладнення. У свою чергу в тих регіонах, де ці абітурієнти зареєструвалися для проходження ЗНО, ми звертатимемося до місцевих органів влади, ректорів вищих навчальних закладів, щоб вони максимально сприяли їм у забезпеченні житлом тощо».

Місця проведення тестування, прилеглі території, абітурієнтів та педагогів, так само, як і тестові завдання, посилено охоронятимуть. Відповідні фахівці мониторитимуть санітарно-епідеміологічну ситуацію в місцях, де проходитиме зовнішнє незалежне оцінювання. За словами Ігоря Лікарчука, цього року всі пункти тестування намагатимуться забезпечити металощукачами, але їхнє застосування не порушуватиме прав учасників ЗНО.

Спостерігачі готові до роботи

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

НАПЕРЕДОДНІ. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк прийняв делегацію місії Світового конгресу українців зі спостереження за виборами в Україні на чолі з Богданом Футеєм, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. Глава уряду висловив подячність представникам закордонного українства за вагомий внесок у спостережний процес за виборами й підтвердив рішучу наміштованість влади забезпечити належну організацію позачергових виборів Президента з урахуванням існуючих безпекових викликів.

Кожен зробить свідомий вибір

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

МЕТА. Зустріч із делегацією Фонду імені Фрідріха Еберта провів Міністр Кабінету Міністрів Остап Семерак. Сторони обговорили готовність України до президентських виборів, які відбудуться 25 травня, і антикризові реформи.

«Виборці забезпечені правом і можливістю підтримати на виборах кандидатів тих політичних сил, які їм до вподоби. У виборчому процесі всі забезпечені достатньою кількістю інформації. ЦВК є належним інструментом проведення виборів, вона витримала всі часові рамки, передбачені в законі», — цитує слова Остапа Семерака прес-служба Міністра Кабінету Міністрів.

Уряд також продовжує активний діалог з українським суспільством через формат національних «круглих столів» і виїзних засідань. «Цього тижня уряд знову проведе своє засідання в одному з обласних центрів, також відбудеться черговий Національний «круглий стіл», — зазначив Остап Семерак. — Уряд хоче доступитися до кожного громадянина, зокрема на сході. Всі громадяни України мають право на пряму говорити з урядом про проблеми, тому що ми є урядом громадян».

Держава подбає про кримських татар

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПІДТРИМКА. Окупація Криму та нинішнє становище кримських татар спонукали владу робити ті кроки в царині етнічної політики, які давно вже на часі. Такі дії допоможуть визначити статус кримських татар і сприятимуть збереженню їхньої ідентичності. Такими словами розпочав експертний круглий стіл «Україна і Крим: 70 річниця депортації кримських татар. Тенденції та виклики» у стінах Українського кризового медіа-центру віце-прем'єр-міністр Олександр Сич.

За його словами, йдеться не лише про приєднання до Декларації ООН про права корінних народів, ухвалення законів «Про відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою», «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тощо, а й про створення рішенням уряду Кримського дому в Києві.

«Кримський дім, під який уже виділено приміщення, виконуватиме роль представництва кримських татар, стане осередком їхньої культурної, соціальної діяльності, вироблення подальшої стратегії розвитку кримськотатарського на-

Корінний народ півострова незламний у боротьбі за свої права

роду», — передає позицію віце-прем'єра його прес-служба.

Особлива увага у контексті гуманітарної політики приділяється забезпеченню освітніх потреб кримських татар та інших наших співгромадян,

які були змушені виїхати з Криму до інших областей України.

У цьому контексті віце-прем'єр резюмував: «Уряд робить усе можливе, щоб ці люди могли реалізовувати свої культурні потреби, продовжували

здобувати освіту. Зокрема планується переорієнтація державного замовлення із кримських вишів до вищих навчальних закладів в інших областях, аби вони могли безперешкодно приймати на навчання кримських студентів».

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Дітям обіцяють
«Відпочинок разом з батьками»Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

СКОРО КАНІКУЛИ. На порозі літо. І всім хочеться відпочити. Особливо школярам, які цілий рік наполегливо гризли граніт науки за партами. Як це зробити, щоб дітям було безпечно, цікаво й корисно? Перейматися цим, на думку міністра соціальної політики Людмили Денісової, мають не лише батьки, а й держава.

— Щойно закінчилася селекторна нарада з представниками областей щодо відпочинку дітей улітку 2014 року. За даними з регіонів, на початок цього року в Україні проживають 4,102 мільйона хлопчиків і дівчаток шкільного віку. Оздоровленню підлягають 3,883 з них. Така різниця тому, що 218 тисяч дітей проживають в АР Крим та Севастополі, тобто на тимчасово окупованих територіях. І сьогодні, на жаль, держава просто не має змоги виконати перед ними свої зобов'язання щодо відпочинку й оздоровлення, — поінформувала міністр.

І додала, що на материковій території України намагалися охопити відпочинком 68%, тобто 2,6 мільйона дітей і підлітків, зокрема 548 хлопців і дівчат шкільного віку, які прибули із Криму. Всього ж їх було 1716. Їх також включили до списків на відпочинок у регіонах, в які вони тимчасово переїхали з батьками. Тож загалом оздоровляться 26,6% дітей, а відпочинком буде охоплено 1,6 мільйона маленьких українців, тобто 41%.

— Звичайно, є й проблеми, — зазначила Людмила Денісова. — Передусім це зменшення мережі закладів відпочинку. Наприклад, деякі з них, які раніше працювали при школах, нині ще не готові приймати школярів. А щодо певної частини батьки принципо-

фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

У пришкільних таборах діти завжди доглянуті. А батьки можуть спокійно працювати

во не дають згоди на відпочинок там їхніх нащадків. Але ми намагатимемось їх переконати, що такий відпочинок надасть дорослим можливість спокійно працювати, знаючи, що діти під наглядом.

Вона також розповіла, що цього року Україна втратила 122 дитячих заклади у Криму, зокрема і Міжнародний дитячий центр «Артек». Ще торік там відпочивало 59 тисяч дітей та підлітків за сезон. Вона також зауважила, що до неї звернулися працівники «Артеку» із проханням надати їм можливість переїхати в інше, безпечне, місце (область) і там працювати з дітьми, щоб не втратити той колектив висококваліфікованих фахівців, який там нині є. Та міністр переконана, що згодом вони обов'язково повернуться до справжнього «Артеку» — і вихователі, й діти. Нині ж працюють над тим, аби надати статус міжнародного

дитячого центру «Молодій гвардії». Бажання є — потрібні кошти.

Щодо фінансування, то в цьому році на оздоровлення й відпочинок дітей передбачено з усіх бюджетів та позабюджетних коштів Фонду страхування від тимчасової втрати працездатності 1,850 мільярда гривень, що на 14%, або 36 мільйонів гривень менше, ніж торік. Це сталося тому, що нині немає змоги організувати відпочинок в «Артеку».

Обговорювали також питання щодо відпочинку в Донецькій та Луганській областях, куди батьки, звісно, бояться відпускати дітей через неспокійну обстановку. Тож на Донеччині, де нині спокійніше, міністерство обіцяє забезпечити безпеку дітей та надавати путівки не лише дітям, а й їхнім батькам, щоб вони відпочивали всі разом. Кошти на це є. Їх виді-

лено як з Донецького обласного, так і з місцевих бюджетів. Справа за тим, аби створити новий механізм, тобто путівки «Відпочинок з батьками». А ще діти з Донеччини відпочиватимуть на Львівщині, де на них уже чекають.

Відповідаючи на запитання журналіста «УК», Людмила Денісова зазначила, що загалом на материковій Україні є понад 16 625 різноманітних закладів для відпочинку та оздоровлення дітей. Але серед них багато пришкільних, які не пристосовані лише для відпочинку. А таких, де діти зможуть подбати про своє здоров'я, — 645. Усі вони фактично вже готові для прийому хлопців та дівчат. Є невеликі проблеми з деякими у п'яти областях, та міністр запевнила, що їх розв'яжуть найближчим часом, — усі служби працюють, щоб ці заклади змогли вчасно прийняти дітей.

ПРОШУ СЛОВА!

Вони
беззахисні
перед
шахраямиОлена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Дедалі частіше наші пенсіонери стають об'єктом шахрайства. Так склалося, що саме їхні пенсії — це нехай і мізерне, недостойне, але найстабільніше джерело доходів. Наші матері й батьки, бабусі й дідусі складають копійчку до копійчки — на «чорний день». І ось на порозі їхніх квартир або будинків з'являється всміхнена дівчина (пані, хлопець), яка називає себе соціальним працівником (представником районної ради ветеранів, благодійного фонду) й вітає з отриманням «подарунка».

Доки люди тремтячими від радості руками заповнюють анкети (підписують акти), спритні шахраї розглядають квартири, просять водички. Та зачинивши двері за приємними гостями, люди виявляють пропажу всіх(!) своїх заощаджень.

І схеми постійно модернізуються. У поштові скриньки лягають барвисті листи зі звертанням на ім'я по батькові як до знайомої людини. Новинкою стала пропозиція викупити від усіх недуг. Що таке біологічно активні добавки (БАДи) нашим співвітчизникам ще потрібно роз'яснювати, як і те, що в принципі безпечні порошки не можуть коштувати кілька тисяч гривень.

Але річ навіть не в ціні.

Спробуйте в звичайній районній поліклініці знайти уролога для свого дідуся (батька), який із віком став відчувати дискомфорт? Таких фахівців немає.

Батько моєї подруги обдзвонив усі поліклініки поблизу, доки не з'ясував, де з таким лікарем можна домовитися про прийом. Попросив записати. Реєстраторка стала розпитувати й сказала, що лікар (о, який щасливий збіг обставин!) підійшов до телефону. Лікар (чи хто там на іншому кінці телефонного дроту) заявив, що сам допомоги навряд чи зможе, але є в нього телефонний номер однієї київської клініки...

На дзвінок відповіла жінка з приємним голосом. І одразу взяла ініціативу в свої руки. У результаті без будь-яких оглядів, обстежень або аналізів дідусеві було призначено курс лікування препаратами загальною вартістю 8,5 тисячі гривень. Кур'єр доставив їх негайно із самої столиці(!).

Дама з мобільника продовжує телефонувати ледь не щодня, інструктувати, обнадійувати та... призначати нові ліки. У квитанціях — жодних розпізнавальних знаків або адреси київської(!) клініки. Інтернет «пояснив», що все це — БАДи. Нешкідливі, не небезпечні, от тільки дуже дорогі.

Намагатися перервати це спілкування діда з підприємливою панною?

Але розмови з нею дають йому головне — увагу й надію. Наша медицина, на жаль, нині не може запропонувати ні першого, ні другого.

Наші старі звикли вірити людям. І особливо друкованому слову, тим більше, якщо в барвистому буклеті, надісланому в конверті, — лист, адресований особисто.

У цьому сенсі вони як діти. Недовірили й винувато посміхаються у відповідь на викриття й факти, доступні нам, молодшим, озброєним Інтернетом і досвідом відносин із державою, які аж ніяк не назвеш патерналізмом.

Наші старі вдома самі. І нам треба поспішати, щоб захистити їх від усміхнених і безсовісних людей, озброєних яскравими буклетами, списком адрес літніх людей та медичними слівцями.

Мобільні групи
допоможуть регіонам

ЗАКОНОДАВЧІ НОВАЦІЇ. Досвід з надання адмінпослуг
Україна перейматиме у Грузії

Ірина ПОЛІЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Щороку українці витрачали приблизно 20 мільярдів гривень на оформлення різного роду документів. Третина цих коштів осідала у кишенях державних службовців. Яскравий приклад: згідно з даними громадських організацій, кожен четвертий українець давав хабара під час отримання закордонного паспорту.

Аби побороти подібні ганебні явища, Міністерство юстиції ініціювало реформи з надання адміністративних послуг в Україні. Вони повинні не лише суттєво спростити отримання реєстраційних документів, а й знищити корупційну складову в цій сфері. Мину-

лої п'ятниці уряд прийняв постанову, згідно з якою в Україні буде створено систему єдиних прозорих центрів надання адмінпослуг. Упродовж останніх п'яти років цю ініціативу блокувала влада задля збереження корупційного чинника у цій сфері.

— Досвід з надання адмінпослуг Україна перейматиме у Грузії, — під час брифінгу в Будинку уряду зазначив міністр юстиції Павло Петренко. — На громадських засадах буде створено робочу групу з реформування системи адміністративних послуг, до складу якої увійдуть, зокрема, й експерти з Грузії. Адже ця країна так само була одним із лідерів за рівнем корупції у сфері надання цих послуг. Проте вже за

кілька років грузинська влада завдяки амбітним реформам стала лідером у питанні легкості ведення бізнесу. Протягом кількох місяців ми напрацьовували пакет реформ разом із нашими грузинськими колегами. Також вони погодилися й надалі співпрацювати з нами для того, щоб запроваджувати й реалізовувати реформи, пов'язані зі спрощенням надання адмінпослуг та реєстрації дій.

Також найближчим часом планують відкрити кілька єдиних центрів із надання адмінпослуг у м. Києві. Ще одна новація — створення спеціальних мобільних груп реєстраторів, яких відряджати-муть до регіонів, де є проблеми з реєстрацією права

власності на нерухоме майно.

Міністр також повідомив, що уряд ініціював проект закону щодо публічності реєстрів. Цей документ передбачає можливість отримання будь-якої інформації про рухоме та нерухоме майно у державних реєстрах. Прийняття цього закону неодноразово провалювали парламентарії, однак уряд наполягатиме на його ухваленні.

Очільник Мін'юсту повідомив, що на розгляді у парламенті також перебуває законопроект про запровадження в Україні системи електронної реєстрації, яка передбачає можливість надання українцям за допомогою мережі Інтернет інших реєстраційних послуг.

Наші вояки вчать
воювати по-новомуВідділ новин
«Урядового кур'єра»

ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ. Демонстрація того, що ми можемо протиставити російській агресії дисципліноване, боєздатне, навчене українське військо, яке може відстояти мир і спокій на своїй землі, надзвичайно важлива. Про це заявив у селищі Делятин віце-прем'єр-міністр Олександр Сич під час офіційного приведення до присяги особового складу батальйону територіальної оборони Івано-Франківської області.

Забезпечений зброєю та технікою батальйон територіальної оборони у складі до 425 осіб охоронятиме правопорядок на Прикарпатті, вживатиме заходів щодо недопущення терористичної загрози і диверсійних актів на території області, повідомляє прес-служба віце-прем'єра. «Є завдання від уряду створити батальйони територіальної оборони в усіх областях, щоб бути готовими чи до повномасштабної війни, чи до ліквідації локальних терористичних актів», — пояснив Олександр Сич.

За його словами, в умовах війни, яку розв'язала Росія проти України, дуже важлива згуртованість суспільства та національна єдність. «Зараз відбувається війна нового формату, так звана гібридна війна, дві складові якої — терористична діяльність територіальних бригад спецназівців російської держави та інформаційна війна. Сотні добровольців, стаючи до лав Збройних сил України, переконливо засвідчують, що вся Українська держава, українське суспільство загалом готові стати на захист миру, спокою у боротьбі проти російського агресора», — наголосив урядовець.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заохочення військовослужбовців — учасників антитерористичної операції

З метою заохочення військовослужбовців, які залучаються до проведення антитерористичної операції, та відповідно до пункту 17 частини першої статті 106, статті 112 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Дозволити Міністерству оборони України, Головному управлінню Національної гвардії України, Службі безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Управлінню державної охорони України під час проведення антитерористичної операції присвоювати в порядку заохочення військовослужбовцям — учасникам антитерористичної операції чергові військові звання до полковника (капітана 1 рангу) включно незалежно від займаної посади та строків вислуги у відповідному званні.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України **О. ТУРЧИНОВ**

м.Київ
19 травня 2014 року
№ 480/2014

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 травня 2014 р. № 133
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011р. № 325 «Про затвердження Порядку використання у 2013 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення у Міжнародній клініці відновного лікування заходів з реабілітації дітей, хворих на дитячий церебральний параліч» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 24, ст. 990; 2012 р., № 45, ст. 1755; 2013 р., № 8, ст. 281) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України **А. ЯЦЕНЮК**

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 травня 2014 р. № 133

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325

1. У назві та постановляючій частині постанови цифри «2013» замінити цифрами «2014».

2. У Порядку використання у 2013 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення у Міжнародній клініці відновного лікування заходів з реабілітації дітей, хворих на дитячий церебральний параліч, затвердженому зазначеною постановою:

1) у назві та тексті Порядку цифри «2013» замінити цифрами «2014»;

2) у пункті 10 слова «Порядку обслуговування державного бюджету за видатками та операціями з надання та повернення кредитів, наданих за рахунок коштів державного бюджету» замінити словами «Порядку казначейського обслуговування державного бюджету за витратами».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 16 травня 2014 р. № 456-р
Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) про розміщення спеціальної моніторингової місії ОБСЄ

Подати на ратифікацію Верховною Радою України Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) про розміщення спеціальної моніторингової місії ОБСЄ, вчинений 14 квітня 2014 р. у м. Відні.

Прем'єр-міністр України **А. ЯЦЕНЮК**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 16 травня 2014 р. № 459-р
Київ

Про визнання такими, що втратили чинність, розпоряджень Кабінету Міністрів України від 4 березня 2013 р. № 125 та від 25 грудня 2013 р. № 1060

Визнати такими, що втратили чинність:

розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 березня 2013 р. № 125 «Про організацію проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» у 2014 році» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 20, ст. 681);

розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 1060 «Про організацію проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» у 2014 році» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 4, ст. 120).

Прем'єр-міністр України **А. ЯЦЕНЮК**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 16 травня 2014 р. № 460-р
Київ

Про присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського

Присудити Премію Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського за 2013 рік:

ГАМАДІ Романовичу — перекладачу — за книги перекладів з перської мови «Захоплюючі розповіді» Алі Сафі та «Бахтіяр-наме».

Прем'єр-міністр України **А. ЯЦЕНЮК**

Татусі підвищують кваліфікацію

ЦІННОСТІ. На Фестивалі сім'ї чоловіків заохочували брати активну участь у вихованні дітей

Марина СУПРУН
для «Урядового кур'єра»

Кілька років тому Україна підтримала ініціативу проведення Національного тижня подружжя. Відтоді в різних регіонах з 15 по 22 травня відбуваються різноманітні цікаві заходи, в яких беруть участь батьки і діти.

«Тиждень подружжя — це рух, який об'єднує всі організації, фонди, державні структури, релігійні громади для проголошення важливості й актуальності сімейних цінностей, — розповідає один з організаторів Фестивалю сім'ї, що пройшов в Ірпені на Київщині, Святослав Грунтковський. — Ми підтримуємо цю ініціативу і

також влаштовуємо заходи. В попередні роки це було на центральному майдані міста, але у зв'язку з тим, що до виборів Президента України залишився тиждень, трохи змінили місце».

У межах заходу організатори влаштували зустріч для батьків, чиї діти нездужають (організм не сприймає одного з білків, у результаті — серйозні обмеження в їжі). Для них складено спеціальну програму, після якої більшість учасників змогли приєднатися до розважальної частини.

Основний акцент Фестивалю сім'ї зробили на заохочення татусів брати участь у вихованні дітей. «На 80% цим займається

мама. Батько ж докладає мало зусиль. Тому нам дуже хочеться, щоб чоловіки теж ставали ініціаторами сімейного дозвілля», — зазначив Святослав Грунтковський.

З огляду на це основною частиною свята став конкурс у вигляді естафети. В ньому могли взяти участь усі охочі, та змагатися за призи мали право лише сім'ї, що прийшли в повному складі (мама, тато, дитина).

Окрім конкурсу, на фестивалі було багато інших розваг для дітей. Зокрема так званий волейводу — перекидання повітряних кульок на покривалах. На території встановили надувну гірку й батуту, на яких малечка могла розважатися до-

схочу. Після активного відпочинку діти мали змогу пригоститися шматочком великого пирога.

«Ми запрошували громаду нашого міста, роздавали флаєри, розклеювали афіші й поширювали інформацію через соціальні мережі, — розповідає Святослав Грунтковський. — Адже ви знаєте сумну статистику: щонайменше кожен другий шлюб в Україні закінчується розлученням. І, згідно з дослідженнями, головна причина — це невідповідність молоді до подружнього життя».

На його переконання, бути мамою і татом, чоловіком і дружиною — це наука, яку потрібно опановувати.

Більшість злочинів проти преси у світі залишаються нерозкритими

СВОБОДА СЛОВА. Політики показують приклад суспільству у ставленні до журналістів та їхньої професійної діяльності

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Ця теза кілька разів звучала у виступах учасників круглого столу «Безпека журналістів: від зобов'язань до дій», який пройшов цими днями у Страсбурзі за ініціативи Ради Європи.

Преса.
Не стріляйте

«Щоб працювати журналістом, треба бути дуже сміливою людиною», — констатував Верховний комісар РЄ з питань захисту прав людини Нільс Мужнієкс. Підтвердження цьому стали останні політичні події, що відбуваються у багатьох європейських країнах, під час висвітлення яких постраждали сотні журналістів, операторів і фотографів.

На думку Верховного комісара РЄ, особливе занепокоєння викликає те, що більшість представників мас-медіа, які висвітлювали демонстрації та акції громадянської непокори, постраждали від свавілля і жорсткості представників правоохоронних органів, які насправді повинні були б охороняти безпеку журналістів і сприяти їм.

Нільс Мужнієкс розповів, що під час подій Майдану в Україні жертвами міліції стали понад сто

журналістів. «Ці журналісти були ідентифіковані як працівники мас-медіа, мали на одязі помітні написи «Преса», але в них навмисне стріляли гумовими кулями: в обличчя, очі або жорстко били», — розповів Нільс Мужнієкс, який побував в Україні у лютому, відразу після драматичних подій на київському Майдані.

Знайти
і покарати

На думку Верховного комісара РЄ, Крим та східна Україна на сьогодні одні з найнебезпечніших місць для журналістської діяльності. «Журналістів там викрадають, переслідують, розбивають відеокамери та конфісковують відзняті матеріали», — сказав Нільс Мужнієкс. Він вважає, що на поняття безпеки журналістів треба дивитися у контексті стану захисту прав людини у кожній країні та її юридичної системи. «Якщо судові органи та юридична система країни корумповані, не функціонують за демократичними принципами, це впливає не лише на повсякдення звичайних громадян, а й на умови професійної діяльності журналістів», — заявив Нільс Мужнієкс.

Жертвами злочинів проти працівників мас-

медіа стають зазвичай невідомі журналісти з великих ЗМІ, а співробітники місцевих видань і фрилансери, розповіла керівник відділу свободи висловлювань ЮНЕСКО Сільві Кудре. За її словами, нині особливо гостре питання безкарності тих, хто винен у злочинах проти журналістів. За даними ЮНЕСКО, лише у дев'яти з двохсот випадках агресії проти журналістів вдається знайти і покарати винного.

На думку Спеціального доповідача ООН з питань захисту права на свободу думки Френка ля Рю, у зв'язку з розвитком нових технологій, популярності та впливовості електронних ЗМІ з'явилася нова форма журналістики — громадянська. «Після подій у Тунісі та Єгипті політики почали боїтися електронних ЗМІ, бо зрозуміли, що завдяки їм кожен їхній нечесний крок стає відомим загальному», — сказав Френк ля Рю. Він вважає, що це підвищило рівень насилля проти журналістів, але, на думку експерта, міжнародні організації будуть безсилі подолати це небезпечне явище, якщо уряди країн заперечуватимуть існування цієї проблеми на національному рівні.

Дві правди

Агресію проти журналістів у суспільстві насад-

жують самі політики, переконаний Френк ля Рю. «Саме політики намагаються дискредитувати пресу, говорять про продажність журналістів, заявляють, що ЗМІ підтримують злочинців тощо», — сказав експерт. Натомість на політичному рівні представники влади повинні сприяти роботі журналістів, діяльності різноманітних мас-медіа, стежити за прозорістю власності ЗМІ, позитивно сприймати критичну та розслідувальну журналістику.

Радник представника ОБСЄ з питань свободи мас-медіа Хуан Барата вважає, що останні політичні події в Україні визначили новий тренд у професійній діяльності журналістів, «який не може не турбувати». На його думку, журналісти і ЗМІ розділені політичною та національною лінією. «Ті мас-медіа, які представляють, так би мовити, протилежний політичний табір, не мають доступу до інформації та місць подій, піддаються переслідуванням», — пояснив Хуан Барата. Як приклад він згадав те, що чимало кримських журналістів, які критикували дії російської влади, були змушені залишити півострів після його окупації Росією через страх за своє життя та життя близьких.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Робочі люди їх не підтримують»

СПРОТИВ. У Донецькій області пройшов страйк проти сепаратистів та дестабілізації в регіоні

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Заводський гудок підняв Донбас на попереджувальний страйк проти сепаратистів, дії яких уже добряче набридли жителям краю. У Маріуполі опівдні на три години призупинили роботу робітники окремих цехів (окрім безперервного виробництва) металургійних комбінатів ім. Ілліча та «Азовсталь». До речі, місцеві металурги вже почали наводити порядок у місті, сформувавши робочі патрулі, які виходять на чергування разом із міліціонерами. А у понеділок у приморському місті планували провести велелюдний марш миру, в якому мали взяти участь близько 50 тисяч осіб. Люди вирішили покласти край нинішньому свавілля, а точніше, бандитизму і мародерству озброєних представників так званої Донецької народної республіки та інших незаконних формувань. Але з'явилась інформація, що бойовики не зупиняться навіть перед розстрілом мирної демонстрації. Як свідчить тепер власник «Метінвесту» Рінат Ахметов, саме тоді він зв'язався з керівниками підприємств і призупинив акцію.

Надвечір він виступив із заявою-закликом до всіх жителів Донецчини підтримати страйк проти сепаратизму. Апелюючи до представників так званої ДНР, автор звернення поставив риторичні запитання, які давно на язичі у багатьох: «Що вони зробили для нашого краю, які ро-

У Донецьку на стадіоні «Донбас Арена» відбулася акція «За мирний Донбас! За Донбас без терору, зброї і кровопролиття!»

бочі місця створили? Вештатися з автоматами містами Донецчини — це що, відстоювання прав донеччан перед центральною владою? Мародерствувати в містах і захоплювати місцевих жителів — це що, боротьба за щастя нашого краю?..» Такі дії сепаратистів отримали в заяві чітку оцінку: «Це боротьба проти жителів нашого краю! Це боротьба проти Донбасу! Це геноцид Донбасу!»

Отже, опівдні у багатьох містах Донецчини розпочалася попереджувальна тригодинна акція протесту працівників підприємств, установ та організацій на робочих місцях. Сигналом до початку страйку в обласному центрі стало ревіння гудка Донецького металургійного заводу, до якого приєдналася какофонія автомобільних сирен і клаксонів. Й-бо, такого одночасного ревіння, завиван-

ня й гудіння Донецьк давно не чув! Перше гучне попередження, яке, виявляється, не останнє — страйки на підтримку миру вирішено проводити і надалі.

Як відреагують на «останній дзвінок» представники ДНР? Буквально напередодні акції у Макіївці озброєні молодики зайшли на одне з підприємств харчопрому і поставили керівникам вимогу: працювати і не брати

участі у страйку. Отримавши відмову, зловмисники взяли в заручники директора логістичного центру та його заступника, яких повезли у невідомому напрямку.

«Давно пора! — емоційно реагує на початок попереджувального страйку житель Донецька Станіслав, який також взяв у ньому участь. — Самозванці й терористи вже отут сидять! (показує на шию). Але, на превеликий жаль, є сумніви, що з ними можна буде мирно домовитися, бо озброєні люди розуміють силу. Але страйк свідчить, що робочі люди їх не підтримують!..»

Ще одним підтвердженням цих слів стало й формування у Донецьку робітничих дружин, бо «нова влада» своїми діями викликала бажання захистити місто від сплеску насильства й бандитизму. І саме завдяки цим дружинам багатьом злочинам вдалося запобігти.

Страйк у Донецьку підтримали й у Свято-Преображенському соборі, вдаривши у дзвони, чим дуже нервували сепаратистів.

P.S. Вчора о 12.00 гудками підтримали жителів Донбасу в боротьбі проти сепаратизму робітники підприємств Дніпропетровщини. На Волині включно до неділі о 12-й годині щодня протягом 10 хвилин битимуть дзвони в усіх церквах Української православної церкви Київського патріархату, нагадуючи про єдність держави.

Навіщо філософам охорона праці?

ЗМІНИ. У новому законопроекті про вищу освіту йдеться, зокрема, про скасування неактуальних дисциплін для студентів

Тетяна МОІСЕЄВА,
«Урядовий кур'єр»

Після ухвали в першому читанні законопроекту про вищу освіту однією з правок, на якій наполягала освітянська спільнота, перед внесенням документа на друге читання було зменшення навантаження на викладачів. Йдеться про повернення норми викладацького навантаження обсягом 600 годин. За чинним законодавством, передбачено навантаження на науково-педагогічних працівників обсягом 900 годин, що, поза сумнівом, украй велике, а також найважливіше з адміністративних перепон для підвищення якості навчання. Якщо ми говоримо про європейський досвід, то там викладачі мають 200—300 годин навантаження, — повідомила під час прямої телефонної лінії Кабінету Міністрів перший заступник міністра освіти і науки Інна Совсун. Навантаження в 900 годин спричиняє те, що свій курс викладачі читають без повної віддачі, оскільки не можуть приділяти потрібну кількість часу для підготовки. За словами заступника міністра, «зменшення до 600 годин не приведуть нас автоматично до європейських стандартів, але це рух у тому напрямі».

Зменшення навантаження не спричинить урізання зарплати, заспокоїла вона. Оскільки викладацька зарплатня розрахована на ставку, то з внесенням змін, щоб отримати таку ж ставку, треба буде начитати не 900, а 600 годин. «Тобто йдеться про те, що година роботи цінуватиметься більше, адже на ту саму ставку потрібно буде прочитати меншу кількість годин. Викладачі ж отримають більше часу, який вони зможуть використати для того, щоб додатково взяти курси або підвищувати кваліфікацію, чи займатися наукою», — пояснила Інна Совсун.

Паралельно йдеться й про зміни, які стосуються зменшення навантаження на студентів. «Нині в навчальних планах вишів стоять по 10—15 дисциплін, що навіть і близько не корелюється з європейськими стандартами, котрі передбачають 4—5 дисциплін на семестр. Ми робимо вигляд, що даємо їм більше, а насправді вони не можуть сфокусуватися на тому, що справді потрібно. Я вже мовчу про такі предмети, як «Безпека життєдіяльності» чи «Охорона праці». Особливо для філософів — цікаво, в яких галузях їх потрібно охороняти?» — зіронізувала заступник міністра.

Одне з ключових нововведень нового документа (його, до речі,

минулої п'ятниці рекомендував профільний комітет Верховної Ради до другого читання) — створення Національного агентства якості вищої освіти, яке перебере на себе чимало функцій профільного міністерства, зокрема ліцензування та акредитацію вишів. До Нац агентства входитимуть представники вишів, асоціацій працевлаштування, студентів. «Це буде інший формат управління органу порівняно з чинним міністерством», — повідомила Інна Совсун.

Водночас студенти матимуть більше прав щодо вибору спеціальностей: затверджується мінімальний обсяг (25%) курсів, який вони зможуть собі обирати. Крім того, нарешті на рівні закону буде зафіксовано ЗНО. Щодо норми про підвищення стипендії до рівня прожиткового мінімуму, яка також зафіксована в новому документі, то її впровадять із певним відтермінуванням через економічну ситуацію.

«Зі спілкування з викладачами, студентами, ректорами ми бачимо, що є великий запит освітянської спільноти на те, щоб цей законопроект ухвалили», — сказала Інна Совсун. У Міносвіти сподіваються, що депутати проголосують законопроект у другому читанні на початку червня.

Рясні зливи у травні — до щедрого врожаю

Галина ІЩЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ПРОГНОЗ. Цьогорічна погода з рясними опадами є досить сприятливою і комфортною для майбутнього врожаю. У цьому переконана начальник відділу агрометеорології Укргідрометцентру Тетяна Адаменко.

Звісно, деякі господарства зіткнулися з проблемами зливів та вилигань посівів, однак ці явища матимуть локальний характер і спостерігатимуться лише в районах, де були сильні шквали вітру та град, зауважила вона. Найбільше втрат може бути у західних, центральних і південно-західних областях. «Слід додати, що опади були досить нерівномірними, і якщо в одному районі області випало дві місячні норми дощів, то в 30—50 кілометрах не випало й 10% від норми», — розповіла про особливості цьогорічного сезону експерт.

За її оцінками, на 80—85% території України випало опадів більше норми і лише на 10—15% території землі недостатньо зволожені через брак дощів. Проблема з опадами і засуха є лише на Херсонщині та в Криму. На Луганщині, Донеччині й Харківщині дощів було замало, але, попри спеку, про засуху поки говорити зарано. Є проблеми й на півночі Чернігівщини, де піски і з сніжня випало вкрай мало опадів.

Зміну погоди, за словами Тетяни Адаменко, очікують уже з 21—22 травня. В Україну заїде антициклон, за якого не буде дощів і розпочнеться справжній літній температурний режим — 24—29 градусів. «Тож опади, які випали,

це гарний запас вологи для майбутнього врожаю», — підсумувала головний агрометеоролог країни, додавши, що врожай ранніх хлібів (озима пшениця та ярий ячмінь) уже сформовано на 60%. Щодо пізніх культур, то для них запас вологи — дуже гарний старт. Тобто цього року Україна матиме дуже добрий урожай. Звісно, якщо на початку червня не буде високих температур, спрогнозувала вона.

З прогнозами Т. Адаменко щодо доброго врожаю у більшості областей згоден і генеральний директор Українського клубу аграрного бізнесу Володимир Лапа. Щоправда, він переконаний, що частка врожаїв кукурудзи і соянишки залежатиме від погоди у липні. На запитання «УК» щодо травневих втрат посівів унаслідок зливів, В. Лапа зауважив, що поки до асоціації не надходила інформація про серйозні зливи через дощі.

«Окремі господарства звісно матимуть втрати унаслідок дії стихії, але оцінити їх можна буде пізніше і вони не будуть значимими», — зауважив експерт. Він також поділився інформацією з регіонів про те, що якщо на заході і в центрі ллє як із відрі там аграрії моляться, щоби стихія зупинилася, через загрозу зливів, то на тій самій Полтавщині, де зазвичай не скаргаються на опади, навпаки, чекають дощів як манни небесної. «Там небагато ефективних опадів і запасів вологи у ґрунті. Їх поки що достатньо, але там потрібні дощі», — наголосив В. Лапа, зауваживши, що навесні краще, щоб були такі рясні дощі, як зараз, аніж посуха, як у попередні роки.

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Життя в облозі

ПРИПІКАЄ. Понад місяць місто Слов'янськ на Донеччині утримує статус «гарячої точки» на карті України

«Урядовий кур'єр» отримав цей матеріал від очевидця подій. Заради безпеки автора-журналіста ми його розповідь публікуємо під псевдонімом.

Олександр ТОРСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

— Чули? Марія розповідала, що її хлопець та сусідські дітлахи вже перестали у війну гратися. Ще недавно, понатягнувши на обличчя чорні маски, як навіжені гасали у дворі із саморобною зброєю. Ці непосиди навіть стару альтанку перетворили на блокпост! Але тепер у них нова гра — у роззброєння та перемир'я...

— А мої! Недавно дивлюся — у школу почали бавитися! Схоже, вже скупили за уроками. Старший ще нічого, а молодший дедалі частіше до свого портфеліка заглядає і мало не щоранку питає: «Маммо, а з нашою школою нічого не трапилося?»

Та дослухати діалог, свідком якого вранці став на базарі у Слов'янську, не вдалося. Неподалік з'явилися кілька озброєних у плямистій уніформі та балаклавах, і жіночки «від гріха подали» мовчки пішли у протилежний бік. Розпочинався черговий день «гарячої точки» і «центру сепаратизму», як звуть тепер донедавна тихе містечко.

Сепаратистами не народжуються

Що ще кілька місяців тому ми знали про Слов'янськ? Місто було відоме як центр солеваріння (за однією з версій, князь Ігор 1185 року йшов на Тор по сіль). Було воно форпостом оборони християнських поселень від нападів кримчаків та ногайців із 1645-го по 1783 рік, бальнеологічним курортом, першим залізничним вузлом на Донеччині і центром керамічної й хімічної промисловості, енергетики, машинобудування. У 1927 році в Слов'янську створили перший в Україні аероклуб, 12 вихованців якого під час війни стали Героями Радянського Союзу, а М. І. Сімейко цього високого звання удостоєний двічі. Свого часу трудові слава Хімпрому, Словважмашу, Бетонмашу, СЗВІ, АІЗу, керамічного комбінату гриміла на весь колишній Союз.

Прикро, але тепер в Україні та за її межами Слов'янськ здебільшого знають як центр сепаратизму. І справжня трагедія — те, що місто, відоме жорстокими боями з німецько-фашистськими загарбниками у роки війни, цієї весни знову стало ареною збройного протистояння. Чому саме Слов'янськ? Перейматися цим закономірним запитанням у слов'янців був час у перерві між автоматними й кулеметними чергами, вибухами мін тощо. І

більшість із земляків змушені визнати, що тут створилися дуже сприятливі умови для втілення сценарію, писаного далеко за межами міста, що і відбувалося у всіх на очах.

Ні для кого не секрет, що місцеві представники Компартії боролися проти незалежності України та за відновлення СРСР ще в перші роки молодшої держави. А торік восени тутешні комуністи чинили шалений опір намаганням недавніх керівників України (своїх земляків, до речі) уникнути енергетичної залежності від Росії. Боролися проти видобутку сланцевого газу, значні поклади якого розвідано на території Донецької й Харківської областей. Тут таке почалося! Компартійці на чолі з Анатолієм Хмельовим розгорнули масштабну кампанію: влаштовували мітинги й демонстрації, вдавалися до перекриття траси Київ — Харків — Довжанський та навіть штурму будівлі райдержадміністрації. Через ЗМІ й персональні послання дії «захисників природи» стали відомі не тільки Україні. Навіть Путін висловив стурбованість планами України видобувати сланцевий газ поблизу кордонів Росії.

А після подій на столичному Євромайдані тутешні «патріоти» ще активніше виступали за приєднання до сусідньої країни: найдужче старалися компартійці, які збирали підписи під листами Путіну із проханням узяти Донеччину під свою опіку. Російські ЗМІ роздухували сепаратистські настрої, а військові інструктори-радники здійснювали постановку «народного повстання» за кримським сценарієм. Та якщо у Криму з обох боків діяв наказ «Не стріляти!», то в Слов'янську вже першого дня захоплення влади «зеленими чоловічками» 12 квітня загинули люди. Проголошений на проросійському мітингу «мером» Слов'янська В'ячеслав Пономарьов разом із головою компартійної координаційної ради Анатолієм Хмельовим оголосили про заборону діяльності ВО «Свобода», партії «Батьківщина» та деяких інших, ввели комендантську годину. А ще представники « нової влади » закликали повідомляти про тих, хто «говорить щирою українською».

Навіть з праски «Гаварім Масква!»

Віднедавна традиційне «На добраніч!» — для слов'янців не просто елемент ввічливості, а й щире побажання, щоб ніч була спокійною і тихою. Нічого дивного — на руках у на-

Коли Слов'янськ перестане бути військовим полігоном? Питання залишається відкритим

селення чимало зброї, використати яку в багатьох руках сверблять саме вночі. А протистоять так звані «самооборонці» завше одному й тому самому лютому «ворогові №1». Якось після однієї нічної стрілянини на околиці розмовляв телефоном із давно знайомою й шанованою людиною. «Вбили двох наших і чотирьох з «Правого сектору!» — емоційно ділилися новиною на тому боці. Такий поділ на «наших» та інших, якими лякають місцевих, — на жаль, звичний. Адже мотивуючи необхідністю захищати місто від «Правого сектору», «бандерівців», «фашистів» тощо, сепаратисти не тільки перекрили в'їзди, а й перетворили захоплені будівлі СБУ, міліції та міськради на фортеці, оточені барикадами з бетонних блоків, мішків із піском та автомобільних шин.

А ще слов'янці нині перебувають в очевидній інформаційній облозі. Засилила закордонних голосів важко заперечити. «Навіть коли праску вмикаю, то вона голосно промовляє: «Гаварім Масква!» — сумно жартує мій сусід. Справді, городян тривалий час щедро «годують» дуже однобічною інформацією. А деякі мас-медіа подекуди, даруйте, городятам таке, що слов'янці починаються замислюватися: може, йдеться про якийсь інший Слов'янськ? Проте дивуватися цьому нічого, адже місцеві газети не виходять, а обласні та центральні сюди майже не потрапляють. Пошту з Донецька, навіть якщо автомобілі з нею пропускатимуть, місцеві листоноші бояться рознести, бо вулицями вештаються озброєні люди у камуфляжі. Листоноша з українськими виданнями в сумці може перетворитися

на «не нашого». А в цьому разі йому пряма дорога до підвалів управління СБУ, через які вже встигли пройти десятки українських військових і правоохоронців, журналістів, спостерігачів ОБСЄ, рядових патріотів. Декого вдавалося звільнити чи обміняти, а дехто ще й нині перебуває там.

Зайве казати, що жителі міста по-різному ставляться до подій, внаслідок яких Слов'янськ став відомий далеко за межами України. Одні вважають, що цілком нормально живуть, а у майбутньому житимуть ще краще і такі перспективи вбачають тільки «під крилом» Росії. А інші, скажімо, вони, іноді стає небезпечним тільки через... провокації українських військ, які чогось час від часу влаштовують стрілянину. Поширені серед такої публіки й повідомлення «ситцевого радіо» про мінометний обстріл сонного міста чи про напад бійців Нацгвардії на автомобіль із мирними жителями, де воєнків (який жах!) не зупинила навіть присутність малолітніх дітей. Тобто вмиле маніпулювання і цинічне перекладання з хворої голови на здорову таки дається взнаки.

Домогосподарки проти гелікоптерів?

Реалії «мирного» життя міста, до яких поступово звикають його жителі, такі: бойовики перекривають рух на залізницю (потяги змушені змінювати маршрути, а електрички, якими містяни звикли їздити на городи, тимчасово не ходять). На тривалий час повністю було зупинено громадський транспорт, оскільки дороги перекрили барикадами чи

просто спиляними деревами. Призупинилася робота державних установ, з яких брутально зірвали державні прапори, десятки підприємств і організацій, навчальних закладів і дитячих садків. Деякі магазини, серед яких і продуктові, також були змушені призупинити роботу. Виникали навіть перебої з постачанням хліба, але нині, оскільки у місті працює свій хлібокомбінат, працівники ПАТ «Хліб» навчилися долати перешкоди на вулицях і вчасно доставляють свою продукцію в магазини. Також за непростих умов «на висоті» виявилися комунальні служби, які безпечно забезпечують житлові квартали електроенергією, газом та водою.

Місячний «ювілей» нової влади збігся із так званим референдумом. Його результати були прогнозованими, і невдовзі в міській виборчій комісії заявили, що проголосувало 97,1% виборців, із яких 97,5% сказали «так» незалежності так званої ДНР. Слов'янці розуміють, що цифри зовсім не відповідають дійсності. А річ у тому, що більшість жителів міста навіть не знали, де їхня дільниця. Приміром, мешканці нашого будинку завжди голосували у Центрі дитячої та юнацької творчості. Тепер цей будинок заблоковано, оскільки він навпроти приміщення СБУ. А що потрібно було йти голосувати в ПК ім. Леніна, дізналися аж наступ-

ного після референдуму дня.

Навіть якщо припустити, що голосували всі росіяни (а їх у Слов'янську 30%) і якась децима зневірених у діях влади українців, то лише третина населення могла сказати «так» так званій ДНР. А що далі? Адже люди бачать, що в її самостійність і перспективність не вірять навіть її організатори, тому й повторюють як закликання: «Путін, допоможи!»

До речі, про «братську допомогу». Дуже помітно, що наше місто враз уподобало брати-слов'яни. Іноді складається враження, що тут відбувається з'їзд представників чи не всіх губерній сусідньої країни. Принаймні від озброєних людей доводиться чути різноманітні «говори», притаманні представникам різних куточків Росії. На офіційному рівні це таке, кожні для кожного не дивина: СБУ встановила особу керівника російської диверсійної групи, що діє у Слов'янську, — це громадянин сусідньої держави офіцер підрозділу спеціального призначення ГРУ Ігор Стрелков. Жителі міста також свідчать, що на власні очі бачили біля блокпостів озброєних чеченців. А «нова влада» тим часом здебільшого запевняє, що місто від «фашистів» охороняє виключно місцеве «Народне ополчення Донбасу». Звідси й нові зразки усної народної творчості: в місті та за його межами переповідають анекдот про те, що будь-яка домогосподарка Слов'янська запросить вонодіє російськими переносними зенітно-ракетними комплексами (реакція на збиті тут два вертольоти, внаслідок чого загинули двоє пілотів і один поранений потрапив у полон).

...Життя міста, яке перетворилося на своєрідний полігон, де апробують цинічний сепаратистський сценарій, важко назвати нормальним, але кожна добра справа додає впевненості, що все теперішнє недовговічне і його невдовзі слов'янці згадуватимуть як страшний сон. Одна з подібних недавніх акцій — у парку культури і відпочинку працівники місцевих ЗМІ висадили 30 саджанців горобини. Тут на решті реалізували давній намір створити алею пам'яті директора місцевої телекомпанії «ТОР» Ігоря Александрова, якого влітку 2001 року вбили за журналістську діяльність.

А тим часом. Жителі Слов'янська залишаються заручниками дуже непрості ситуації. У ніч на вівторок вже звично тут гриміли постріли з автоматичної зброї та вибухали гранати. Внаслідок обстрілу на вулиці Енгельса зазнали пошкодження кілька приватних житлових будинків, у яких ночували люди. Ще раніше слов'янці вирішили «розконсервувати» міське бомбосховище, а в приватному секторі облаштовують під сховища погребі.

Фото Світлани СКРЯБІНО

Ринок потребує балансу інтересів

АКТУАЛЬНО. Проблеми автоперевезень слід розв'язувати комплексно

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Приказка про те, що краще погано їхати, ніж добре йти, нині не актуальна. Сучасники хочуть, щоб проїзд був комфортним. Що для цього може зробити влада і самі перевізники?

Хто першим під'їхав — того й пасажири

На Чернігівщині нині налічується 270 суб'єктів господарювання, які забезпечують рух громадського транспорту на майже 500 маршрутах. Приблизно 90% сіл області мають зв'язок з іншими населеними пунктами. Лише торік було відкрито 7 нових автобусних маршрутів. Загалом перевезено майже 70 мільйонів пасажирів.

Нарікання на роботу перевізників, звісно, є. Торік в односторонньому порядку було розірвано 28 договорів з недобросовісними водіями. Цього року розірвано уже три договори на пасажирські перевезення.

«У нас трапляється недоброякісна, недоброчесна конкуренція, коли один перевізник виграв конкурс, а інший, хоч і має ліцензію, але участю в конкурсі не переймається», — зауважує директор департаменту ЖКГ, регіонального розвитку та інфраструктури Чернігівської облдержадміністрації Петро Головач.

Звичайна ситуація, коли жителі якогось села стоять на зупинці, очікуючи автобуса за графіком. А за 5—10 хвилин до його приїзду під'їжджає і гостинно відчиняє двері інша маршрутка. Люди зазвичай поспішають. Крім того, якщо зібрався великий натовп, це добра нагода нормально розміститися у двох транспортних засобах і уникнути ефекту оселедців у бляшанці. І пасажири не заморочуються питанням стосовно того, хто з двох водіїв має ліцензію на перевезення. І даремно: саме цей чинник найчастіше відіграє вирішальну роль на дорозі, адже законний перевізник, на відміну від конкурента, щодня проходить медичний огляд, а його транспортний засіб — технічну перевірку. І ще одне: через таких недобросовісних конкурентів легальні перевізники, які є платниками по-

датків, зазнають великих збитків.

Для виявлення неправомірних маршрутів створено спеціальну комісію, яка перевірила Коропський і Ріпкинський райони. У першому виявлено перевізника, що без жодних дозвільних документів маломірними автобусами перевозив людей у напрямку Києва. А в Ріпкинському районі упродовж тижня виявлено 30 рейсів, на здійснення яких перевізники не мали законного права. Порушників покарано, але сума штрафу така, що вони можуть її собі дозволити хоч і щодня.

Нерентабельний маршрут у навантаження

Та найбільш проблемне питання рік у рік — підвищення тарифів на перевезення пасажирів. Навколо

цього точаться затяті суперечки: власники транспортних засобів потрясають циферією, яка доводить, що вони працюють собі у збиток. Громадськість ставиться до заявок щодо нерентабельності рейсів скептично: мовляв, розцінки свідомо завищені.

Істина ж, як завжди, має бути десь посередині. А знайти її покликаний створений при облдержадміністрації комітет з підготовки та проведення конкурсу на автобусних маршрутах загального користування, які не виходять за межі області. Нині з часу останнього формування тарифів справді зріс розмір мінімальної заробітної плати, а також підвищилися ціни на газ, дизельне паливо, запчастини. «Позавчора вартість одного найдешевшого білоруського колеса становила 1300 гривень, учора вона вже підскочила до 2100 гривень», — навів промовистий приклад Чернігівський міський голова Олександр Соколов.

В області налаштовані розв'язувати проблеми пасажироперевезень комплексно, враховуючи інтереси і перевізників, і пасажирів. Приміром, для сполучення із малонаселеними пунктами формуються пакети «рентабельний маршрут + нерентабельний маршрут».

Пасажири ж налаштовані не надто оптимістично, побоюючись, що розв'язання проблеми автоперевезень проляже через їхні гаманці.

ПРЯМА МОВА

Петро ГОЛОВАЧ,
директор департаменту ЖКГ,
регіонального розвитку
та інфраструктури Чернігівської
облдержадміністрації:

— Зростання вартості проїзного квитка неминуче. Інакше перевізник, щоб не збанкрутувати, відмовиться від здійснення рейсів. Оскільки послугами автопідприємств користується чимало пільговиків, а відповідна субвенція на відшкодування цих витрат з державного бюджету надходить далеко не повністю (цього року її ще не було), перевізники відмовляються від таких маршрутів, щоб не працювати собі в збиток.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ РОЗ'ЯСНЮЄ ТА ІНФОРМУЄ

Ставки збору

ЦЕ ВАС ЦІКАВИТЬ. Законом України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27.03.2014 р. №1166-VII внесено зміни до Податкового кодексу України в частині ставок транспортного збору за першу реєстрацію транспортного засобу. Закон набрав чинності 01.04.2014 р.

На численні прохання майбутніх автовласників надаємо інформацію щодо нових ставок для легкових автомобілів (крім автомобілів, обладнаних електродвигуном).

Група	Об'єм циліндрів двигуна, куб. сантиметрів		Ставка збору, гривень за 100 куб. сантиметрів об'єму циліндрів двигуна
	від	до (включно)	
1		до 1000	3,82
2	1001	1500	6,37
3	1501	1800	8,9
4	1801	2500	12,73
5	2501	3500	31,82
6	3501	4500	50,9
7	4501	5500	57,27
8	5501	6500	69,99
9	понад 6500		76,35

Головне управління Міндоходів у м. Києві

ПЕРСПЕКТИВА

Керівники підуть на іспит

Вадим ВИГОВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Укртрансінспекція змінює організаційні, кваліфікаційні та технологічні вимоги, обов'язкові для перевезень автомобільним транспортом. Як зазначив під час наради з керівниками територіальних органів голова відомства Валерій Черненко, нині майже 50% наявних автоперевізників не спроможні забезпечити належний рівень надання послуг та забезпечити якість транспортного обслуговування.

— До ринку автомобільних перевезень, — наголосив він, — допускати будуть лише перевізників з відповідним фінансовим станом та необхідною професійною компетенцією. Керівник, менеджер організації перевезень складатимуть письмовий іспит, щоб згодом отримати свідоцтво професійної компетенції.

Положення щодо відповідності фінансового стану перевізника затверджуватиметься Кабінетом Міністрів. На підтвердження своєї здатності виконувати господарські зобов'язання протягом фінансового року підприємства надаватимуть за останній звітний рік фінансову звітність або документи, що підтверджують наявність основних засобів, суму отриманого доходу, оборотних та фінансових активів на загальну суму щонайменше 1500 неоподатковуваних мінімумів. Це у випадку використання одного транспортного засобу та по 800 неоподатковуваних мінімумів — за використання кожного наступного транспортного засобу.

Для отримання ліцензії із надання послуг із перевезення автомобільним транспортом підприємство повинно мати ще й хорошу репутацію. І це не просто слова, а конкретні вимоги. Скажімо, керівник, менеджер з організації перевезень, фізична особа-підприємець не повинні мати проблем із законом (притягнені до кримінальної та адміністративної відповідальності). Протягом одного календарного року на перевізника, керівника, менеджера з організації перевезень, фізичну особу-підприємця, водіїв при виконанні перевезень територією України не має бути накладено адміністративно-господарських та адміністративних штрафів, стосовно яких завершено усі передбачені законодавством процедури оскарження, у сумі, що не перевищує 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із розрахунку на один автомобіль.

— Крім того, — зазначив Валерій Черненко, — значна частина перевізників, працюючи на тіньовому ринку, не сплачує жодної копійки до державного бюджету. Необхідно створити нові, рівні умови доступу до ринку послуг автомобільного транспорту, підвищити конкурентоспроможність національних перевізників та забезпечити доступність, безпечність та якість автотранспортних послуг.

ПОСЛУГИ

Тролейбуси для вінничан

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Вінниця отримала першу партію тролейбусів, придбаних містом згідно з програмою кредитування під гарантії держави. Усі 11 машин комфортабельні, а також мають низьку підлогу, що зручно для посадки людей на візках і матерів з дитячими колясками.

Нові тролейбуси вже стали до роботи. Завдяки цьому в місті створили ще один маршрут перевезення — від аграрного університету до залізничного вокзалу, а решту машин спрямували на найбільш завантажені ділянки пасажиропотоку. За словами виконавча обов'язків міського голови, секретаря міської ради Сергія Моргунова, реалізація проекту дуже важлива задля створення якісної системи перевезень. Новий транспорт поліпшить транспортну систему міста, щоб вінничанам було зручно і швидко пересуватися його вулицями.

Принадно зауважимо, що торік у липні місто над Південним Бугом одним із перших долучилося до державної програми кредитування під державні гарантії, згідно з якою має отримати 40 тролейбусів і 30 автобусів. Нині завод-виробник комплектує ще 29 тролейбусів: їх по одному доставлятимуть із Луцька. До середини літа має надійти весь передбачений у межах програми транспорт.

АЛЬТЕРНАТИВНА ЕНЕРГЕТИКА

Якщо й вигадуємо велосипед, то не ідемо

ПЕРСПЕКТИВА. Економія блакитного палива і впровадження відновлювальних джерел енергії потребують мотивації гаманцем і державного пріоритету

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Норвегія, експортуючи газ, планує з часом відмовитися від видобувних енергоносіїв та отримувати достатньо енергії з сонця, землі, води, вітру і біомаси. Звісно, ця країна багата і тому може собі це дозволити. Але ж вся Європа ставить перед собою чіткі завдання з енергоефективності та енергозбереження. До 2020 року 20% всієї виробленої енергії Європа планує отримувати з відновлювальних джерел. Заможно живуть, проте ресурси використовують ощадливо.

Географічний центр Європи розміщений в Україні. Та, на жаль, у нашій державі з часу незалежності ставлення до впровадження відновлювальних видів енергії непослідовне. Як щодо рідкої біомаси — біодизелю і біоетанолу, так і твердої — соломи, дров, пелет, брикетів тощо. Ми надто прив'язалися до труб сусіда — нафтової і газової. Цим фінансуємо його, а державні програми зі свого розвитку лежать під суком. Почастіло тому, що у питанні енергоефективності відсутня спадковість у влади.

Раніше як було? Змінилася команда, і починається: «Це попередники робили, а нам треба щось своє». Таким чином втрачається послідовність дій, марнується час на видумування «свого» велосипеда замість того, щоб систематизувати напрацювання і крутити педалі. Сьогодні засвідчує: крутити треба щодуху. Утім, у кожному регіоні є свої напрацювання, зокрема щодо механізму впровадження альтернативних газу джерел енергії.

Люди зацікавлені?

«Енергоефективність та енергозбереження — це незалежність політична, економічна, енергетична, екологічна. Це — збільшення обсягу валового продукту, робочі місця і податки. Та чи чули ви коли-небудь звернення до українців, що, шановні, бережімо енергію?» — зауважив президент вінницької асоціації підприємств «Енергоефективність» Юрій Іванов.

Та це ж кожен розуміє своїм гаманцем! А спеціалісти констатують, що практика, за якої певним категоріям населення на опалення безкоштовно виділяється ліміт газу, не призводить до його ощадливого використання. А якби пільгу надавати грішми, то людина була б безпосередньо зацікавленою економити його споживання.

Скільки людей користуються пільгою? «Та стіль-

Є в Україні електростанції, як ця, які виробляють енергію з відходів

ПРЯМА МОВА

Переходимо на солому

Іван ВІТЮК,
начальник відділу департаменту ЖКГ енергетики та інфраструктури ОДА:

— В області на опалювання альтернативними газу енергоресурсами переведено 195 котелень. Зокрема 119 — працюють на біомасі, 52 — на вугіллі, 24 — на електроенергії. Це дає змогу за рік економити 6,5 мільйона кубічних метрів природного газу. Зауважу, що газові котли не ліквідуємо, а консервуємо, ставлячи поряд з ними на альтернативному паливі.

Закладам бюджетної сфери економічно вигідно переходити на відновлювальні види палива. Добре себе зарекомендували котельні, які працюють на пресованій соломі, дровах і пелетах, забезпечуючи належний температурний режим у приміщеннях. Для області було б добре широко використовувати тріску. Практика свідчить, що сирію її не можна зберігати, а треба виробляти лише з сухих дров і хмизу. Крім того, слід ретельно підбирати машини, які працювали б надійно. Визначаємося, хто її має виробляти: державне лісництво чи створювати комунальні підрозділи при органах самоврядування. Запасів деревини є на багато років. В області площа лісу щороку збільшується.

ки, що в жодній іншій державі, мабуть, не існує», — відповіли в департаменті житлово-комунального господарства, енергетики та інфраструктури Вінницької облдержадміністрації.

Держава дотацією покриває різницю між реальною вартістю газу та тарифом — усім. До речі, дрова люди купувати за ринковою ціною, хоча опалювати ними з урахуванням усіх витрат не дешевше, ніж газом.

Цікаво, чи є у керівників установ у бюджетній та комунальній сферах економічна мотивація впроваджувати відновлювальні види палива? Якщо зменшилися витрати на опалення, то, відповідно, і фінансування закладу. Юрій Іванов переконаний, що треба виходити з інтересів держави. «Повинна діяти система обов'язкового впровадження енергоефективних заходів. А під нею має бути методика, як це робити, якщо заклад не має ресурсів. Цю модель ми напрацюва-

ли в області», — зазначив він.

Питання безпеки

У жовтні 2010 року було ухвалено обласну програму щодо енергоефективності. До її реалізації рішенням сесії обласної ради залучили комунальну організацію «Обласний фонд сприяння інвестиціям та будівництву». Він своїм коштом розробляв проектно-кошторисну документацію, подавав проект на державну експертизу, брав дозвіл на будівництво і встановлював енергоефективне обладнання в комунальних закладах. У вересні 2012 року розпорядженням голови ОДА фонд було визначено «замовником проектування та виконання всіх енергоефективних заходів, на підставі проведеного енергетичного обстеження бюджетних, житлово-комунальних установ спільної власності територіальних громад області з наступною передачею в оренду закладам». Щороку на енергоефективні заходи з обласного

бюджету передбачалося «не нижче 1% від загальної фінансування відповідних бюджетних галузей».

Цим розпорядженням було встановлено видатки на оренду обладнання — «у межах 80% отриманої річної економії вартості енергоресурсів».

«Перелік об'єктів нам дає облдержадміністрація, — зазначив перший заступник керівника фонду Ігор Домбровський. — Наприклад, у заклад ставимо котел, який працює на місцевій сировині. Термін його окупності 2—3 роки, проте договір на оренду обладнання укладаємо із запасом — на 5 років. Заклад з нами розраховується за рахунок економії вартості енергоресурсів. Потім обладнання передаємо йому безкоштовно в межах комунальної власності. Під час оренди стягуємо 80% зекономлених ним коштів, а решту залишаємо як стимул на енергоефективні заходи. Тож не треба додаткових бюджетних асигнувань: вкладаємо кошти фонду, які повертаються на нові проекти. Таким чином, заклад отримує енергоефективне обладнання, змінюється енергетична безпека області та держави».

Фінансові можливості фонду насамперед залежать від асигнувань з обласного бюджету та оплати за оренду обладнання. Також обласна рада дозволила йому брати банківські кредити, заклавши задля цього в заставу приміщення одного з обласних управлінь. Потенційно він має змогу залучати інвестиції підприємств, які виробляють відповідне обладнання. Наприклад, у Липовецькій районній лікарні він встановив котел (працює на пелетах), який киянське підприємство надало з відтермінуванням платежу на 5 років.

Є проблема

Упродовж трьох років фонд виконав роботи на п'ятдесяти об'єктах освіти,

охорони здоров'я, соціального захисту населення та підприємств теплокомуненерго на загальну суму майже 6 мільйонів гривень. Це — переобладнання котелень з газу на відновлювальні види енергії, встановлення вузлів регулювання теплової енергії, системна заміна ламп на енергоощадні тощо. Як бачимо, ідея рухати енергоефективність за рахунок економії витрат на енергоресурси — дієздатна. Разом з тим, динаміка практично зробленого ним наряд чи відповідає викликам сьогодення. Чому так?

«Заклади включають розмір орендної плати за обладнання в свої витрати, однак через казначейство оплата проходить з великою затримкою і не в повному обсязі. Це стримує впровадження енергоефективних заходів на нових об'єктах. Станом на 1.04.14 р. нам заборгували 920 тисяч гривень», — зазначив Ігор Домбровський.

Через проблеми з поверненням коштів фонд не наважується скористатися можливістю залучати банківські кредити — дуже ризиковано. Також за відсутності нормальної системи розрахунків марно сподіватися, що підприємства надаватимуть обладнання з відтермінуванням платежу. Маємо парадоксальну ситуацію: за дорогий російський газ змушують розраховуватися, а своєчасність розрахунків за заходи, які зменшують його споживання в бюджетній сфері, то не обов'язковий платіж. Нині, коли йдеться про перерозподіл повноважень з центру місцевим органам влади, маємо ро-

зуміти, що повноваження — це також забезпечення механізму проведення розрахунків.

«Оплата енергоефективних заходів має бути обов'язковою. Це ж в інтересах держави, — зазначає Юрій Іванов і додає: — Один відсоток з обласного бюджету на фінансування енергоефективних заходів це приблизно 14 мільйонів гривень. Реально виділяють близько мільйона. Дали б 10 мільйонів, тоді ще на стільки взяти кредитів і діяти, бо відпрацювали все. Якби впродовж двох-трьох років залучити такі кошти, то надалі не було б потреби у бюджетному фінансуванні: системна модель сама розвивалася б».

А що можна зробити на заборгованих 920 тисяч гривень? З урахуванням усіх витрат — це переведення трьох котелень із споживання газу на місцеві відновлювальні види палива. І вони працювали б і повертали б гроші з оренди обладнання для фінансування інших об'єктів. Може, питання поставили у розряд другорядних через те, що бракує місцевої сировини? Зі слів спеціалістів, навіть обсягів пелетів, які виробляють місцеві заводи у Турбові і Браїлові, достатньо, щоб ними в області опалювати всі заклади бюджетної сфери і частину в комунальній. Проте нині цей вітчизняний ринок зорієнтовано на експорт. І в перерахунок на теплову калорію продаємо за кордон пелети удвічі дешевше, ніж купуємо імпортовий газ.

НАБОЛІЛО

З трубами, але без газу

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Вісім останніх років жителі села Горінчеве, що в Хустському районі Закарпатської області, перебувають в очікуванні блакитного палива. Робота з прокладання вуличних і будинкових мереж, виконана власним коштом, так і не набула логічного завершення. Держава не підставила плече, коли залишилося зовсім небагато — забезпечити електропостачання газорозподільної системи, зв'язку та сигналізації, здійснити роботи з автоматизації і телемеханіки. Від обіцянок до діла так і не дійшло.

— Заступник голови правління НАК «Нафтогаз України» Ігор Прокопів запевнив, що до кінця нинішнього року жителі села Горінчеве матимуть у своїх домівках газ, — сказав голова Закарпатської облдержадміністрації Валерій Лунченко.

— Для завершення будівництва потрібно близько трьох мільйонів гривень. За ці кошти вдасться завершити і благоустрій території у місцях прокладання труб, — зазначив Ігор Прокопів. — Розглядаємо різні варіанти фінансування. Поряд із тим, що будуть залучені кошти ПАТ «Укртрансгаз», допускається й дольова співучасть зацікавлених сторін. Проведемо повну інвентаризацію будівництва незавершених газопроводів у Закарпатській області — як магістральних, так і розвідних газопроводів до населених пунктів. Усю інформацію щодо всіх об'єктів і незавершених проектів буде передано Мінпаливенерго. Після її опрацювання визначатимемо джерела фінансування, щоб якомога більше людей, котрі хочуть підвести до своїх домівок газ, могли це зробити.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміни до Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258 із наступними змінами), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає правові основи організації та діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в таких значеннях:

державна система урядового зв'язку — система спеціального зв'язку, що функціонує в інтересах здійснення управління державою у мирний час, в умовах надзвичайного стану та в особливий період із забезпеченням додержання вимог законодавства під час передавання, приймання та оброблення інформації, що містить державну таємницю;

державні інформаційні ресурси — систематизована інформація, що є доступною за допомогою інформаційних технологій, право на володіння, використання або розпорядження якою належить державним органам, військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, державним підприємствам, установам та організаціям, а також інформація, створення якої передбачено законодавством та яка обробляється фізичними або юридичними особами відповідно до наданих їм повноважень суб'єктами власних повноважень;

дозвіл на проведення робіт із технічного захисту інформації для власних потреб — документ, виданий центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, що засвідчує право на проведення окремих видів робіт у сфері технічного захисту інформації для власних потреб;

дозвільний порядок проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб (далі — дозвільний порядок) — встановлені умови проведення та види робіт з технічного захисту інформації для власних потреб; порядок видачі, переоформлення, призупинення (поновлення) дії, анулювання дозволів (копії і дублікатів дозволів) на проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб; порядок контролю за додержанням умов проведення робіт із технічного захисту інформації для власних потреб та відповідальність за порушення цих умов;

допуск до експлуатації — комплекс організаційно-технічних заходів з проведення тематичних досліджень засобів криптографічного захисту інформації, криптографічних алгоритмів, засобів, систем і комплексів спеціального зв'язку та державної експертизи їх результатів з метою встановлення можливості їх використання за призначенням;

експертні дослідження — дослідження та аналіз конкретних властивостей засобів криптографічного захисту інформації, криптографічних алгоритмів, засобів, систем та комплексів спеціального зв'язку з метою перевірки їх відповідності вимогам нормативних документів та/або нормативно-правових актів, оцінки захищеності інформації або їх науково-технічного рівня;

засіб криптографічного захисту інформації — програмний, апаратно-програмний та апаратний засіб, призначений для криптографічного захисту інформації;

засіб спеціального зв'язку — апаратний, апаратно-програмний засіб, який призначений для обробки інформації з обмеженим доступом у складі системи спеціального зв'язку, але не реалізує криптографічних перетворень інформації;

комплекс спеціального зв'язку — сукупність обладнання і засобів криптографічного захисту інформації, засобів спеціального зв'язку, технічно та функціонально поєднаних для забезпечення захисту службової інформації та/або інформації, що становить державну таємницю, призначений для використання у складі системи спеціального зв'язку;

обладнання криптографічного захисту — обладнання, що функціонально взаємодіє та/або здійснює керування засобом криптографічного захисту інформації і відносно якого висуваються вимоги щодо побудови та умов експлуатації з метою унеможливлення впливу на криптографічні, інженерно-криптографічні та спеціальні якості засобу криптографічного захисту інформації;

об'єкт інформаційної діяльності — інженерно-технічна споруда (приміщення), транспортний засіб, де проводиться діяльність, пов'язана з державними інформаційними ресурсами та інформацією, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

протидія технічним розвідкам — комплекс правових, організаційних та інженерно-технічних заходів, спрямованих на запобігання або ускладнення добування засобами технічної розвідки інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, про зразки озброєння, військової та спеціальної техніки, об'єкти оборонно-промислового комплексу, військові та інші об'єкти, діяльність державних органів, військових формувань, утворених відповідно до законів України, підприємств, установ і організацій в інтересах оборони і безпеки держави;

спеціальний зв'язок — зв'язок, що забезпечує передачу секретної та/або службової інформації шляхом застосування відповідних організаційних та технічних заходів;

система спеціального зв'язку — сукупність обладнання, засобів, комплексів та систем обробки, передачі, технічного та криптографічного захисту інформації, що організовано, технічно та функціонально поєднані в єдине ціле, призначена для забезпечення користувачів спеціальним зв'язком;

система технічного захисту інформації — сукупність суб'єктів, що проводять діяльність у сфері технічного захисту інформації, нормативно-правових документів, що регулюють їх діяльність, а також матеріально-технічної бази у цій сфері;

тематичні дослідження — дослідження щодо встановлення відповідності засобів криптографічного захисту інформації, криптосистем, криптографічних алгоритмів, засобів, систем і комплексів спеціального зв'язку вимогам тактико-технічних завдань на їх створення, нормативних документів та/або нормативно-правових актів у сфері криптографічного захисту інформації, а також вимогам із захисту від витоків інформації каналами побічних електромагнітних випромінювань і наведень;

урядовий зв'язок — спеціальний зв'язок, надання якого забезпечується державною системою урядового зв'язку;

урядовий фельд'єгерський зв'язок — приймання, обробка, перевезення та доставка (вручення) кореспонденції, що містить відомості, які становлять державну таємницю, та/або службову інформацію (далі — кореспонденція), офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, державних органів, органів місцевого самоврядування, органів військового управління, закордонних дипломатичних установ України.

Стаття 2. Статус Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України є державним органом, який призначений для забезпечення функціонування і розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку, формування та реалізації державної політики у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, а також інших завдань відповідно до закону.

2. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України спрямовує свою діяльність на забезпечення національної безпеки України від зовнішніх і внутрішніх загроз та є складовою сектору безпеки і оборони України.

Стаття 3. Основні завдання Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Основними завданнями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України є:

формування та реалізація державної політики у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах (далі — інформаційно-телекомунікаційні системи) і на об'єктах інформаційної діяльності, а також у сферах використання державних інформаційних ресурсів в частині захисту інформації, протидії технічним розвідкам, функціонування, безпеки та розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку;

участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері електронного документообігу в частині захисту інформації державних органів та органів місцевого самоврядування, розробленні та впровадженні електронного цифрового підпису, крім питань правового регулювання його застосування, в державних органах та органах місцевого самоврядування.

Стаття 4. Принципи діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України ґрунтується на принципах верховенства права, забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина, безперервності, законності, забезпечення єдності державної політики, відкритості для демократичного цивільного контролю, прозорості, позапартійності.

2. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України діє за принципом єдиноначальності.

Розділ II

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА, ЧИСЕЛЬНІСТЬ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 5. Загальна структура і чисельність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України має таку загальну структуру:

центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України;

територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України;

територіальні підрозділи;

Головне управління та підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку; навчальні, охорони здоров'я, санаторно-курортні та інші заклади, науково-дослідні, науково-виробничі та інші установи і організації.

2. До сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, входять державні підприємства, установи та організації, діяльність яких пов'язана із забезпеченням виконання покладених на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України завдань.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, територіальні органи, територіальні підрозділи, Головне управління та підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку, заклади, установи і організації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, державні підприємства, установи та організації, зазначені у частинах першій і другій цієї статті, є юридичними особами, мають печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, інші печатки і штампи, рахунки відповідно в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, та в установах банків, у тому числі в іноземній валюті.

4. Загальну чисельність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України затверджує Верховна Рада України за поданням Кабінету Міністрів України, сформованим на підставі пропозицій центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

5. Граничну чисельність працівників, у тому числі військовослужбовців, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, територіальних органів, територіальних підрозділів затверджує Кабінет Міністрів України.

6. Положення про територіальні органи, територіальні підрозділи, Головне управління урядового фельд'єгерського зв'язку, заклади і установи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, їх структуру, штат (штатний розпис) і кошторис затверджує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Стаття 6. Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Керівництво Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснює Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, який очолює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, і несе особисту відпо-

ОРІЄНТИР № 13

туру, штат затверджує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Стаття 10. Головне управління та підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Головне управління та підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України призначені для організації і забезпечення урядовим фельд'єгерським зв'язком Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, державних органів, органів місцевого самоврядування, органів військового управління та інших юридичних осіб відповідно до законодавства.

2. За рішенням Голови Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення можуть утворюватися підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку.

3. Положення про підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку, їх структуру, штат (штатний розпис) і кошторис затверджує начальник Головного управління урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

4. Головне управління та підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в рамках міжурядових угод виконують функції фельд'єгерської служби.

5. Основними завданнями Головного управління та підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України є:

1) організація, забезпечення і доставка кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, державних органів, органів місцевого самоврядування, органів військового управління відповідно до переліків, затверджених Кабінетом Міністрів України;

2) доставка кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України під час поїздки по країні та за кордон, а також виконання особливих доручень;

3) доставка цінних відправлень Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Ради міністрів Автономної Республіки Крим і виконання їх особливих доручень щодо доставки таких відправлень;

4) забезпечення у межах повноважень взаємодії з аналогічними органами держав — учасниць Угоди про Міжурядовий фельд'єгерський зв'язок для збереження та безперешкодної доставки кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти;

5) організація і забезпечення урядовим фельд'єгерським зв'язком державних органів, органів місцевого самоврядування, які не входять до переліків, затверджених Кабінетом Міністрів України, на договірних засадах;

6) проведення заходів з охорони кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти, що доставляється.

6. Для забезпечення виконання покладених завдань Головне управління та підрозділи урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України мають право:

1) перевозити залізничним, авіаційним, автомобільним, морським і річковим транспортом кореспонденцію, офіційну кореспонденцію та дипломатичну пошту;

2) користуватися правом позачергового придбання проїзних документів на всі види транспорту, позачергового розміщення на всіх видах транспорту, позачергового розміщення в готелях за посвідченням про відрядження;

3) використовувати автомобілі без нанесення розпізнавальних знаків і написів, оснащувати їх спеціальними звуковими та світловими сигналами, засобами зв'язку;

4) надавати юридичним особам платні послуги відповідно до законодавства.

7. Органи державної влади зобов'язані в межах своїх повноважень сприяти Головному управлінню та підрозділам урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в організації оперативної доставки кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти та забезпеченні умов її гарантованого збереження.

8. За замовленням Головного управління, підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України органи управління залізничним, авіаційним, морським та річковим транспортом виділяють відповідно окремі купе в пасажирських поїздах, окремі каюти у річкових та морських судах (купе, каюти повинні бути найбільш зручними за умовами режиму безпеки), місця в пасажирських салонах літаків для проїзду особового складу Головного управління, підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України під час виконання ними обов'язків служби з оплатою вартості проїзду за існуючими тарифами; забезпечують позачергове придбання квитків і на умовах оренди надають в аеропортах службові приміщення з телефонним зв'язком, а також можливість використання інших наявних засобів зв'язку для забезпечення доставки і збереження кореспонденції.

9. Кореспонденція, офіційна кореспонденція та дипломатична пошта, що доставляється урядовим фельд'єгерським зв'язком, є недоторканною, не підлягає розкриттю та/або затриманню, крім випадків, визначених законом.

10. Кореспонденція, офіційна кореспонденція та дипломатична пошта, що доставляється особовим складом Головного управління та підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, обов'язкова для отримання одержувачем незалежно від його підпорядкування та форми власності, якщо інше не визначено законом.

11. Для захисту кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти, приміщень, споруд і транспортних засобів, де вона зберігається, а також життя і здоров'я особового складу Головного управління та підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України від протиправних посягань під час виконання ними обов'язків служби на підставі та в порядку, встановлених законом, може застосовуватися вогнепальна зброя, спеціальні засоби та заходи фізичного впливу.

12. У виняткових випадках, якщо збереження кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти є неможливим, вона підлягає знищенню в установленому порядку.

13. Транспортні засоби Головного управління та підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України не можуть використовуватися в інтересах інших органів та організацій, не підлягають огляду, перевірці, затриманню та є транспортними засобами спеціалізованого призначення.

14. Порядок забезпечення урядовим фельд'єгерським зв'язком, приймання, доставки, збереження, знищення кореспонденції, офіційної кореспонденції та дипломатичної пошти визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ III
ОСОБОВИЙ СКЛАД ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 11. Особовий склад Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. До особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України належать військовослужбовці, державні службовці та інші працівники.

2. Положення про проходження військової служби (навчання) військовослужбовцями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України затверджує Президент України.

3. Комплектування Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України військовослужбовцями і проходження ними військової служби здійснюються відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу». Уповноважені посадові особи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України попередньо вивчають склад призовників та здійснюють їх добір у військових комісаріатах.

4. Критерії професійної придатності, фахової підготовленості, інші вимоги до особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

5. На військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України поширюється дія статутів Збройних Сил України та законодавство України, що встановлює загальний порядок і умови проходження військової служби.

6. Трудові відносини державних службовців та інших працівників Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України регулюються законодавством про працю і державну службу.

7. Окремі посади військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть заміщатися державними службовцями та іншими працівниками Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

8. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть бути відряджені до державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням на службі в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України. Перелік посад, які можуть бути замінені військовослужбовцями в цих державних органах, установах і організаціях, затверджує Президент України.

9. Курсанти, які звільняються зі служби через службову невідповідність або у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем, а також військовослужбовці, які звільняються зі служби із зазначених підстав протягом п'яти років після закінчення вищого навчального закладу, в тому числі вищого військового навчального закладу чи військового навчального підрозділу вищого навчального закладу, в якому вони навчалися за державним замовленням і після закінчення якого були прийняті на військову службу, відшкодовують центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, іншим центральним органам виконавчої влади, яким підпорядковані ці навчальні заклади, витрати, пов'язані з їх підготовкою та утриманням у вищому навчальному закладі, відповідно до порядку та умов, встановлених Кабінетом Міністрів України. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат таке відшкодування здійснюється у судовому порядку.

Стаття 12. Обмеження, які діють у Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Військовослужбовці, державні службовці та інші працівники Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України на період служби чи роботи в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України призупиняють членство в політичних партіях.

2. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть бути членами громадських організацій, за винятком організацій, статутні положення яких суперечать засадам діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, і можуть брати участь в їх роботі у вільний від обов'язків військової служби час, коли вони вважаються такими, що не виконують обов'язки військової служби.

3. Військовослужбовцям, державним службовцям та іншим працівникам Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України заборонено організовувати та брати участь у страйках.

4. Військовослужбовці, державні службовці та інші працівники Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України не можуть мати в безпосередньому підпорядкуванні або бути безпосередньо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

5. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини четвертої цієї статті, відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк. Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно ними не усунуто, відповідні особи або близькі їм особи в місячний строк з дня виникнення обставин підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає безпосереднє підпорядкування. У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває в підпорядкуванні, підлягає звільненню з посади, яку вона обіймає, або зі служби.

6. Особам, зазначеним у частині четвертій цієї статті, забороняється брати участь у роботі колегіальних органів під час розгляду питань щодо призначення на посаду близьких їм осіб і в будь-який інший спосіб впливати на прийняття такого рішення.

7. У разі виникнення конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень військовослужбовець, державний службовець чи інший працівник Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України зобов'язаний негайно доповісти про це своєму безпосередньому начальникові. Безпосередній начальник такої особи зобов'язаний вжити всіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання конфлікту інтересів, шляхом доручення виконання відповідного службового завдання іншій посадовій особі, особистого виконання службового завдання чи в інший спосіб, передбачений законодавством.

Стаття 13. Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів для Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України провадяться в навчальних закладах Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та в інших навчальних закладах.

2. Порядок і строки підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів для Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

Розділ IV
ПОВНОВАЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 14. Обов'язки Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. На Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України відповідно до визначених завдань покладаються такі обов'язки:

1) формування та реалізація державної політики у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційно-телекомунікаційних системах і на об'єктах інформаційної діяльності, протидії технічним розвідкам, а також у сферах телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

2) участь у межах своїх повноважень у формуванні та реалізації державної політики у сфері електронного документообігу в частині захисту інформації державних органів та органів місцевого самоврядування, розроблених та впроваджених електронного цифрового підпису, крім питань правового регулювання його застосування, в державних органах й органах місцевого самоврядування;

3) участь у формуванні та реалізації державної тарифної політики і політики державних закупівель у сферах телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

4) державне регулювання у сфері поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку;

5) забезпечення функціонування, безпеки та розвитку Національної системи конфіденційного зв'язку;

6) виконання відповідно до законодавства України функцій Адміністрації зв'язку та радіочастот України, здійснення правового захисту інтересів України в міжнародних і регіональних організаціях з питань телекомунікацій і користування радіочастотним ресурсом України;

7) здійснення державного контролю, вимоги щодо здійснення якого покладено на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України;

8) здійснення повноваження органу ліцензування у сфері криптографічного та технічного захисту інформації;

9) встановлення порядку створення та допуску до експлуатації, допуск до експлуатації засобів криптографічного захисту службової інформації та інформації, що становить державну таємницю, засобів, комплексів та систем спеціального зв'язку, визначення криптографічних алгоритмів для застосування у засобах криптографічного захисту інформації;

10) виконання функцій радіочастотного органу спеціального користувача радіочастотного ресурсу України;

11) забезпечення в межах повноважень виконання завдань із мобілізаційної підготовки й мобілізаційної готовності держави, а також підтримання постійної бойової та мобілізаційної готовності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

12) розробка за дорученням Президента України, Кабінету Міністрів України та з власної ініціативи проектів законів та інших нормативно-правових актів;

13) забезпечення функціонування, безпеки та розвитку державної системи урядового зв'язку, її готовності до роботи в особливий період і в разі виникнення надзвичайної ситуації;

14) забезпечення в установленому законодавством порядку урядовим зв'язком Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, інших посадових осіб державних органів, органів місцевого самоврядування, органів військового управління, керівників підприємств, установ і організацій у мирний час, в умовах надзвичайного стану і в особливий період;

15) здійснення заходів щодо організації та забезпечення безпеки і функціонування урядового зв'язку із закордонними дипломатичними установами України;

16) забезпечення урядовим фельд'єгерським зв'язком Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, державних органів, органів місцевого самоврядування, органів військового управління та інших юридичних осіб відповідно до законодавства;

17) контроль за виконанням технічних умов та інших вимог законодавства у сфері захисту інформації в приміщеннях абонентів урядового зв'язку;

18) встановлення порядку:

створення й розвитку систем спеціального зв'язку; надання операторами телекомунікацій ресурсів своїх мереж у користування державній системі урядового зв'язку, Національній системі конфіденційного зв'язку, відповідним державним органам згідно із законодавством;

взаємодії операторів телекомунікацій з Національним центром оперативно-технічного управління телекомунікаційними мережами;

19) вирішення в межах повноважень питань забезпечення зв'язку для потреб державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку, відповідних державних органів згідно із законодавством;

20) участь у межах своїх повноважень у формуванні й реалізації державної тарифної політики та політики державних закупівель у сферах телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

21) забезпечення розвитку у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

22) розроблення в порядку, встановленому законодавством, проектів концепцій розвитку телекомунікацій України, інших проектів концесій у сфері користування радіочастотним ресурсом України, сприяння їх реалізації;

23) забезпечення нормативно-правового регулювання у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, організації спеціального зв'язку, урядового фельд'єгерського зв'язку, захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційно-телекомунікаційних системах і на об'єктах інформаційної діяльності, протидії технічним розвідкам, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

24) технічне регулювання у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, протидії технічним розвідкам, захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційно-телекомунікаційних системах і на об'єктах інформаційної діяльності, організації, координації та проведення робіт з підтвердження відповідності, розробка в установленому порядку стандартів, технічних регламентів і технічних умов;

25) методичне керівництво та координація діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, військових формувань, утворених відповідно до законів України, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, протидії технічним розвідкам, а також з питань пов'язаних із запобіганням вчиненню порушень безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах, виявленням та усуненням наслідків інших несанкціонованих дій щодо державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційно-телекомунікаційних системах;

26) розробка і супроводження моделей технічних розвідок шляхом збору й аналізу інформації про наявні системи і засоби технічних розвідок, розробка тактики та методів їх застосування, а також перспектив розвитку; надання рекомендацій державним органам, органам місцевого самоврядування, військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, підприємствам, установам і організаціям щодо забезпечення протидії технічним розвідкам, проведення оцінки загроз і вжиття відповідних заходів для захисту інформації;

27) впровадження комплексних систем захисту інформації на об'єктах інформаційної діяльності та в інформаційно-телекомунікаційних системах закордонних дипломатичних установ України за рахунок коштів, передбачених у законі про Державний бюджет України на функціонування та утримання закордонних дипломатичних установ України;

28) встановлення порядку та вимог технічного захисту інформації на об'єктах інформаційної діяльності;

29) встановлення порядку здійснення державного контролю і здійснення державного контролю за:

станом криптографічного та технічного захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, у державних органах, органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форми власності, в тому числі в закордонних дипломатичних установах України, національних контингентах за кордоном, місцях постійного і тимчасового перебування Президента України, Голови Верховної Ради України та Прем'єр-міністра України, а також під час діяльності на території України іноземних інспекційних груп відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

додержанням вимог законодавства, а також вимог нормативних документів у сфері надання послуг електронного цифрового підпису;

ОРІЄНТИР № 13

станом протидії технічним розвідкам у державних органах, військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від їх підпорядкування та форми власності, які мають у своєму володінні, користуванні чи розпорядженні зразки озброєння, військової та спеціальної техніки, об'єкти оборонно-промислового комплексу, військові об'єкти та інші об'єкти, призначені для застосування в інтересах оборони і безпеки держави;

додержанням вимог безпеки під час розроблення, виробництва, використання, експлуатації, сертифікаційних випробувань, проведення тематичних досліджень, експертизи, вивезення та знищення криптографічних систем і засобів криптографічного захисту інформації та обладнання спеціального зв'язку, що мають гриф обмеження доступу;

30) встановлення порядку організації та проведення державної експертизи у сфері криптографічного та технічного захисту інформації, проведення державної експертизи та експертних досліджень у сфері криптографічного захисту інформації, визначення криптографічних алгоритмів як рекомендованих, допуску до експлуатації засобів криптографічного захисту інформації, засобів, комплексів та систем спеціального зв'язку, надання та/або реєстрація експертних висновків за результатами державної експертизи у сфері криптографічного та технічного захисту інформації, свідоцтв про допуск до експлуатації засобів криптографічного захисту інформації, засобів, комплексів та систем спеціального зв'язку, декларацій та атестатів відповідності комплексних систем захисту інформації;

31) встановлення порядку надання висновків і погоджень, надання висновків і погоджень міжнародних передач криптосистем, засобів криптографічного та технічного захисту інформації, у тому числі тих, що є складовими частинами озброєння, військової та спеціальної техніки;

32) участь у виконанні завдань із територіальної оборони, а також у заходах, спрямованих на підтримання правового режиму воєнного та надзвичайного стану відповідно до закону;

33) участь в межах повноважень у стратегічному плануванні застосування Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, і правоохоронних органів для оборони держави;

34) визначення власних потреб у військовому майні на особливий період;

35) подання Президентів України, Голови Верховної Ради України і Прем'єр-міністрів України за результатами державного контролю аналітичних матеріалів щодо стану криптографічного та технічного захисту інформації, протидії технічним розвідкам у державі, розроблення рекомендацій щодо його поліпшення;

36) встановлення вимог до регламенту роботи центрального засвідчувального органу, акредитованого центру сертифікації ключів, засвідчувального центру органу виконавчої влади (державного органу) та його погодження;

37) визначення технічних і технологічних вимог до акредитованих центрів сертифікації ключів;

38) організація та координація робіт із проведення сертифікації засобів криптографічного та технічного захисту інформації разом із центральним органом виконавчої влади з питань технічного регулювання;

39) забезпечення функціонування команди реагування на комп'ютерні надзвичайні події України CERT-UA. Накопичення та аналіз даних про вчинення та/або спроби вчинення несанкціонованих дій щодо державних інформаційних ресурсів в інформаційно-телекомунікаційних системах, а також про їх наслідки, інформування правоохоронних органів для вжиття заходів із запобігання та припинення злочинів у зазначеній сфері;

40) встановлення порядку ведення та управління реєстром інформаційно-телекомунікаційних систем державних органів, а також підприємств, установ і організацій, що входять до сфери їх управління, встановлення порядку ведення Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів органів державної влади;

41) розробка критеріїв і порядку оцінки стану захищеності державних інформаційних ресурсів в інформаційно-телекомунікаційних системах; організація та проведення оцінки стану захищеності державних інформаційних ресурсів, надання відповідних рекомендацій;

42) розробка та затвердження єдиних технічних вимог щодо захисту Єдиного веб-порталу державних органів, контроль за дотриманням цих вимог;

43) погодження проектів (завдань) створення та розвитку інформаційно-телекомунікаційних систем, систем спеціального зв'язку (у яких оброблятимуться державні інформаційні ресурси та інформація) вимога щодо захисту яких встановлена законом, державних інформаційних ресурсів, систем електронного документообігу (в частині захисту інформації) та електронного цифрового підпису, організації проведення їх експертної оцінки;

44) погодження проектів нормативно-правових актів з питань: криптографічного та технічного захисту інформації, захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційно-телекомунікаційних системах і на об'єктах інформаційної діяльності;

протидії технічним розвідкам; телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України; умов здійснення міжнародних передач криптографічних систем, засобів криптографічного та технічного захисту інформації, в тому числі тих, що наявні у складі озброєння, військової та спеціальної техніки;

45) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку внесення їх Президенту України та Кабінету Міністрів України на розгляд;

46) визначення переліків засобів технічного захисту інформації, дозволених для забезпечення технічного захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

47) встановлення дозвільного порядку, видача, переоформлення, припинення (поновлення) дій, анулювання дозволів (копії і дублікатів дозволів) на проведення робіт із технічного захисту інформації для власних потреб;

48) розроблення, виготовлення та постачання у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, ключових документів до засобів криптографічного захисту інформації, що містять державну таємницю, службову інформацію та публічну інформацію з обмеженням доступу;

49) погодження та здійснення контролю за виконанням технічних завдань на проектування, будівництво і реконструкцію особливо важливих об'єктів і на розроблення зразків військової та спеціальної техніки в частині протидії технічним розвідкам;

50) формування та реалізація державної технічної політики в галузі зв'язку, а саме:

розробка технічних регламентів, норм, стандартів, методик розрахунків електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв, інших нормативних документів у сферах телекомунікацій і користування радіочастотним ресурсом України;

організація робіт, пов'язаних із стандартизацією та сертифікацією засобів телекомунікацій;

встановлення технічних вимог до телекомунікаційних мереж, систем і комплексів спеціального зв'язку і загального користування, засобів та об'єктів телекомунікацій;

визначення переліку технічних засобів, що можуть застосовуватися в телекомунікаційних мережах загального користування, погодження в установленому законодавством порядку питання застосування технічних засобів телекомунікацій, не внесених до цього переліку;

організація відповідно до законодавства робіт з підтвердження відповідності технічних засобів телекомунікацій, призначених для застосування в телекомунікаційних мережах загального користування;

участь у створенні державних стандартів щодо користування радіочастотним ресурсом України;

встановлення норм, правил і порядку проведення випробувань у сфері користування радіочастотним ресурсом України;

подання пропозицій щодо призначення органів з оцінки відповідності, що проводять діяльність у сферах телекомунікацій, використання радіочастотного ресурсу;

проведення в межах повноважень заходів із метрологічного забезпечення;

встановлення порядку використання лічильників обліку тривалості телекомунікаційних послуг, які встановлюються на кінцевому обладнанні;

розробка та реалізація технічної політики з питань формування номерного ресурсу, зміни його структури й простору нумерації в інтересах розширення і забезпечення достатньої ємності номерного ресурсу та приведення його у відповідність із міжнародними вимогами;

встановлення порядку і забезпечення проведення експертизи телекомунікаційної інфраструктури проектів будівництва, реконструкції та модернізації телекомунікаційних мереж спеціального зв'язку і загального користування, споруд і засобів телекомунікацій;

51) вирішення в межах своїх повноважень питання готовності до функціонування телекомунікаційних мереж загального користування у мирний час, в умовах надзвичайного стану і особливий період, а також забезпечення у разі запровадження особливого періоду переведення мереж зв'язку на відповідний режим роботи;

52) визначення у порядку, встановленому законодавством, необхідного і достатнього для потреб України радіочастотного ресурсу, проведення відповідно до норм міжнародного права заходів щодо його закріплення за Україною і захисту на міжнародному рівні;

53) розробка у порядку, встановленому законодавством, Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України і Плану використання радіочастотного ресурсу України й подання цих документів на затвердження до Кабінету Міністрів України;

54) забезпечення в межах своїх повноважень формування та реалізації інноваційної та інвестиційної політики;

55) розробка вимог щодо надання й отримання телекомунікаційних послуг;

56) здійснення відповідно до законодавства повноважень щодо регулювання цін (тарифів) у галузі зв'язку;

57) державне регулювання у сфері урядового фельд'єгерського зв'язку і поштового зв'язку спеціального призначення;

58) проведення відповідно до законодавства заходів щодо реалізації науково-технічної політики, організації наукового забезпечення функціонування і розвитку сфер спеціального зв'язку та захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

59) участь у реалізації державного замовлення на виконання робіт і поставок продукції для державних потреб, сприяння залученню інвестицій, новітніх технологій, використанню управлінського досвіду у сферах спеціального зв'язку та захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України;

60) участь у погодженні питань розміщення на території України дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав;

61) вжиття заходів для здійснення галузевої співпраці з іншими державами;

62) підготовка пропозицій щодо адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу з питань функціонування сфер телекомунікацій і користування радіочастотним ресурсом, вжиття відповідних заходів щодо інтеграції України в європейські структури;

63) участь у підготовці міжнародних договорів України з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, підготовки пропозицій щодо укладення, денонсації таких договорів і забезпечення їх виконання;

64) міжнародна координація і методичне забезпечення реалізації заходів щодо формування та використання різних типів номерного ресурсу для телекомунікаційних мереж, у тому числі для телекомунікаційних мереж на-ступного покоління;

65) розроблення прогнозів розвитку телекомунікаційних мереж і послуг, а також сфери користування радіочастотним ресурсом України;

66) відомча реєстрація та облік, проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

67) організація та забезпечення служби з охорони об'єктів, приміщень, систем, мереж, комплексів, засобів урядового і спеціального зв'язку, ключових документів до засобів криптографічного захисту інформації;

68) організація та забезпечення вартової та внутрішньої служби в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України;

69) організація та забезпечення чергування особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також несення ним служби (виконання роботи) у підземних спорудах зв'язку та вахтовим методом у зоні відчуження;

70) розробка та організація виконання державних цільових, наукових і науково-технічних програм за напрямками діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

71) приймання та контроль за якістю продукції, інших товарів військового призначення, які виготовляються (модернізуються) на замовлення Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

72) здійснення разом із центральним органом виконавчої влади в галузі освіти і науки науково-методичного управління підготовкою фахівців у сфері криптографічного та технічного захисту інформації, телекомунікацій, радіотехнологій і радіочастотного ресурсу;

73) забезпечення в межах своїх повноважень виконання заходів з охорони праці та пожежної безпеки в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України;

74) організація в установленому порядку виставок засобів і систем зв'язку в Україні та за її межами, координація участі в таких виставках органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій;

75) висвітлення своєї діяльності в засобах масової інформації і на власному веб-сайті;

76) підготовка пропозицій щодо обсягів і напрямів державних капітальних вкладень у галузь зв'язку;

77) погодження в порядку, встановленому законодавством, призначення керівників органів спеціального зв'язку, підрозділів з питань зв'язку, інформатизації та захисту інформації державних органів, Національного банку України та Генеральної прокуратури України;

78) утворення військово-лікарської комісії для проведення військово-лікарської експертизи і медичного огляду та встановлення порядку її діяльності;

79) проведення професійно-психологічного відбору кандидатів на службу до Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, психологічного забезпечення службової діяльності та встановлення порядку їх здійснення;

80) здійснення добору кадрів у Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, формування кадрового резерву, робота з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

81) вжиття в межах повноважень заходів щодо запобігання та виявлення корупції, контроль за їх проведенням у Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України і на державних підприємствах, установах і організаціях, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України;

82) здійснення в межах повноважень разом із відповідними центральними органами виконавчої влади контролю за цільовим використанням державних коштів, передбачених для реалізації проектів, виконання програм, у тому числі міжнародних;

83) організація роботи з укомплектування, зберігання, обліку та використання архівних документів;

84) здійснення внутрішнього контролю і проведення внутрішнього аудиту в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, у тому числі контролю за фінансово-господарською діяльністю державних підприємств, установ та організацій, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

2. Посадові особи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України несуть відповідальність відповідно до закону за порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина у процесі використання засобів спеціального зв'язку.

Стаття 15. Права Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Для забезпечення виконання покладених на неї обов'язків Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України має право:

1) одержувати в установленому порядку від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, утворених відповідно до законів України, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України завдань;

2) залучати фахівців державних органів, органів місцевого самоврядування, військових формувань, утворених відповідно до законів України, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності за погодженням з їх керівниками до розгляду питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також до проведення спільних інспекційних перевірок;

3) доступу в установленому порядку своїх уповноважених представників на об'єкти (території, приміщення, будівлі, споруди тощо) державних органів, органів місцевого самоврядування, військових формувань, утворених відповідно до законів України, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, на яких знаходяться засоби спеціального зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, на об'єкти (території, приміщення, будівлі, споруди тощо), державний контроль щодо яких покладено на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України;

4) надавати фізичним або юридичним особам на договірних засадах послуги, безпосередньо пов'язані із забезпеченням виконання покладених на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України завдань, за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України;

5) проводити планові та позапланові перевірки:

стану криптографічного та технічного захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в державних органах, органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форми власності, у тому числі в закордонних дипломатичних установах України, національних контингентах за кордоном, під час діяльності на території України іноземних інспекційних груп відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, без одержання доступу до змісту інформації. В місцях постійного та тимчасового перебування осіб, щодо яких здійснюється державна охорона, зазначені перевірки проводяться за погодженням з Управлінням державної охорони України;

додержання ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання послуг у галузі криптографічного та технічного захисту інформації на підприємствах, в установах і організаціях, а також умов проведення робіт із технічного захисту інформації для власних потреб в державних органах, органах місцевого самоврядування, органах управління Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органах;

центрального засвідчувального органу, засвідчувальних центрів, акредитованих центрів сертифікації ключів і центрів сертифікації ключів щодо додержання ними вимог законодавства у сфері надання послуг електронного цифрового підпису;

стану протидії технічним розвідкам в державних органах, військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від їх підпорядкування та форми власності, які мають у своєму володінні, користуванні чи розпорядженні зразки озброєння, військової та спеціальної техніки, об'єкти оборонно-промислового комплексу, військові об'єкти та інші об'єкти, призначені для застосування в інтересах оборони і безпеки держави.

Уповноважені представники Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в установленому порядку мають право: ознайомлюватися з усіма документами та матеріалами, необхідними для проведення перевірок (заходів державного контролю), вимоги щодо проведення яких покладено на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України; доступу до інформаційно-телекомунікаційних систем та отримання інформації, яка необхідна для з'ясування стану захищеності інформаційно-телекомунікаційних систем;

6) складати протоколи про адміністративні правопорушення;

7) ініціювати в установленому порядку проведення службових розслідувань щодо з'ясування причин та умов виникнення порушень, виявлених за результатами державного контролю, здійснення якого покладено на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України;

8) зупиняти дію або скасовувати в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України: експертні висновки за результатами державної експертизи у сфері технічного та криптографічного захисту інформації;

свідоцтва про допуск до експлуатації засобів криптографічного захисту інформації, криптографічних алгоритмів, засобів, комплексів та систем спеціального зв'язку, які призначені для захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, і криптографічних алгоритмів;

декларації та атестати відповідності комплексних систем захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах та акти атестації комплексів технічного захисту інформації на об'єктах інформаційної діяльності у разі ненадання допуску (доступу) або створення перешкоди для такого допуску (доступу) уповноваженим посадовим особам Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України до проведення заходів державного контролю за станом технічного захисту інформації або за наявності порушень у сфері захисту інформації, яка обробляється в інформаційно-телекомунікаційних системах, якщо це створює реальну загрозу або передумови до порушення конфіденційності та (або) цілісності й доступності інформації;

9) порушувати в установленому законодавством порядку питання про: припинення обробки інформації на об'єктах інформаційної діяльності або проведення інформаційної діяльності з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем в державних органах, органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форми власності, що проводиться з порушенням вимог законодавства у сфері захисту інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, криптографічного та/або технічного захисту інформації;

зупинення дії або скасування спеціальних дозволів на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, у разі виявлення порушень у сфері криптографічного та технічного захисту інформації;

ОРІЄНТИР № 13

10) залучати спеціальних і загальних користувачів радіочастотного ресурсу, підприємства, установи та організації незалежно від форм власності до виявлення та усунення радіозавад радіоелектронним засобом державної системи урядового зв'язку та Національної системи конфіденційного зв'язку;

11) одержувати в установленому порядку смуги радіочастот для використання їх радіозасобами;

12) організовувати та проводити науково-дослідні, дослідно-конструкторські, технологічні та проєктні роботи з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

13) утворювати координаційні, консультативні та дорадчі органи;

14) провадити в установленому порядку видавничу діяльність;

15) здійснювати наради, проводити наукові та науково-практичні конференції (у тому числі міжнародні), семінари з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

16) проводити у порядку, передбаченому законодавством, господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;

17) відчужувати в установленому порядку закріплене за Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України майно;

18) здійснювати міжнародне співробітництво, розробляти пропозиції щодо укладення відповідних міжнародних договорів України, взаємодіяти відповідно до міжнародних договорів України з міжнародними організаціями з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

19) звертатися до суду в разі виникнення спорів з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації, криптографічного та технічного захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, спорів у сфері надання послуг електронного цифрового підпису, а також у разі виникнення інших спорів у порядку, встановленому законом;

20) одержувати та використовувати в установленому порядку земельні ділянки з метою розміщення адміністративних і господарських будівель, стаціонарних технічних засобів та інженерних споруд, об'єктів житлового будівництва, інших об'єктів, необхідних для функціонування Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, і підпорядкованих їй органів;

21) орендувати в установленому порядку приміщення, майно, а також ресурси телекомунікаційних мереж для забезпечення потреб державної системи урядового зв'язку і Національної системи конфіденційного зв'язку;

22) встановлювати порядок організації служби з охорони об'єктів, приміщень, систем, мереж, комплексів, засобів урядового і спеціального зв'язку, ключових документів до засобів криптографічного захисту інформації та вжиття заходів для її забезпечення;

23) встановлювати особливості організації вартової та внутрішньої служби в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України;

24) встановлювати порядок придбання, перевезення та носіння вогнепальної зброї, боєприпасів до неї, інших предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система, військовослужбовцями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

25) встановлювати порядок чергування особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також несення ним служби (виконання роботи) у підземних спорудах зв'язку та важтовим методом у зоні відчуження.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, які підписує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

3. Накази нормативно-правового характеру центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, видані в межах його повноважень, є обов'язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями всіх форм власності та громадянами.

Стаття 16. Відносини Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України з державними органами, органами місцевого самоврядування, військовими формуваннями, правоохоронними органами, підприємствами, установами та організаціями

1. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України виконує покладені на неї завдання у взаємодії з центральними органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, правоохоронними органами, підприємствами, установами та організаціями.

2. Державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи в межах своїх повноважень сприяють діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України у виконанні покладених на неї завдань.

3. За перешкоджання законній діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України винні особи несуть відповідальність згідно із законом.

4. Громадяни України, громадські об'єднання сприяють діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України на добровільних засадах.

Стаття 17. Підстави і порядок застосування зброї

1. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України мають право зберігати, носити, використовувати та застосовувати зброю на підставах і в порядку, передбачених статтями 15, 15¹ Закону України «Про міліцію» та статутами Збройних Сил України.

Розділ V

ПРАВОВИЙ І СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 18. Правове становище та правовий захист особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Соціальний та правовий захист військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та членів їхніх сімей здійснюється відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та інших законів.

2. Соціальний та правовий захист державних службовців та інших працівників Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України забезпечується на загальних підставах відповідно до законодавства про працю і державну службу.

3. Пенсійне забезпечення військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснюється відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

4. На військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України поширюються права і соціальні гарантії, передбачені Законом України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист» та іншими актами законодавства.

5. Діти військовослужбовців, державних службовців та інших працівників Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які загинули під час виконання службових обов'язків, мають право вступу до навчальних закладів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України поза конкурсом.

6. Шкода, заподіяна майну військовослужбовця, державного службовця або іншого працівника Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України чи майну членів його сім'ї у зв'язку з виконанням службових обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України з наступним стягненням цієї суми з винних осіб у порядку, встановленому законом.

Стаття 19. Соціальний захист особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Особовий склад Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України під час виконання покладених на нього обов'язків діє на підставі, у межах своїх повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Ніхто інший, за винятком уповноважених посадових осіб державних органів у передбачених законами України випадках, не має права втручатися в законну діяльність особового складу.

2. Особовому складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України видається службове посвідчення.

3. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України мають право на носіння форменого одягу із знаками розрізнення. Встановлення форми одягу і знаків розрізнення визначається Положенням, розробленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

4. Використання військових звань, відзнак, форменого одягу, службового посвідчення особою, яка не належить до особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

5. Забезпечення курсантів (слухачів) Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України грошовим забезпеченням, харчуванням, форменим одягом і місцем проживання на час навчання здійснюється відповідно до законодавства.

6. Особовий склад Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України при виконанні службових обов'язків має право безоплатного проїзду усіма видами міського пасажирського транспорту загального користування (крім таксі), залізничного та водного транспорту приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів.

7. Військовослужбовцям Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть надаватися додаткові відпустки терміном до 10 діб із збереженням грошового забезпечення за сімейними обставинами та з інших поважних причин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

Стаття 20. Медичне та санаторно-курортне забезпечення особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Військовослужбовцям Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України створюються необхідні санітарно-гігієнічні та соціально-психологічні умови. Зазначені особи забезпечуються безоплатною кваліфікованою медичною допомогою в закладах охорони здоров'я Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також Служби безпеки України, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за рахунок бюджетних коштів, передбачених на утримання Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, за угодами, укладеними нею із зазначеними центральними органами виконавчої влади. У разі відсутності за місцем служби чи проживання військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України закладів охорони здоров'я Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Служби безпеки України, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, чи відповідних відділень або спеціального медичного обладнання, а також у невідкладних випадках медична допомога надається державними або комунальними закладами охорони здоров'я за рахунок Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

2. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України забезпечуються лікарськими засобами та імунобіологічними препаратами через заклади охорони здоров'я Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в межах коштів, передбачених на її утримання.

3. Порядок медичного забезпечення військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та їх забезпечення лікарськими засобами та імунобіологічними препаратами встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

4. Забезпечення медичною допомогою ветеранів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України і членів сімей військовослужбовців у разі відсутності за місцем їх проживання державних або комунальних закладів охорони здоров'я здійснюється на умовах і в порядку, визначених частиною першою цієї статті для військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

5. Військовослужбовці, ветерани Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та члени їхніх сімей мають право на санаторно-курортне лікування та організований відпочинок у відповідних закладах Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також у санаторно-курортних закладах Служби безпеки України, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за рахунок бюджетних коштів, передбачених на утримання Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, на основі укладених з ними угод згідно із законодавством.

6. Жінки із числа військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України користуються всіма пільгами, передбаченими законодавством стосовно соціального захисту жінок, охорони материнства і дитинства. Зазначені пільги поширюються також на батьків із числа військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які виховують дітей без матері (у разі її смерті, позбавлення батьківських прав, на час перебування в закладі охорони здоров'я та в інших випадках відсутності материнського піклування про дітей).

7. Медичне забезпечення державних службовців та інших працівників Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також членів їхніх сімей здійснюється в закладах охорони здоров'я Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України на загальних підставах відповідно до законодавства.

Розділ VI

ФІНАНСОВЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 21. Фінансове забезпечення Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Фінансове забезпечення Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Пільги, компенсації та гарантії, передбачені цим Законом, надаються за рахунок і в межах бюджетних асигнувань на утримання відповідних бюджетних установ.

Стаття 22. Матеріально-технічне забезпечення діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Держава забезпечує Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України необхідними матеріальними засобами, технікою, обладнанням, іншим майном для здійснення службової діяльності.

2. Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України надаються в установленому порядку земельні ділянки з метою розміщення адміністративних і господарських будівель, стаціонарних технічних засобів та інженерних споруд, інших об'єктів, необхідних для функціонування Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та розташування територіальних органів, територіальних підрозділів, Головного управління та підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку, закладів, установ й організації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, державних підприємств, установ та організацій, зазначених у частинах першій і другій статті 5 цього Закону.

3. Майно, що належить Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, є державною власністю та закріплюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, за територіальними органами, територіальними підрозділами, Головним управлінням урядового фельд'єгерського зв'язку, закладами, установами та організаціями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України на праві оперативного управління.

4. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України має житловий фонд.

Розділ VII

КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 23. Контроль за діяльністю Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Контроль за діяльністю Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснюється в порядку, визначеному Конституцією та законами України.

2. Діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України.

3. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України підконтрольна Верховній Раді України. З питань, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки та оборони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України підпорядковується і підконтрольна Президентові України.

4. Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України щороку до 20 лютого подає письмову інформацію:

Президенту України про діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України з основних питань, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки України;

Верховній Раді України про виконання покладених на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина, інших питань; Кабінету Міністрів України звіт про діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Стаття 24. Нагляд за додержанням законності в діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Нагляд за додержанням законності в діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснюється в порядку, визначеному Конституцією та законами України.

Розділ VIII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВопорушення у сфері діяльності ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 25. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. Особи, винні в порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність згідно із законом.

2. За віддання і виконання злочинного розпорядження чи наказу винні особи із числа особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ IX

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом акти законодавства застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Особи рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів внутрішніх справ, які на момент набрання чинності цим Законом проходять службу в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, у підрозділах Державної фельд'єгерської служби України, призначаються за їх згодою на відповідні посади військовослужбовців Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в порядку переестації протягом шести місяців з дня набрання чинності Положенням про проходження військової служби (навчання) військовослужбовцями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

4. Установити, що особам рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів внутрішніх справ, які проходять службу в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, у підрозділах Державної фельд'єгерської служби України, при зарахуванні їх на військову службу до Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України присвоюються військові звання, рівноцінні спеціальним званням, які були їм присвоєні при проходженні служби в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, у кадрах Міністерства внутрішніх справ України. Строк проходження ними служби в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, у кадрах Міністерства внутрішніх справ України (у тому числі вислуга років на пільгових умовах) зараховується до строку проходження військової служби в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України.

5. У разі зменшення у зв'язку з прийняттям цього Закону розміру грошового забезпечення (без премії) в окремих осіб рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів внутрішніх справ, які проходять службу в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, у підрозділах Державної фельд'єгерської служби України, на період їх служби на посаді, яку вони обіймають, встановлюється щомісячна доплата, розмір якої визначається як різниця між розміром грошового забезпечення (без премії), встановленим до набрання чинності цим Законом, і грошовим забезпеченням, установленим за новими умовами.

6. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про Дисциплінарний статут Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 9, ст. 114; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 12, ст. 178).

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) частину другу статті 401 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) після слів «Державної спеціальної служби транспорту» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

2) підпункт 1 пункту 1 статті 3 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2007 р., № 33, ст. 442) після слів «Державної спеціальної служби транспорту» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

ОРІЄНТИР № 13

3) у частині другій статті 2 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267; 2006 р., № 30, ст. 258);

після слів «військових формувань» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

після слів «органів внутрішніх справ» слова «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» виключити;

4) частину другу статті 70 Основ законодавства про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19) доповнити словами «а також Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

5) статтю 15 Закону України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 1, ст. 1; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 36-37, ст. 511, № 41, ст. 600; 2013 р., № 21, ст. 208) після слів «Державної спеціальної служби транспорту» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

6) частину четверту «Вступу» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600; 2013 р., № 41, ст. 550; із змінами, внесеними Законом України від 13 березня 2014 року № 877-VII), доповнити словами «Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

7) частину четверту преамбули Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 195; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600; 2013 р., № 41, ст. 550; із змінами, внесеними Законом України від 13 березня 2014 року № 877-VII), після слів «Державну спеціальну службу транспорту» доповнити словами «Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

8) частину третю преамбули Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 196; 2009 р., № 41, ст. 600), доповнити словами «Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

9) частину четверту преамбули Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600; 2013 р., № 41, ст. 550; із змінами, внесеними Законом України від 13 березня 2014 року № 877-VII), доповнити словами «Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

10) у Законі України «Про поширення дії окремих положень Закону України «Про міліцію» на особовий склад Державної фельд'єгерської служби України при Державному комітеті зв'язку та інформатизації України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 34, ст. 298):

у назві і частині першій слова «Державної фельд'єгерської служби України при Державному комітеті зв'язку та інформатизації України» замінити словами «Головного управління та підрозділів урядового фельд'єгерського зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

у частині першій слова «частин першої, другої, третьої, п'ятої, шостої і сьомої статті 21» виключити;

11) у Законі України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162 із наступними змінами):

в абзаці восьмому статті 7 слова «осіб рядового і начальницького складу» виключити;

абзац другий статті 8 після слів «Державної спеціальної служби транспорту» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

12) у Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2003 р., № 27, ст. 209; 2006 р., № 26, ст. 215; 2009 р., № 29, ст. 258; 2013 р., № 41, ст. 550):

частину першу статті 12 після слів «Державна спеціальна служба транспорту» доповнити словами «Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

частину четверту статті 18 після слів «Державної спеціальної служби транспорту» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

13) назву та текст статті 15 Закону України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47; 2009 р., № 36-37, ст. 511; із змінами, внесеними Законом України від 4 липня 2013 року № 406-VII) після слів «Державної кримінально-виконавчої служби України» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

14) абзац другий статті 1 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255; 2010 р., № 46, ст. 538; 2013 р., № 41, ст. 530) після слів «правоохоронних органів спеціального призначення» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

15) частину другу статті 20 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324) після слів «розвідувальні органи України» доповнити словами «Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

16) частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів «державного експортного контролю» доповнити словами «державного контролю за станом криптографічного та технічного захисту інформації».

8. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом».

Виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ

м. Київ
9 квітня 2014 року
№ 1194-VII

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про українську частину Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня

З метою формування довгострокової програми розвитку сектору безпеки і оборони України за кращими міжнародними стандартами, підвищення транспарентності цього процесу, досягнення неупереджених, об'єктивних і достовірних результатів та з урахуванням принципів, визначених Хартією про особливе партнерство між Україною та Організацією Північно-Атлантичного договору від 9 липня 1997 року, відповідно до пунктів 3 і 17 частини першої статті 106 та статті 112 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

- Затвердити такий посадовий склад української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня: Секретар Ради національної безпеки і оборони України, голова української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня;
 - Перший заступник (заступник) Секретаря Ради національної безпеки і оборони України, заступник голови української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня;
 - перший заступник (заступник) Міністра внутрішніх справ України;
 - перший заступник (заступник) Міністра закордонних справ України;
 - перший заступник (заступник) Міністра оборони України;
 - перший заступник (заступник) Голови Служби безпеки України;
 - перший заступник (заступник) Голови Служби зовнішньої розвідки України;
 - перший заступник (заступник) Голови Державної прикордонної служби України;
 - перший заступник (заступник) Голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій;
 - перший заступник (заступник) Голови Державної міграційної служби України;
 - перший заступник (заступник) Голови Державної пенітенціарної служби України.
 - Призначити ПАРУБІЯ Андрія Володимировича — Секретаря Ради національної безпеки і оборони України — головою української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня.
 - Секретареві Ради національної безпеки і оборони України, голові української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня:
 - подати у двотижневий строк пропозиції щодо персонального складу української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня;
 - опрацювати питання щодо використання можливостей Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня для залучення експертно-консультативної та іншої допомоги НАТО або окремих держав — членів НАТО в рамках розвитку сектору безпеки і оборони України.
 - Покласти інформаційно-аналітичне та організаційно-технічне забезпечення діяльності української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня на Апарат Ради національної безпеки і оборони України.
 - Визнати такими, що втратили чинність: статтю 2 Указу Президента України від 23 листопада 2011 року № 1055 «Про внесення змін до деяких актів Президента України»;
 - Розпорядження Президента України від 26 липня 2007 року № 165 «Питання діяльності української частини Спільної робочої групи Україна — НАТО з питань воєнної реформи високого рівня»;
 - Розпорядження Президента України від 17 червня 2008 року № 199 «Про внесення змін до Розпорядження Президента України від 26 липня 2007 року №165».
 - Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.
- Виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ*
- м.Київ
16 травня 2014 року
№ 477/2014

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Топалова С.В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Топалова Сергія Валерійовича, обраного в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, Комуністична партія України, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ

м. Київ
13 травня 2014 року
№ 1249-VII

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва

повідомляє:

Держпідприємництвом України було прийнято рішення від 14.03.2014 № 26 «Про необхідність усунення Міністерством економічного розвитку і торгівлі України порушень принципів державної регуляторної політики згідно з вимогами Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» щодо внесення змін до наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 04.11.2013 № 1299 «Про затвердження інформаційної та технологічної карток адміністративної послуги з проведення державної реєстрації технічних умов на продукцію та змін до них», ДСТУ 1.3:2004 «Національна стандартизація. Правила побудови, викладення, оформлення, погодження, прийняття та позначення технічних умов», затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 30.04.2004 № 86, ДСТУ 1.6:2004 «Національна стандартизація. Правила реєстрації нормативних документів», затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 31.03.2004 № 59, в частині приведення їх норм у відповідність з вимогами чинного законодавства.

Відповідно до частини першої статті 28 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» рішення уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики підлягає виконанню органом виконавчої влади, щодо регуляторного акта якого було прийнято це рішення, у двомісячний строк з дня прийняття такого рішення.

Виходячи зі змісту повноважень Держпідприємництва України, регламентованих частиною шостою статті 28 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», повідомляємо, що дія наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 04.11.2013 № 1299 «Про затвердження інформаційної та технологічної карток адміністративної послуги з проведення державної реєстрації технічних умов на продукцію та змін до них», ДСТУ 1.3:2004 «Національна стандартизація. Правила побудови, викладення, оформлення, погодження, прийняття та позначення технічних умов», затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 30.04.2004 № 86, ДСТУ 1.6:2004 «Національна стандартизація. Правила реєстрації нормативних документів», затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 31.03.2004 № 59, зупиняється з 15 травня 2014 року.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «СЕРГІЙ САВЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SERGEY SAVENKO v. UKRAINE)

Заява № 59731/09

Стислий виклад рішення від 24 жовтня 2013 року

Згідно з твердженням заявника, який відбував покарання у вигляді позбавлення волі у Темнівській виправній колонії № 100 в Харківській області, перший заступник начальника колонії жорстоко повівся із заявником за відмову останнього надати певну інформацію щодо інших ув'язнених.

Під час зустрічі зі своїм адвокатом заявник написав скаргу про жорстоке поводження, яку адвокат заявника подав прокурору Харківської області.

Після цього було проведено медичний огляд заявника, під час якого заявник пояснив, що сам заподіяв собі ушкодження мотузкою. Судово-медичний експерт зафіксував у заявника садна на обох зап'ястках та дійшов висновку, що ушкодження могли бути спричинені або мотузкою, або металевими наручниками.

Після проведення за скаргами заявника дослідчої перевірки прокуратура винесла постанову про відмову у порушенні кримінальної справи за відсутності складу злочину.

Пізніше заявник письмово пояснив своєму адвокату, що працівники колонії чинили на нього психологічний тиск, внаслідок чого він заявив, що сам завдав собі ушкодження. Адвокат заявника оскаржив постанову прокуратури про відмову в порушенні кримінальної справи до прокуратури Харківської області, яка відхилила цю скаргу як необґрунтовану.

Аналогічну скаргу захисник заявника до Київського районного суду м. Харкова, стверджуючи, що прокуратура не розглянула причин зміни заявником своїх свідчень та не перевірила, чи була добровільною зазначена зміна свідчень. За клопотанням адвоката захисника інший судово-медичний експерт вивчив медичні записи щодо тілесних ушкоджень заявника і дійшов висновку, що ушкодження заявника не могли бути завдані мотузкою, а первісні свідчення останнього щодо спричинення ушкоджень металевими наручниками відповідають об'єктивній медичній інформації.

Київський районний суд м. Харкова, а потім і апеляційний суд Харківської області та Верховний Суд України залишили скаргу заявника без задоволення, а постанову прокуратури про відмову в порушенні кримінальної справи — без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на жорстоке поводження з ним працівником колонії та те, що не було проведено ефективного розслідування його скарги, а також за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективних засобів юридичного захисту.

Розглянувши скарги заявника за статтею 3 Конвенції на непроведення ефективного розслідування скарг на жорстоке поводження, Європейський суд констатував порушення процесуального аспекту цієї статті з огляду на те, що твердження заявника перевірялися тільки засобами дослідчої перевірки без проведення повномасштабного розслідування; органи влади не встановили причин зміни в свідченнях заявника та не підтвердили добровільності відмови від попередніх свідчень; не було усунуто протиріч між двома висновками судово-медичної експертизи.

Щодо скарг заявника за статтею 3 Конвенції на жорстоке поводження Європейський суд зазначає, що органи влади не надали вірогідного пояснення причини виникнення тілесних ушкоджень на тілі заявника, який знаходився під контролем держави, та не змогли обґрунтовано спростувати твердження заявника про жорстоке поводження з боку працівника колонії. Отже, було порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції, а заявник зазнав жорстокого поводження, яке має бути кваліфіковано як нелюдське та таке, що принижує гідність.

Розглянувши скарги заявника на відсутність ефективних засобів юридичного захисту, Європейський суд вказав, що немає потреби розглядати їх окремо за статтею 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- Оголошує* заяву прийнятною;
- Постановляє*, що було порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції;
- Постановляє*, що було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції;
- Постановляє*, що немає потреби окремо розглядати скаргу за статтею 13 Конвенції;
- Постановляє*, що:
- (а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:
- (i) 7 000 (сім тисяч) євро відшкодування моральної шкоди разом з будь-яким податком, що може нараховуватись;
- (ii) 1 000 (одну тисячу) євро компенсації судових та інших витрат з будь-яким податком, що може нараховуватись; ця сума має бути сплачена безпосередньо на банківський рахунок адвоката заявника, пана А. Буценка;
- (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.
- Відхиляє* решту вимог заявника стосовно справедливої сатисфакції.

СПРАВА «ПІЧКУР ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF PICHKUR v. UKRAINE)

Заява №10441/06

Стислий виклад рішення від 7 листопада 2013 року

З 1996 року заявник почав отримувати пенсію в Україні, з 1999 року він доручив свої матері отримувати його пенсію, а в 2000 році емігрував до Німеччини.

З 1 вересня 2005 року рішенням управління Пенсійного фонду України у Ленінському районі м. Запоріжжя (далі — УПФУ) виплата заявнику пенсії була припинена відповідно до ст.ст. 47 та 49 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» з огляду на те, що він постійно проживав за кордоном.

6 квітня 2006 року рішенням Ленінського районного суду м. Запоріжжя (далі — суд І інстанції) було задоволено позов УПФУ до заявника та зобов'язано останнього відшкодувати 10 872,40 грн. незаконно отриманих пенсійних виплат. Це рішення набрало законної сили, але не було виконано.

7 жовтня 2009 року Конституційний Суд України (далі — КСУ) визнав неконституційними положення законодавства, на підставі яких заявнику було припинено виплату пенсії.

12 жовтня 2009 року заявник звернувся до УПФУ з заявою про поновлення виплати його пенсії. Листом від 10 лютого 2010 року УПФУ, посилаючись на лист Пенсійного фонду України від 28 грудня 2009 року щодо порядку застосування зазначеного рішення КСУ, повідомило заявника, що рішення КСУ не має зворотної дії, а тому немає законних підстав для відновлення виплати йому пенсії.

Посилаючись на рішення КСУ, заявник подав до суду І інстанції заяву про перегляд рішення цього ж суду від 6 квітня 2006 року за нововиявленими обставинами. Аналогічну заяву в інтересах заявника до того ж суду подала Прокуратура Запорізької області. Суд І інстанції відмовив у задоволенні цих заяв у зв'язку з тим, що рішення КСУ не мало зворотної дії та не могло кваліфікуватися як нововиявлена обставина.

ОРІЄНТИР № 13

12 лютого 2010 прокуратура Ленінського району м. Запоріжжя подала в інтересах заявника позов до суду І інстанції про поновлення заявнику виплати пенсії. 15 квітня 2011 року цей позов було задоволено та зобов'язано УПФУ поновити заявнику виплату пенсії з 7 жовтня 2009 року.

До Європейського суду заявник скаржився за ст. 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у поєднанні зі ст. 1 Першого протоколу до Конвенції на те, що його було позбавлено права на отримання пенсії за віком на підставі його місця проживання.

Європейський суд визнав неприйнятною частину заяви, яка стосувалась періоду з 7 жовтня 2009 року, оскільки після винесення рішення КСУ заявник знову набув право на отримання пенсії згідно національного законодавства, а отже, втратив статус жертви.

Європейський суд встановив порушення ст. 14 Конвенції у поєднанні з ст. 1 Першого протоколу до Конвенції в частині заяви, яка стосується періоду з 29 серпня 2000 року до 7 жовтня 2009 року з огляду на те, що право заявника на отримання пенсії було поставлено в залежність від місця його проживання, внаслідок чого склалась ситуація, коли заявник, працюючи багато років в Україні та роблячи обов'язкові внески у пенсійний фонд, був позбавлений права на пенсію; також державою не було надано пояснень щодо існування різниці у ставленні державних органів до пенсіонерів, які проживають на території України, та які виїхали за кордон.

У своїх висновках Європейський суд звернув також увагу на те, що збільшення мобільності населення, зростання міжнародного співробітництва та інтеграції, а також розвиток банківського обслуговування та інформаційних технологій більше не виправдовують здебільшого технічних обмежень щодо осіб, які отримують соціальні виплати, проживаючи за кордоном, що могли вважатися розумними на початку 1950-их років, коли розроблялася Конвенція Міжнародної організації праці 1952 року.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скаргу заявника щодо періоду з 29 серпня 2000 року до 7 жовтня 2009 року прийнятною, а решту скарг у заяві – неприйнятною.

2. *Постановляє*, що було порушення статті 14 Конвенції у поєднанні зі статтею 1 Першого протоколу.

3. *Постановляє*, що:

(а) *упродовж* трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникові 5 000 (п'ять тисяч) євро відшкодування матеріальної та моральної шкоди, а також додатково суми будь-яких податків, що можуть нараховуватися, за курсом на день здійснення платежу;

(б) *зі* спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на зазначену вище суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.».

**СПРАВА «БЕЛОУСОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
CASE OF BELOUSOV v. UKRAINE**

Заява №4494/07

Стислий виклад рішення від 7 листопада 2013 року

Об 11 годині ранку 18 липня 2005 року кілька працівників міліції запросили заявника пройти з ними з гуртожитку, в якому він проживав, до Комінтернівського районного відділку Харківського міського управління Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Харківській області (далі - відділ міліції). Там заявника повідомили, що міліцією були отримані заяви від двох матерів, які обвинувачували його у скоєнні розпусних дій відносно їхніх малолітніх доньок. Заявника було допитано у зв'язку з цим і близько 17 години він зізнався у вчиненні злочину та підписав дозвіл на проведення міліцією огляду його жителя.

Того ж вечора працівники міліції разом з заявником повернулися до його жителя та вилучили деякі з його речей. На цій стадії затримання заявника не було документально зафіксовано. Пізніше того ж дня з метою перевірки анонімної скарги, отриманої через гарячу лінію, заступник начальника відділу міліції відібрав пояснення у заявника, який поскаржився на жорстоке з ним поводження працівниками міліції.

Вранці 19 липня 2005 року судово-медичний експерт оглянув заявника і зафіксував у нього легкі тілесні ушкодження включаючи набряки м'язик тканин, численні синці та подрипини на різних частинах тіла, зокрема на обличчі та в області паху. О 20 год 40 хв цього ж дня слідчим міліції було складено протокол затримання заявника у зазначений час в якості підозрюваного у вчиненні злочину, а 22 липня 2005 року заявник постав перед Комінтернівським районним судом м. Харкова (далі - районний суд), який в якості запобіжного заходу обрав тримання заявника під вартою.

Заявник неодноразово подавав скарги прокурору Комінтернівського району м. Харкова щодо жорстокого з ним поводження працівниками міліції з метою отримання зізнання у вчиненні злочину. Прокуратура неодноразово закривала справу у зв'язку з відсутністю складу злочину та у зв'язку з невідновленням особи, що вчинила злочин. Після висновків вищестоящої прокуратури провадження у справі кілька разів поновлювалося. Двічі постанови прокурора районної прокуратури про закриття справи скасовувалися районним судом і справа поверталася на додаткове розслідування. На момент винесення рішення Європейським судом з прав людини (далі — Європейський суд) результат провадження був невідомий.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на катування працівниками міліції під час тримання його під вартою та за статтею 13 Конвенції на те, що його скарги на катування не були належним чином розглянуті. Крім того, заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції на незаконність тримання його під вартою з 18 до 19 липня 2005 року, а також що його затримання ввечері 19 липня 2005 року, здійснене без судового рішення, порушувало чинне національне законодавство. Заявник також скаржився за пунктом 3 статті 5 Конвенції на те, що він не постав негайно після свого затримання перед суддею. За статтею 8 Конвенції заявник скаржився, що 18 липня 2005 року міліція незаконно обшукала його житло.

Європейський суд визнав порушення процесуального аспекту ст. 3 Конвенції через непроведення органами влади належного розслідування тверджень заявника про жорстоке поводження, про що свідчать численні затримки, періоди бездіяльності, зупинення провадження та закриття справи, численні повернення справи на додаткове розслідування, а також з огляду на системні недоліки, уже констатовані у справі «Каверзін проти України», що дозволяють представникам держави, які піддають підозрюваних жорстокому поводженню для отримання визнавальних показань, залишатися безкарними.

Розглянувши скаргу заявника на жорстоке поводження з ним працівниками міліції, Європейський суд вказав, що версія подій заявника є узгодженою і докладною, підтверджується медичними та іншими доказами щодо тілесних ушкоджень, а факт зізнання у вчиненні злочину під час документально незафіксованого тримання під вартою без відповідних процесуальних гарантій і незабаром після цього відмова від своїх показань, створює враження не добровільності визнавальних свідчень заявника. Більше того, жорстоке поводження із заявником здійснювалось за зачіненими дверима кількома працівниками міліції, було умисним, тривало кілька годин поспіль та мало за мету отримання від заявника визнавальних показань про вчинення злочину. За цих обставин Європейський суд дійшов висновку, що жорстоке поводження із заявником становило катування в порушення матеріально-правового аспекту статті 3 Конвенції.

Європейський суд визнав порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням заявника під вартою з 18 до 22 липня 2005 року з

огляду на те, що 18 липня 2005 року органами міліції не було документально зафіксовано затримання заявника, а протокол затримання було складено тільки ввечері 19 липня 2005 року; оформлення статусу заявника як затриманого за підозрою у вчиненні злочину відкладалося без будь-якого розумного пояснення; строк тримання заявника під вартою без відповідного судового рішення перевищив строк, дозволений законодавством.

Європейський суд констатував порушення п. 3 ст. 5 Конвенції у зв'язку з незабезпеченням права заявника негайно постати перед суддею з огляду на те, що тримання заявника під вартою здійснювалось у незаконний та свавільний спосіб, що негайний судовий контроль міг би попередити.

Європейський суд встановив порушення ст. 8 Конвенції у зв'язку з тим, що огляд помешкання заявника було здійснено за його згодою, яку було отримано за відсутні процесуальних гарантії, що захистили б здатність заявника висловлювати свою справжню думку. Відповідно, огляд працівниками міліції житла заявника 18 липня 2005 року не проводився згідно із законом.

За цих підстав Європейський суд одноголосно:

«1. *Вирішує* долучити до суті заперечення Уряду щодо невичерпання національних засобів юридичного захисту щодо скарги заявника про те, що розслідування його тверджень про жорстоке поводження з боку працівників міліції було неефективним, та *відхиляє* його.

2. *Оголошує* заяву прийнятною.

3. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного розслідування тверджень заявника про жорстоке поводження з боку працівників міліції.

4. *Постановляє*, що заявник був підданий катуванню у порушення статті 3 Конвенції.

5. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

6. *Постановляє*, що було порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

7. *Постановляє*, що було порушення статті 8 Конвенції.

8. *Постановляє*, що:

(а) *упродовж* трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявникові нижченаведені суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 25 000 (двадцять п'ять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись;

(ii) 3 500 (три тисячі п'ятсот) євро компенсації судових та інших витрат, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись, які мають бути перераховані безпосередньо на рахунок адвоката заявника, пана А.П. Буценка;

(б) *зі* спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

9. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

**CASE OF SHMUSHKOVYCH v. UKRAINE
СПРАВА «ШМУШКОВИЧ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(Заява №3276/10)**

Рішення від 14 листопада 2013 року

17 березня 2009 року заявник, віце-президент громадської молодіжної організації «Зеленка», діючи від її імені, повідомив мера м. Одеса та начальника Приморського районного відділу міліції Одеського міського управління ГУ МВС в Одеській області про намір громадської організації провести 19 березня 2009 року мирне зібрання (пікет) перед будівлею Одеської міськради.

У відповідь того ж дня Одеська міська рада повідомила заявника про те, що проведення пікету після попередження у такий короткий строк буде вважатися незаконним, адже відповідно до пункту 2 Указу «Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР» від 1988 року заява мала подаватися не пізніше, ніж за десять днів до проведення відповідного мітингу. Також заявника було повідомлено, що за несвочасне сповіщення про пікет відповідальна особа несе адміністративну відповідальність.

Пікет відбувся мирно у запланований час та був небагаточисельним. 4 квітня 2009 року працівник міліції Приморського районного відділу міліції Одеського міського управління ГУМВС в Одеській області у присутності заявника склав протокол про адміністративне правопорушення, в якому зазначалося, що 19 березня 2009 року заявник неправомірно організував та провів пікет. Заявник не погодився з цим, про що зробив відповідну примітку в протоколі.

15 травня 2009 року справа заявника була розглянута Приморським районним судом м. Одеси, який визнав заявника винним у порушенні порядку організації та проведення мітингів та демонстрацій.

Заявник оскаржив це рішення до апеляційного суду Одеської області, стверджуючи, що Указ 1988 року, на який посилався у своєму рішенні суд першої інстанції, не був дієсним та суперечив Конституції. Апеляційний суд залишив рішення суду першої інстанції без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 11 Конвенції на те, що держава незаконно порушила його право на свободу мирних зібрань, а також за пунктом 1 статті 6 Конвенції на те, що рішення суду першої інстанції, яким його було визнано винним у порушенні порядку організації мирних зібрань, не було проголошено публічно.

Європейський суд констатував порушення статті 11 Конвенції на тій підставі, що втручання у право заявника на свободу мирних зібрань не було передбачено законом, а також з огляду на свої висновки в аналогічній справі «Веренцов проти України».

Розглянувши скаргу заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції, Європейський суд вказав на відсутність порушення, оскільки, хоча суд першої інстанції і не проголосив своє рішення публічно, проте апеляційний суд публічно проголосив своє рішення, в якому містився стислий виклад рішення суду першої інстанції і яким це рішення було оголошено остаточним.

ЗА ТАКИХ ОБСТАВИН СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 11 Конвенції;

3. *Постановляє*, що не було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) *упродовж* трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникові 2 000 (два тисячі) євро відшкодування моральної шкоди разом з будь-яким податком, що може нараховуватися; ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) *із* закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену вище суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

**СПРАВА «АРСКАЯ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF ARSKAYA v. UKRAINE)**

Заява №45076/05

Стислий виклад рішення від 5 грудня 2013 року

22 березня 2001 року сина заявниці, С., якому було сорок два роки, було доставлено каретою швидкої допомоги в пульмонологічне відділення Сімферопольського протитуберкульозного диспансеру і госпіталізовано з діагнозами: лівостороння пневмонія; туберкульоз лівої легені; кровохаркання і легенева недостатність. Заявникові було прописано необхідне лікування, проте він відмовився від ряду процедур, а саме: бронхоскопії, ін'єкцій пеліциліну та будь-якого хірургічного втручання. Психіатр, викликаний заявникові, діагностував у нього соматогенний параноїдальний розлад. О 22:45 03 квітня 2001 року С. помер. Розтин тіла С. підтвердив, що встановлений діагноз збігався з посмертним.

Заявниця подала до прокуратури скаргу, що медична допомога, надана її синові, була ненаалежною, в результаті чого він помер. За дорученням прокуратури Міністерство охорони здоров'я в Автономній Республіці Крим провело внутрішнє розслідування інциденту, за результатами якого було встановлено ряд недоліків у лікуванні С. і кількох лікарів притягнуто до дисциплінарної відповідальності. Серед іншого було встановлено, що С. не було забезпечено спеціалізованою реанімаційною допомогою, оскільки у цій лікарні така не надавалась, а переведення пацієнтів до відділу інтенсивної терапії іншої міської лікарні здійснювалось тільки у випадках, передбачених правилами Управління охорони здоров'я м. Сімферополь.

Розслідування прокуратури та органів внутрішніх справ тривало до 13 серпня 2008 року. Провадження у справі неодноразово припинялось у зв'язку з відсутністю складу злочину у діях лікарів, а потім відновлювалось вищестоящими прокуратурами або судами. За результатами досудового розслідування було встановлено, що смерть С. була спричинена серйозним хронічним захворюванням легенів і його неодноразовими відмовами від відповідного хірургічного лікування, і, крім того, хоча у нього і спостерігалися ознаки тимчасового розладу психічної діяльності під час його госпіталізації, він був у змозі зрозуміти наслідки своїх дій і свідомо відмовлявся від лікування.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявниця скаржилась за статтями 2, 6 і 7 на те, що її син помер через відсутність належного медичного лікування, та на відсутність ефективного розслідування обставин його смерті.

Європейський суд вирішив розглянути скаргу заявниці за статтею 2 Конвенції.

Взявши до уваги надмірну тривалість кримінального розслідування та його недоліки, а саме: неодноразові повернення справи для проведення додаткового розслідування, несвоєчасність проведення експертизи осудності С. тощо Європейський суд зауважив, що кримінальне провадження у цій справі було неефективним і встановив порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

Крім того, Європейський суд також констатував порушення статті 2 Конвенції щодо зобов'язання держави забезпечити належне регулювання законодавства щодо охорони здоров'я у зв'язку з нечіткістю нормативно-правових актів щодо прийому пацієнтів до відділень інтенсивної терапії та недосконалістю законодавства щодо встановлення кваліфікованим фахівцем здатності пацієнтів приймати рішення щодо свого лікування, в тому числі щодо отримання інформованої згоди на лікування.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Відхиляє* попередні заперечення Уряду щодо не вичерпання національних засобів юридичного захисту;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Конвенції щодо процесуальних зобов'язань держави;

3. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Конвенції щодо позитивного зобов'язання держави забезпечити відповідне законодавство щодо охорони здоров'я;

4. *Постановляє*

(а) протягом трьох місяців з дати, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити заявниці наступні суми, конвертовані у валюту держави-відповідача за курсом на день виплати:

(i) 10 000 євро(десять тисяч євро) відшкодування моральної шкоди разом з будь-яким податком, що може нараховуватись;

(ii) 200 євро (двісті євро) відшкодування судових та інших витрат разом з будь-яким податком, що може нараховуватись заявниці;

(б) *зі* спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

5. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

**СПРАВА «ЖАРИКОВА ПРОТИ УКРАЇНИ ТА ІНШІ ЗАЯВИ»
(CASE OF ZHARIKOVA AGAINST UKRAINE AND OTHER APPLICATIONS)**

Заява № 33474/10 та 13 інших заяв

Стислий виклад рішення від 25 березня 2014 року

Заявники скаржились до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на тривалість проваджень у їхніх справах. Заявник за заявою № 38619/12 подав також інші скарги за Конвенцією.

Європейський суд отримав декларації щодо дружнього врегулювання, підписані сторонами у різні дати, згідно з якими заявники погодилися відмовитися від будь-яких подальших скарг проти України щодо фактів, викладених у цих заявах, в обмін на зобов'язання Уряду сплатити їм суми, наведені у додатку в таблиці, що є відшкодуванням будь-якої матеріальної та моральної шкоди, а також компенсацією судових витрат.

З огляду на досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на повазі до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, Європейський суд не знайшов підстав для подальшого розгляду заяв.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* об'єднати заяви;

Вирішує вилучити заяви з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції».

**СПРАВА «ГЕРАЩЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF GERASHCHENKO v. UKRAINE)**

Заява № 20602/05

Стислий виклад рішення від 07 листопада 2013 року

Згідно з твердженнями державних органів 2 липня 2004 року працівник міліції під прикриттям здійснює оперативну закупівлю у заявника розчину опіуму, після чого було проведено обшук помешкання заявника на підставі постанови суду від 19 травня 2004 року, виданої в межах кримінальної справи щодо іншої особи. Після закінчення обшуку працівники міліції затримали заявника та доправили його до Хаджибейського ВМ.

Згідно з твердженнями заявника, 2 липня 2004 року, коли він був вдома, до нього увірвалася група працівників міліції, які почали його бити. Крім того, працівники міліції безладно і грубо обшукали помешкання заявника

ОРІЄНТИР № 13

і підкинули йому наркотики. Батьки заявника і його дружина, а також його знайомий, пан Ж., були очевидцями обшуку.

Щодо заявника було порушено кримінальну справу за підозрою у незаконному виготовленні та збутті наркотичних засобів і у зберіганні наркотичних засобів для власного споживання. Заявника було затримано як підозрюваного у вчиненні злочину.

7 липня 2004 року заявникові було викликано швидку допомогу у зв'язку з його скаргами на біль у нижній правій частині спини. Заявник пояснив, що під час його затримання 2 липня 2004 року він був побитий. Його доправили до лікарні, де йому було діагностовано забиття правої нирки без порушення її функцій. Пізніше, під час допиту заявника в якості обвинуваченого, він скаржився на жорстоке з ним поводження, а також на біль спини, нирок та кров в сечі.

Вироком від 14 березня 2005 року Суворовський суд визнав заявника винним у незаконному зберіганні, виготовленні та збутті наркотичних засобів.

20 грудня 2005 року Апеляційний суд Одеської області (далі — апеляційний суд) на підставі апеляційної скарги заявника скасував вищезазначений вирок, повернув справу на новий розгляд до суду першої інстанції через низку фактичних невідповідностей, які мали бути узгоджені, та подовжив строк тримання заявника під вартою.

Заявник неодноразово подавав до Суворовського суду клопотання про його звільнення під підписку про невідзід, однак Суворовський суд кожного разу відмовляв, мотивуючи такі рішення попередніми судимостями заявника та тяжкістю злочину, у якому заявник обвинувачується.

6 червня 2007 року Суворовський суд виніс новий вирок заявникові, в якому дійшов таких самих висновків, що і раніше. Апеляційний суд залишив цей вирок без змін, а Верховний Суд України залишив касаційну скаргу заявника без розгляду по суті.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на жорстоке поводження з ним працівниками міліції; за підпунктом «с» пункту 1 статті 5 Конвенції про те, що тримання його під вартою з 20 грудня 2005 року до 6 червня 2007 було незаконним; за пунктом 3 статті 5 Конвенції на надмірну тривалість його досудового ув'язнення; за пунктом 4 статті 5 Конвенції про те, що його було позбавлено можливості адекватного судового перегляду законності застосування тримання під вартою; за статтею 8 Конвенції на порушення його права на повагу до життя та кореспонденції.

Розглянувши скарги заявника на жорстоке поводження з ним працівниками міліції, Європейський суд визнав порушення статті 3 Конвенції, зазначивши, що під час огляду заявника лікарем йому було діагностовано забиття правої нирки, а сам лікар повідомив про цей діагноз міліції, що вказує на те, що він вважав скарги заявника небезпідставними. З іншого боку, на жодному етапі національними органами не було висунуто будь-якої переконливої альтернативної версії щодо причин тілесного ушкодження заявника, а матеріали перевірки за скаргами заявника було знищено, що унеможливило оцінку Європейським судом дотримання чи недотримання органами влади процесуальних обов'язків за статтею 3 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника на незаконність тримання його під вартою з 20 грудня 2005 року до 6 червня 2007 року, Європейський суд встановив порушення підпункту «с» пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з тим, що 20 грудня 2005 року апеляційний суд скасував вирок заявникові, повернув справу до суду на новий розгляд і подовжив тримання заявника під вартою, при чому не навісив підстав для такого тримання під вартою та не встановивши його строку. Тримання заявника під вартою тривало до винесення йому судом першої інстанції нового вироку 6 червня 2007 року, що не відповідає вимогам законності за статтею 5 Конвенції.

Європейський суд дійшов висновку про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції через те, що у цій справі, як і в інших аналогічних справах проти України, серйозність обвинувачень щодо заявника та ризик його втечі або вчинення нового злочину були підставами винесення судом первісної постанови про взяття його під варту. Це мотивування з плином часу не змінилося і, крім того, національні суди на жодній стадії провадження не розглядали будь-яких альтернативних запобіжних заходів замість тримання під вартою.

Проаналізувавши скарги заявника за пунктом 4 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на справу «Харченко проти України», дійшов висновку про порушення прав заявника, оскільки національний суд відмовляв заявникові у розгляді питань щодо розумності тримання його під вартою на тій підставі, що суд раніше вже виніс рішення з приводу цього, позбавивши таким чином заявника права на перегляд законності тримання його під вартою.

Європейський суд також встановив порушення права заявника на повагу до життя у зв'язку з тим, що обшук міліцією помешкання заявника було здійснено на підставі постанови суду, виданої за півтора місяці раніше в межах кримінальної справи щодо іншої особи, що не вказує на невідкладну необхідність проведення цього обшуку. Крім того, Європейський суд вказав на фактологічні протиріччя інформації щодо проведення обшуку, які не були пояснені у переконливий спосіб. Таким чином, було порушення статті 8 Конвенції. Водночас, розглянувши скарги заявника за цією ж статтею стосовно права заявника на повагу до його кореспонденції, Європейський суд відхилив її як явно необгрунтовану.

Розглянувши скаргу заявника на втручання адміністрацією виправної колонії у його право на індивідуальну заяву за статтею 34 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що Уряд України дотримався своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції.

Заявник також подав низку інших скарг за статтями 7 та 17, пунктом 1 статті 5 Конвенції, статтею 1 Першого протоколу та статтею 3 Протоколу № 7 до Конвенції, а також за пунктом 1, підпунктами «b», «с» і «d» пункту 3 статті 6 Конвенції, які Європейський суд визнав необгрунтованими.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скарги заявника щодо стверджуваного жорстокого поводження з ним з боку працівників міліції, законності тримання його під вартою з 20 грудня 2005 року до 6 червня 2007 року, тривалості усього строку досудового тримання під вартою та стверджуваної відсутності належного судового перегляду його законності, а також щодо стверджуваного порушення його права на повагу до його житла прийнятними, а решту скарг в заяві — неприйнятними.

2. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з жорстоким поводженням із заявником з боку працівників міліції.

3. *Постановляє*, що було порушення підпункту «с» пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням заявника під вартою з 20 грудня 2005 року до 6 червня 2007 року.

4. *Постановляє*, що було порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

5. *Постановляє*, що було порушення пункту 4 статті 5 Конвенції.

6. *Постановляє*, що було порушення статті 8 Конвенції у зв'язку з обшуком помешкання заявника працівниками міліції 2 липня 2004 року.

7. *Постановляє*, що держава-відповідач дотрималась своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції.

8. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити заявникові 9 000 (дев'ять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, плюс будь-який податок, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

9. *Відхилиє* решту вимог заявника стосовно справедливої сатисфакції.

**СПРАВА «ЮРІЙ ВОЛКОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF YURIY VOLKOV v. UKRAINE)**
Заява №45872/06

Стислий виклад рішення від 19 грудня 2013 року

6 грудня 2003 року міліція забрала заявника з лікарні та доставила його до Євпаторійського міського відділу ГУ МВС України Автономної Республіки Крим (далі — Євпаторійський МВ).

Рано вранці 7 грудня 2003 року заявник написав «явку з повинною», в якій зізнався у вчиненні розбійного нападу та вбивстві пані Д. Його тримання під вартою з 18 год. 6 грудня до 11 год. 30 хв. 7 грудня 2003 року не було належним чином зафіксовано. Одразу після цього слідчий склав протокол затримання заявника за підозрою у вчиненні злочину, а мати заявника уклала договір про надання юридичних послуг з двома адвокатами — А. та К. Цього ж дня заявника у присутності двох його захисників було допитано в якості підозрюваного і він відмовився від своїх первісних визнавальних показань через те, що їх було отримано під психологічним тиском. Пізніше того дня заявника знову допитували — цього разу у присутності тільки пана А. Заявник відмовився від своїх попередніх показань і підтвердив свої первісні визнавальні показання.

Заявник продовжував визнавати свою вину до моменту офіційного пред'явлення йому обвинувачення, коли він знову відмовився від своїх визнавальних показань та заперечив будь-яку причетність до злочину.

Під час досудового слідства слідчий у присутності понятого та захисника, пана А., взяв з вени заявника зразок крові для аналізу.

Апеляційний суд АРК, який виступав в якості суду першої інстанції, виправдав заявника, дійшовши висновку про недоведеність вчинення ним злочину і звільнив його з-під варті в залі судового засідання, та виніс дві окремі ухвали, в яких вказав на допущені при провадженні досудового слідства порушення закону. Верховний Суд України скасував вищезазначений вирок та обидві окремі ухвали і повернув справу на додаткове розслідування. Пізніше заявника було затримано за підозрою у зберіганні та продажу марихуани і обидві кримінальні справи щодо заявника були об'єднані в одне провадження.

15 лютого 2006 року апеляційний суд АРК визнав заявника винним у вчиненні розбійного нападу та умисного вбивства з корисливих мотивів, а також у зберіганні та збутті наркотичних засобів, і призначив йому покарання у вигляді дванадцяти років позбавлення волі з конфіскацією усього і особистого майна. Верховний Суд України відмовив заявнику у задоволенні його касаційної скарги.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1-а підпунктом «с» пункту 3 статті 6 Конвенції у зв'язку з тим, що він був примушений зізнатися у вчиненні розбійного нападу на пані Д. та її вбивстві за відсутності юридичної допомоги і під час тримання його під вартою у відділі міліції, яке не було належним чином зафіксовано; за статтею 3 Конвенції через відбір у нього зразка крові для аналізу слідчим, а не лікарем.

Розглянувши скарги заявника на примушення його зізнатися у вчиненні злочину за відсутності юридичної допомоги під час незафіксованого тримання його під вартою у відділі міліції, Європейський суд визнав порушення підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції у поєднанні з пунктом 1 статті 6 Конвенції, зазначивши, що права заявника не свідчили проти себе та на юридичну допомогу були невідповідно обмежені під час його первісного допиту в міліції та що це обмеження не було виправлено під час судового провадження у його справі.

При розгляді скарги заявника на відбирання у нього крові слідчим, Європейський суд вирішив розглядати її за статтею 8 Конвенції. Суд констатував порушення у зв'язку з тим, що, відповідно до національного законодавства, тільки лікар з належною кваліфікацією, а не слідчий, може відбирати кров на аналіз.

Заявник також стверджував відповідно до статті 3 Конвенції про жорстоке поводження з ним працівниками міліції з метою отримання зізнання у вчиненні злочину, а також про незадовільні умови тримання під вартою. Європейський суд вказав, що заявник не обгрунтував цю частину скарги належним чином, і відхилив її як явно необгрунтовану.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу за пунктом 1 та підпунктом «с» пункту 3 статті 6 Конвенції стосовно обмеження прав заявника на юридичну допомогу та права не свідчити проти себе та скаргу за статтею 8 Конвенції на відбирання у нього слідчим зразка крові для аналізу прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятною.

2. *Постановляє*, що було порушення підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції у поєднанні з пунктом 1 статті 6 Конвенції.

3. *Постановляє*, що було порушення статті 8 Конвенції.

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявнику нижченаведені суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватися;

(ii) 1 905 (одну тисячу дев'ятсот п'ять) євро компенсації судових та інших витрат разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватися;

(b) зі спливанням зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

5. *Відхилиє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

**СПРАВА «ВАЛЕРІЙ ФУКЛЄВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF VALERIY FUKLEV v. UKRAINE)**
Заява № 6318/03

Стислий виклад рішення від 16 січня 2014 року

4 липня 2001 року дружини заявника, Олену Фуклеву, було прийнято до гінекологічного відділення Херсонської обласної клінічної лікарні з діагнозом метрофіброма і терміново прооперовано 9 липня 2001 року, на що, згідно з медичними записами, вона дала письмову згоду. Після операції стан жінки швидко погіршувався. 15 липня 2001 року комісія лікарів встановила, що дружина заявника страждала від післяопераційного перитоніту, від чого її почали лікувати. 18 липня 2001 року Олена Фуклева померла від перитоніту, ускладненого сепсисом.

Якість наданої дружині заявника медичної допомоги розслідувалась медичною комісією лікарні, в якій дружини заявника лікували, а також комісією, створеною місцевим управлінням охорони здоров'я, спеціально створеною комісією Міністерства охорони здоров'я України. Результати цих розслідувань були суперечливими: з перших двох висновків, складених місцевими комісіями, випливало, що лікування було належним, а смерть дружини заявника — неминучою, а у висновках комісії Міністерства було зазначено, що в лікуванні дружини заявника мали місце певні недоліки.

Прокуратура Суворовського району м. Херсона, яка проводила розслідування у справі, неодноразово відмовляла в порушенні кримінальної справи та виносила рішення про припинення кримінального провадження через відсутність складу злочину в діях медичного персоналу. Ці рішення кожного разу скасовувалися обласною прокуратурою, а справа поверталась на додаткове розслідування. Заявник оскаржував постанови про відмову в порушенні кримінальної справи та припинення провадження у справі також до Суворовського районного суду м. Херсона, Апеляційного суду Херсонської області, Верховного Суду України та до Генеральної про-

куратури України. Остаточна постанова про закриття кримінальної справи була винесена обласною прокуратурою 11 жовтня 2007 року.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 2 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на те, що розслідування обставин смерті його дружини було неефективним.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд встановив, що ані органи охорони здоров'я, ані слідчі органи не провели ретельного розслідування обставин смерті дружини заявника. Таким чином, заявник не був забезпечений ефективними правовими процедурами, які б відповідали процесуальним вимогам статті 2 Конвенції, і, отже, мало місце порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції. У той же час Європейський суд вказав, що немає необхідності розглядати скаргу заявника окремо за статтею 13 Конвенції.

Додатково заявник скаржився за статтями 3 і 13 Конвенції на жорстоке поводження з ним працівниками податкової міліції 2 жовтня 2003 року. Розглянувши ці скарги, Європейський суд відхилив їх як явно необгрунтовані.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Допуває зауваження Уряду* стосовно вичерпання національних засобів юридичного захисту щодо скарг заявника за статтями 2 і 13 Конвенції до суті справи і відхилиє їх після розгляду справи по суті;

2. *Оголошує* скарги відповідно до статей 2 і 13 Конвенції щодо смерті дружини заявника прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що було порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

4. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скаргу окремо за статтею 13 Конвенції;

5. *Постановляє*,

(а) що держава-відповідач має сплатити заявнику протягом трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, такі суми, які повинні бути конвертовані в валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 6000 євро (шість тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, а також додатково суми будь-яких податків, що можуть нараховуватись;

(ii) EUR 240 (двісті сорок) євро компенсації судових та інших витрат, а також додатково суми будь-яких податків, що можуть нараховуватись заявникові;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. *Відхилиє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

**СПРАВА «СКОРОХОВОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SKOROKHODOV v. UKRAINE)**
Заява № 56697/09

Стислий виклад рішення від 14 листопада 2013 року

Заявник працював експедитором в приватній компанії. Згідно з його твердженнями 28 листопада 2005 року Р., заступник директора компанії, та Л., начальник її служби безпеки, вирішили відібрати у нього пояснення у зв'язку зі зникненням готівки з одного з магазинів компанії. Під час спору, що виник, заявника було побито.

2 грудня 2005 року заявник подав до правоохоронних органів скаргу про жорстоке поводження. Слідчим неодноразово виносилися постанови про відмову у порушенні кримінальної справи за відсутністю складу злочину. Ці постанови скасовувалися прокуратурою як необгрунтовані, а працівники міліції надавалися вказівки щодо проведення подальшої дослідчої перевірки. Прокуратурою також було порушено кримінальну справу щодо Р. і Л. за ознаками складу злочину, передбаченого статтею 127 Кримінального кодексу України (катування), та передано її до міліції для проведення слідства.

Станом на 2 липня 2012 року слідство у цій справі тривало. На момент винесення рішення Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) інформація щодо подальшого перебігу провадження у розпорядженні Європейського суду була відсутня.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про те, що органи влади не здійснили ефективного розслідування обставин жорстокого з ним поводження; за статтями 6 і 13 Конвенції про те, що провадження у кримінальній справі було надмірно тривалим, що унеможливило отримання ним відшкодування шкоди, завданої йому злочинними діями щодо нього; на порушення статті 14 Конвенції у зв'язку з неефективним розслідуванням його скарг на жорстоке поводження.

Розглянувши скарги заявника за статтею 3 Конвенції Європейський суд констатував порушення за цією статтею, оскільки протягом тривалого періоду часу скарги заявника розглядалися виключно в порядку «дослідчої» перевірки, що не відповідає принципам ефективного юридичного захисту і обмежує коло можливих слідчих дій, а також позбавляє потерпілого можливості брати ефективну участь у процесі. Крім того, після відмови органів внутрішніх справ у порушенні кримінальної справи прокурор неодноразово доходив висновку про необгрунтованість вказаних відом та повертав справу на додаткове розслідування, а на стадії подальшого досудового слідства слідчий не вживав усіх необхідних заходів для ретельного розслідування справи. У зв'язку з цим Європейський суд встановив, що органи влади не провели ефективного розслідування тверджень заявника про жорстоке поводження в порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника за статтями 6 і 13 Конвенції Європейський суд дійшов висновку, що ця частина заяви має бути визнана неприйнятною, оскільки стаття 6 незастосовна у цій справі, а щодо статті 13 заявник не подав конкретних скарг.

Розглянувши скарги заявника за статтею 14 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що матеріали справи не виявляють будь-яких ознак порушення цієї статті.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД

1. *Оголошує* одноголосно скаргу за статтею 3 Конвенції щодо неефективного розслідування прийнятною;

2. *Оголошує* більшістю голосів решту скарг в заяві неприйнятними;

3. *Постановляє* одноголосно, що було порушення статті 3 Конвенції;

4. *Постановляє* одноголосно, що

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявникові 7 500 (сім тисяч п'ятсот) євро відшкодування моральної шкоди плюс будь-який податок, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхилиє* одноголосно решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ЗАПИТАЙТЕ У ЮРИСТА

Консультує
Вадим ПРОКОПЕНКО,
адвокат:

ВЕСЬ АРХІВ РУБРИКИ
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

Консультує
Тетяна ЯСІНСЬКА,
адвокат:

Продати дачну ділянку можна лише з будинком

У мене є приватизована ділянка в садовому товаристві (6 соток). Тепер виникла необхідність оформити кадастровий номер. У перспективі хочу дачу продати. Та кажуть, що є новий закон, за яким для продажу потрібно мати не тільки кадастровий номер, а й приватизувати будову на ділянці, тобто будинок. Він не зовсім добудований і придатний тільки для сезонного проживання. Хочу дізнатися: чи потрібно для продажу дачної ділянки оформляти будинок? Якщо потрібно, то як і де це здійснити?

Ольга ПАНФІЛОВА, м. Київ

— Відповідно до ст. 657 Цивільного кодексу України, договори відчуження земельних ділянок підлягають нотаріальному посвідченню.

У свою чергу нотаріуси, вчиняючи нотаріальне посвідчення таких договорів, на підставі ст. 47 Закону України «Про нотаріат» задля перевірки дотримання вимог закону вимагають надати їм певний перелік документів, одним з яких є довідка, видана відповідною місцевою радою (для житлових будинків) або головою садового товариства чи кооперативу (для дачних будинків), про відсутність забудови, якщо відчужується лише ділянка.

Така «примха» нотаріусів ґрунтується на деяких нормах

цивільного та земельного законодавства України, зокрема ст. 120 Земельного кодексу, відповідно до якої до особи, яка придбала будинок, будівлю чи споруду, переходить право власності на земельну ділянку, на якій вони розміщені. Задля уникнення спірних ситуацій з правом власності на ділянку нотаріуси не допускають відчуження ділянок, на яких розміщені споруди, без відчуження самих споруд.

Самі ж споруди можуть бути відчужені, тільки якщо вони зареєстровані відповідно до вимог законодавства.

Усі споруди на ділянці, що не зареєстровані у встановленому законом порядку, вважаються

самовільно збудованими і не можуть бути відчужені.

Отже, продати земельну ділянку, на якій розміщено будинок, можна лише одночасно з будинком, що побудований і зареєстрований у встановленому законом порядку.

Відповідно до Закону «Про регулювання містобудівної діяльності», розпочинати будь-які будівельні роботи допускається виключно на підставі декларації, що зареєстрована в органах Державної архітектурно-будівельної інспекції. Якщо ж цього не зроблено, а будівельні роботи розпочалися, таке будівництво вважатиметься самовільним, а будинок вважатиметься «поза законом».

Останніми роками на підставі наказів Мінрегіонбуду (№ 91, № 95) громадяни отримували можливість здійснити державну реєстрацію самовільно збудованих будинків. 31.12.2013 р. наказ №95, який давав змогу «узаконювати» самовільно збудовані будинки, втратив чинність, і її поки що не поновлено.

Як повернути подаровану квартиру?

В. ЖДАНОВ,
м. Київ:

Переписав квартиру синові, оформивши договір дарування. Але потім зрозумів, що зробив велику помилку. Скажіть, будь ласка, чи можу я анулювати договір дарування?

Забрати подароване можна лише протягом року

— Статтею 727 Цивільного кодексу визначено, що дарувальник має право вимагати розірвання договору дарування нерухомих речей чи іншого особливо цінного майна, якщо обдарований умисно вчинив злочин проти життя, здоров'я, власності дарувальника, його батьків, дружини (чоловіка) або дітей. Якщо обдарований скоїв умисне вбивство дарувальника, спадкоємці дарувальника мають право вимагати розірвання договору дарування. Наприклад, можливості вищезазначеної норми закону передбачають ймовірність розірвання договору в судовому порядку, якщо обдарований завдав дарувальникові тілесних ушкоджень, проте для підтвердження скоєння обдарованим такого злочину потрібно домогтися обвинувального вироку суду.

Дарувальник також має право вимагати розірвання договору дарування, якщо обдарований створює загрозу безповоротної втрати дарунка, що має для дарувальника велику немайнову цінність. Це означає, що дарувальник може порушити перед судом питання про розірвання договору дарування будинку, якщо обдарований не дбає про утримання будинку в належному стані, сприяє його псуванню або руйнуванню. Таке розірвання правочину спрямоване на запобігання втраті дарунка з умисної вини обдарованого. Слід мати на увазі, що при розірванні договору з такої підстави потрібно довести, що обдарованому було відомо, яку саме цінність для дарувальника має цей дарунок. Таким доказом можуть бути документи, які, наприклад, свідчать

про усвідомлення обдарованого щодо особливості архітектури подарованого будинку за авторством когось із членів сім'ї, щодо значної моральної цінності цього майна внаслідок особистого творчого внеску дарувальника у створення предмета дарування тощо. Такий дарунок покладає на обдарованого важливе зобов'язання сумлінно і дбайливо ставитися до дарунка, запобігати його псуванню та забезпечувати його збереження.

Дарувальник також має право вимагати розірвання договору дарування за умови встановлення факту недбалого ставлення обдарованого до речі, що становить історичну, наукову, культурну цінність, за умови наявності небезпеки, що цю річ може бути знищено або істотно пошкоджено. У такому разі дарувальник, готуючи позов до суду, повинен забезпечити позовні матеріали доказом про наявність документів, що підтверджують культурну цінність подарованої речі. У разі розірвання договору дарування в судовому рішенні має бути зазначено, що обдарований зобов'язаний повернути дарунок у натурі.

Варто додати, що договір дарування не може бути розірвано вами лише в односторонньому порядку, але статтею 724 ЦК України передбачено виняток: дарувальник може відмовитися від передання дарунка в майбутньому, якщо після укладення договору його майновий стан істотно погіршився.

Важливо пам'ятати, що до вимог про розірвання договору дарування за вимогою дарувальника встановлюється термін позовної давності — 1 рік.

Не чекайте тиші — вимагайте!

Під вікнами нашого будинку облаштовано бар. Вікна нашої квартири виходять безпосередньо на нього, оскільки живемо на першому поверсі. Бар у підвальному приміщенні за метр-два від будинку, і всі відвідувачі бару курять безпосередньо під наші вікна — на територію, що належить будинку. З ранку до вечора (працює заклад з 10-ї до 23-ї) чути п'яні крики, розмови на підвищених тонах, запах сигаретного диму постійно стоїть у кімнатах, вікна неможливо відчинити, адже зовсім неприємно слухати ці розмови і вдихати дим від цигарок. Крім того, коли відвідувачі розходяться після 23-ї години, завжди страшний галас, у кімнаті не те що спати — перебувати неможливо.

Як можна вплинути на діяльність цього закладу? Лист із підписами мешканців було передано міліції, але звідти відповіли, що цей заклад має всі дозволи.

Олена КОСЮК, м. Запоріжжя

— Чинним законодавством України, зокрема Законом «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», задля відвернення і зменшення шкідливого впливу на

здоров'я населення шуму та інших фізичних чинників заборонено шум, що перевищує санітарний рівень, а в нічний час — із 22 до 8 години — також гучний спів і викрики.

Відпустка для одинокої матері має обмеження

Д. ВІННИК,
Хмельницька обл.:

Я розлучилася з чоловіком, коли дитині було 3 роки. Нині доньці 16, і я з нею живу одна. Чи маю право на щорічну додаткову відпустку і до якого віку дитини?

— Відповідно до ст. 19 Закону «Про відпустки» та ст. 182-1 Кодексу законів про працю України жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або яка усиновила дитину, одинокій матері, батьку, який виховує дитину без матері (зокрема й у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі), а також особи, яка взяла дитину під опіку, чи од-

ному з прийомних батьків надається щорічно додаткова оплачувана відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів. Тобто одинока матір — чи це вдова, чи розлучена жінка, яка виховує дитину без батька, — має право на щорічну додаткову оплачувану відпустку тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів.

Стосовно жінок, які працюють і мають двох і більше дітей, згідно з нормою Закону «Про відпустки» чітко визначено граничний вік дітей, після досягнення якого право на додаткову щорічну відпустку припиняється: це 15 років. У свою чергу стосовно одинокої матері, яка виховує дитину без батька, граничного віку дитини, до досягнення якого надається додаткова щорічна відпустка, безпосередньо в Законі України «Про відпустки» не встановлено. Але статтею 1 Закону «Про охорону дитинства» визначено, що дитиною є особа віком до 18 років. Отже, одинокій матері, які працюють і виховують дитину без батька, мають право на додаткову щорічну оплачувану відпустку до досягнення дитиною 18-річного віку.

Шановні читачі «Урядового кур'єра»!
Якщо ви хочете поставити запитання консультантам сторінки «Запитайте у юриста», можете надіслати його на адресу:
01008, м. Київ, вул. Садова, 1,
редакція газети «Урядовий кур'єр»
або на електронну скриньку **az@ukcc.com.ua**

СОЦІУМ

Ірина ПОЛЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно стартував сезон відпусток. Багато з працюючих українців розмірковують і підшукують курорти. Проте перед тим, як почати пакувати валізи, потрібно на роботі офіційно оформити відпустку. І ось тут починаються складнощі. Адже навіть якщо ваш роботодавець чесний і відпускає у відпустку не тоді, коли йому вигідно, а ще й враховує побажання працівника, то це ще не означає, що ви її оформите без зайвого витрачання нервових клітин. Що потрібно знати, йдучи у відділ кадрів, щоб без зайвих ускладнень написати заяву на щорічну оплачувану відпустку, дізнався «Урядовий кур'єр».

Заслужена і бажана

Передусім потрібно знати, що кожен працівник має право на заслужену оплачувану відпустку і це закріплено законодавчо. Відповідно до частини першої статті 6 Закону «Про відпустки», щорічна основна відпустка надається працівникам тривалістю не менш ніж 24 календарних дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору. В Кодексі законів про працю також зазначено, що працівникам до 18 років надається щорічна основна відпустка тривалістю 31 календарний день. Для деяких категорій працівників нашим законодавством передбачена й інша тривалість відпочинку, але вона не може бути меншою за 24 дні.

Навіть якщо людина лише нещодавно влаштувалась на роботу, вона зможе піти у щорічну основну та додаткову відпустку на повну тривалість, але після того, як безперервно відпрацює шість місяців саме в цій компанії. Якщо ж людині потрібно піти у відпустку до того, як мине півроку з моменту працевлаштування, така можливість теж передбачена законодавцем. В такій ситуації тривалість відпустки визначається пропорційно до відпрацьованого часу, за винятком деяких випадків. Наприклад, щорічна відпустка повної тривалості до настання шестимісячного терміну безперервної роботи у перший рік працевлаштування на даному підприємстві за бажанням надається жінкам — перед відпусткою у зв'язку з вагітністю та пологами або після неї.

Також така можливість передбачена для жінок, які мають двох і більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда; працівникам віком до 18 років; сумісникам одночасно з відпусткою за основним місцем роботи; інвалідам; працівникам, які не використали за попереднім місцем роботи повністю або частково щорічну основну відпустку і не одержали за неї грошової компенсації. Також відпустка передбачена в інших випадках, визначених законодавством, ко-

Фото Олександра ЛЕПЕШУХИ

Заява, валіза, курорт

**ВІДДІЛ КАДРІВ.
«Урядовий кур'єр»
з'ясував,
на скільки
частин
можна
«розбити»
щорічну
відпустку**

лективним чи трудовим договором.

За другий та наступні роки роботи щорічні відпустки можуть бути надані працівникові в будь-який час протягом відповідного робочого року.

— Черговість надання відпусток визначається графіками, які затверджує власник або уповноважений ним орган, — зазначає директор департаменту з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Мінсоцполітики Олександр Товстенко, — за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом і доводиться до відома всіх працівників. Складаючи графіки, слід враховувати як інтереси виробництва, так і особисті працівників та можливості для їхнього відпочинку.

Взаємовигідне перенесення

Конкретний період надання щорічних відпусток у встановлених графіком межах узгоджується між працівником і власником або уповноваженим ним органом. Останній зобов'язаний письмово повідомити працівника про дату початку відпустки, і зробити це не пізніше як за два тижні до встановленого графіком терміну.

Працівник за наявності у нього достатніх підстав має право

піти у відпустку в інший час, ніж той, що був передбачений ним у графіку відпусток.

Юрист ЮФ «Салком» (міжнародна асоціація «Сквайр Сандерс-Салком») Наталія Руда пояснює, що щорічна відпустка працівника на його вимогу має бути перенесена на інший період, якщо роботодавець порушив термін письмового повідомлення працівника про час на-

— Якщо працівник просить перенести відпустку, наприклад за сімейними обставинами, на інший період, — роз'яснює Олександр Товстенко, — а роботодавець не заперечує щодо зміни у графіку, то це не буде порушенням законодавства про відпустки.

У будь-якому разі переносючи щорічну відпустку, новий термін її слід встановлювати ви-

Річну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості, одна з яких має безперервно тривати не менш як 14 календарних днів. При цьому ця частина відпустки не обов'язково повинна бути першою.

дання відпустки, а також у разі несвочасної виплати роботодавцем заробітної плати працівникові за час щорічної відпустки.

Крім того, щорічна відпустка має бути перенесена або подовжена у випадках: тимчасової непрацездатності працівника, засвідченої у встановленому порядку; виконання працівником державних або громадських обов'язків, якщо згідно із законодавством він підлягає звільненню на цей час від основної роботи із збереженням заробітної плати; настання строку відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами; збігу щорічної відпустки з відпусткою у зв'язку з навчанням.

ключно за згодою між працівником і роботодавцем. Якщо так сталося, що необхідність у перенесенні відпустки на інший період з'явилася під час її використання, то невикористана частина надається після закінчення дії причин, які її перервали. Також у подібних випадках перенести відпустку можна, якщо роботодавець і працівник домовляться, тобто за згодою сторін.

Кара судова

Керівник компанії або уповноважений ним орган у виняткових випадках може ініціювати перенесення щорічної відпустки на інший період. Проте це можливо лише за письмовою згодою працівника та за погод-

женням з виборним органом первинної профспілкової організації у разі, якщо надання відпустки в раніше обумовлений період може несприятливо відобразитись на нормальній діяльності підприємства. А також за умови, що частина відпустки тривалістю не менш як 24 календарних дні буде використана в поточному робочому році.

Ще один важливий нюанс: за домовленістю сторін відпустка може бути «розбита» на кілька частин. Це також прописується у графіку. Законодавством передбачено, що річну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості, одна з яких має безперервно тривати не менш як 14 календарних днів. При цьому ця частина відпустки не обов'язково повинна бути першою.

— Аби не допустити втрат робочого часу, керівник може й не погодитись на поділ відпустки або запропонувати власні умови такого «розбивання», — наголошує Олександр Товстенко. — Як правило, невикористану частину щорічної відпустки працівникові надають до кінця робочого року. Проте це має статись не пізніше ніж через 12 місяців після закінчення року, за який надається відпустка. Не буде порушенням, якщо працівник використає частину щорічної відпустки в наступному робочому році.

Під час звільнення працівника йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані дні щорічної, а також додаткової відпустки. Так, додаткова відпустка працівникам, які мають дітей, може бути компенсована лише під час звільнення.

— Щорічно додаткова оплачувана відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів надається жінкам, які працюють і мають двох або більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда, або які всиновили дитину, одинокої матері, батькові, який виховує дитину без матері, а також особі, яка взяла дитину під опіку, чи одному із прийомних батьків, — розповідає Наталія Руда. — У разі порушення роботодавцем встановленого законодавством права на відпочинок, а саме на відпустку, працівник, чий права було порушено, може звернутися до Державної інспекції України з питань праці та її територіальних органів.

До компетенції Держпраці, окрім іншого, належить також проведення перевірок з питань дотримання законодавства про працю. За наслідками проведення перевірки, якщо будуть виявлені порушення законодавства про відпустки, Держпраці може притягнути роботодавця до адміністративної або навіть кримінальної відповідальності. Крім того, працівник має право звернутися з відповідною заявою до прокуратури для припинення недобросовісного роботодавця до відповідальності за порушення законодавства про відпустки.

У невиплаті зарплати винен... прокурор?

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

БОРГИ. Тему заборгованості із заробітної плати обговорила ініціативна група працівників ВАТ «Малярно-ізоляційне підприємство «Райдуга» з головою Миколаївської облдержадміністрації Миколою Романчуком. Як повідомив працівник

підприємства Олексій Стрижак, протягом майже двох років 120 співробітників не отримують зарплату. Заборгованість із заробітної плати становить понад мільйон гривень, перед Пенсійним фондом — понад три мільйони. У середньому керівництво підприємства не виплатило кожному працівникові від 5 до 35 тисяч гривень.

Микола Романчук заявив, що знайомий із ситуацією на підприємстві і вважає винним у ній прокурора Заводського району міста, який покривав банкрутство ВАТ. Керівник області вважає, що слід звільнити винного прокурора з посади. Також М. Романчук повідомив, що має намір обговорити питання боргів на підприємствах області з в. о. Прези-

дента України Олександром Турчиновим.

ВАТ «Малярно-ізоляційне підприємство «Райдуга» спеціалізується на струминному очищенні та фарбуванні металевих поверхонь інженерних споруд, монтажі ізоляції, укладанні мастичних і керамічних покриттів. Працівники підприємства виконують комплекс робіт із захисту

металопластикових конструкцій. Підприємство «Райдуга» зупинило роботу в 2012 році, оскільки основні партнери — миколаївські суднобудівні заводи — перестали замовляти фарбування та очищення суден. Торік у березні Господарський суд Миколаївської області визнав підприємство банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

МЕДИЦИНА

Пацієнти запропонували лікарям аварійний вихід

НА ЧАСІ. Експерти проаналізували 65 бюджетних програм, у межах яких можна знайти гроші на лікування тяжкохворих

Наталія ДОЛИНА,
«Урядовий кур'єр»

Представники громадських організацій вважають, що кошти на ліки у держави є, навіть попри дефіцит бюджету і девальвацію гривні, потрібно лише бажання і політична воля їх знайти. Близько 6 мільярдів гривень відшукали в бюджеті на лікування українців під час проведення круглого столу «Аварійний вихід із медичної кризи в Україні».

За словами голови Благодійного фонду «Пацієнти України» Дмитра Шерембея, особливо важким тягарем економічна криза лягає на українців із хронічними захворюваннями.

Водночас міністр охорони здоров'я Олег Мусій наголосив, що бюджет МОЗ ще жодного разу не покривав потреб усіх державних програм на 100%. Адже більшість препаратів, що закуповують за цими програмами, імпортні, на їхню вартість вплинула економічно-фінансова криза. За словами міністра, через стрімке підвищення курсу валют ліки подорожчали на 40%, а введення ставки ПДВ 7% на лікарські засоби підвищує їхню ціну ще на 10%. Таким чином прогнозоване підвищення цін становить не менш ніж 50%.

У рамках секвестру Державного бюджету-2014 видатки МОЗ урізали на 1,7 млрд грн, а місцевих бюджетів, які також закуповують препарати за окремими програмами, — на 3,4 млрд. Загалом видатки на охорону здоров'я у цьому році зменшено з 55 млрд грн до 50 млрд грн.

— Тотальний дефіцит фінансування лікувальних програм призведе до підвищення захворюваності, інвалідизації та зростання показника смертності населення. Фактично цього року 60% людей, які мали б отримати лікування, можуть втратити шанс на життя. Йдеться про тих, хто страждає на гепатит, ниркову недостатність, котрі не зможуть прожити і тижня без процедури гемодіалізу, — вважає Дмитро Шерембей.

Виконавчий директор Благодійного фонду «Пацієнти України» Ольга Стефанишина зазначила, що до березня цього року лише 40% пацієнтів

Пацієнти із хронічними захворюваннями потребують негайної підтримки

тів отримували лікування за державними програмами, а вже з квітня через девальвацію гривні та введення ПДВ на ліки реально отримають допомогу від держави менше половини осіб, що живуть з ВІЛ/СНІД, менше ніж 10% дорослих онкохворих та 20% онкохворих дітей та лише 5% дітей з дитячим церебральним паралічем.

Громадські організації шукають вихід із такої ситуації. Першочергово ці гроші пропонували взяти з підняття акцизів на тютюнові та алкогольні вироби. На підтримку зазначених законопроектів об'єднали зусилля 40 організацій з усієї України, провівши під стінами Верховної Ради масову акцію «Акцизи рятують життя!» Акциз на зазначені товари підняли, але додатково отримані гроші не спрямували на закупівлю ліків, що викликало обурення пацієнтів.

Нині на закупівлю ліків не вистачає 4,2 млрд грн. Експерти проаналізували Держбюджет-2014 та знайшли 65 програм, у межах яких можна скоротити видатки. Це дасть змогу допомогти тяжкохворим пацієнтам. Наприклад, було запропоновано зменшити видатки загального фонду Міністерства доходів і зборів на 1 млрд грн за рахунок скорочення коштів на придбання обладнання, інвентаря та оплати послуг. Громадські акти-

вісти заявили, що варто урізати видатки на чиновників, зокрема ліквідувати державні структури, які дублюють свої функції.

— Економія коштів загального фонду може додатково становити майже 3,5 млрд грн та спеціального фонду — 2,5 млрд грн, що повною мірою вирішить дефіцит державних коштів. Навіть в умовах жорсткої економії можливо перерозподілити фінанси із запропонованих статей на лікування тяжкохворих українців без завдання шкоди іншим бюджетним програмам, — стверджує заступник голови Комітету ВР з питань бюджету Валерій Дубіль.

За словами голови координаційної ради Всеукраїнської мережі людей, що живуть з ВІЛ/СНІД, Володимира Жовтяка, такий перерозподіл фінансів має відбутися негайно, адже тендери на закупівлю препаратів розпочнуться вже найближчим часом. Якщо не розв'язати проблему з дефіцитом грошей на закупівлю ліків, то вже в кінці року в країні буде перервано курси антиретровірусної терапії, а це не лише смертельний вирок для тисяч українців, які живуть із ВІЛ, а й загроза поширення інфекції серед здорових.

Координатор програм з питань мультирезистентного туберкульозу Бюро ВООЗ в Україні Андрій Славуцький

запропонував звернути увагу не лише на вирішення питання, де взяти гроші, а й на те, як оптимально перерозподілити ресурси, які вже виділені. За його словами, МОЗ має змінювати моделі надання медичної допомоги. Наприклад, утримувати протитуберкульозні диспансери на 500–700 ліжок — надзвичайно дорого. Чи є від них користь, якщо рівня інфекційного контролю практично немає? Хворі, які там перебувають, дуже ризикують інфікуватися іншими штамми. Слід розглянути можливість запровадження амбулаторної моделі лікування хворих на туберкульоз в умовах, які їм зручні, а також застосування механізму психологічної та соціальної підтримки, наголосив координатор Бюро ВООЗ.

За результатами засідання ухвалено рішення від імені спільноти пацієнтів: звернутися до Прем'єр-міністра з пропозицією розглянути запропоновані експертами джерела покриття дефіциту коштів на закупівлю ліків та створити робочу групу з представників Мінфіну, МОЗ, народних депутатів, експертів та представників організацій, які захищають права пацієнтів щодо пошуку шляхів розв'язання проблеми.

Під листом до Кабінету Міністрів вже підписалися 38 організацій пацієнтів України.

ЗРУЧНО

На прийом записуються через Інтернет

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

У Вінниці на консультацію до вузьких спеціалістів міської клінічної лікарні за номером 3 можна записатися онлайн. Також через офіційний сайт цього закладу пацієнти можуть поставити запитання лікарів та отримати відповідь.

Система запису діє так. Після направлення сімейного лікаря на консультацію до вузькопрофільного спеціаліста пацієнт заходить на сайт лікарні у розділ «Графік прийому лікарів амбулаторно-діагностичного відділення» та оформляє карту онлайн-запису. Він визначається з датою консультації, вказує, на який прийом прийде (первинний, повторний або профогляд), і залишає ім'я й номер телефону. Вони потрібні для того, щоб у разі виникнення непередбачуваних обставин (наприклад, лікар захворів) медичний реєстратор міг запропонувати іншого лікаря або змінити час консультації.

Отже, перед початком роботи кожний лікар амбулаторно-діагностичного відділення отримує перелік пацієнтів, що записалися на прийом як індивідуально, так і з допомогою телефону чи Інтернету. Тож люди, які звертаються по медичну допомогу, тепер не марнують час у черзі. Саме через виникнення черг на консультацію, а також те, що район великий за площею (у ньому значний приватний сектор), постала потреба чіткої організації запису. Задля цього створено службу медичних реєстраторів та попереднього запису до лікаря за телефоном, а потім і через Інтернет.

Принагідно зауважимо, що на офіційному сайті лікарні розміщується інформація про її лікувальні та діагностичні можливості, зміни графіка прийому кожного лікаря тощо. Також тут пацієнт може поставити запитання та отримати відповідь лікаря.

«Ми не намагаємося лікувати дистанційно, але в Інтернеті є багато ресурсів, на яких нефахівці вводять людей в оману і, як наслідок, страждає здоров'я. Тому ми створили певну альтернативу цим ресурсам, що дає змогу спрямувати пацієнта, який потребує медичної допомоги, на правильний шлях», — зазначив головний лікар міської клінічної лікарні №3 Дмитро Фостаківський.

ФАРМАЦІЯ

Чи правильно зберігають пігулку

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Державна служба з лікарських засобів у Черкаській області здійснила низку перевірок аптечних закладів і виявила численні порушення. Багато з них стосуються якості препаратів. Як повідомили працівники служби, аптеки часто порушують нормативи, якими регламентуються умови зберігання, не дотримують порядку відпуску лікарських засобів, санітарних норм і правил, гігієнічних нормативів. Має місце невідповідність устаткування. Виявлено факти реалізації лікарських засобів, обіг яких за розпорядженням Держлікслужби України було заборонено по всій території країни. Серед порушників — аптеки Золотоноші, Звенигородки, Черкас, Тального, Умані.

Як засвідчили лабораторні аналізи препаратів, вилучених під час проведення планових перевірок минулого року, 229 серій лікарських засобів не відповідали встановленим вимогам. Нараховані відшкодування в сумі близько 66 тисяч гривень спрямовано до державного бюджету. За результатами перевірок суб'єктам господарювання надано 253 приписи про усунення виявлених порушень, 229 розпоряджень про заборону реалізації лікарських засобів та винесено 180 постанов про адміністративні правопорушення законодавства України щодо забезпечення якості лікарських засобів.

Баклабораторія допоможе з діагнозом

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

НОВОВВЕДЕННЯ. У Миколаївському обласному протитуберкульозному диспансері відкрили бактеріологічну лабораторію з відділом молекулярно-генетичної діагностики туберкульозу. В заході взяли участь керівники області та представники фондів, що виділяли кошти для придбання обладнання та навчання ліка-

рів. У лабораторії встановлено сучасні автоматизовані аналізатори, шафи біологічної безпеки, центрифуги, автоклави, термостати, що дадуть змогу максимально швидко діагностувати найскладніші форми туберкульозу. Як повідомив головний лікар тубдиспансеру Павло Георгієв, щорічно у відділення лікарні надають медичну допомогу близько 2,5 тисячі хворим.

Утім, уже можна говорити про певні досягнення: захворюваність на туберкульоз населення області знизилася на 11% порівняно з минулим роком. Поширення туберкульозу також зменшилося, на 20,5%. Лікар вважає, що туберкульоз є проблемою не лише медицини та держави, а й усього суспільства. «Ми отримали важливий інструмент — молекулярно-генетичну лабораторію, що дає змогу швидко й точ-

но визначити, яке саме лікування потрібне пацієнтові, — зазначив головний лікар. — Проте й самі люди мають знати про перші симптоми хвороби й терміново звертатися до дільничного лікаря для обстеження на туберкульоз». Відкриття лабораторії має і соціальне значення — створено нові робочі місця. За підтримки одного з благодійних фондів проведено тренінги для лікарів.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

НА ЧАСІ

«Засипаючи податкові «ями», розкриваємо всі шахрайські схеми і тіньові «конверти»

**Начальник Головного управління Міндоходів у Сумській області
Олександр СЕМЧЕНКО**

У нинішніх непростих політичних і соціально-економічних умовах громадськість і бізнес очікують на відповідні зміни та перетворення, які, без сумніву, повинні активізувати загальну фінансову ситуацію в країні, надати їй позитивного імпульсу й динаміки.

Хоч Сумську область відверто не «штормить», бізнесово-підприємницька спільнота краю прагне з'ясувати, як у подальшому їй доведеться працювати і з яких джерел наповнюватиметься бюджет.

На ці та інші запитання кореспондента «УК» відповідає начальник ГУ Міндоходів у Сумській області Олександр СЕМЧЕНКО.

УК Олександр Анатолійовичу, як працюється сумським міндоходівцям в умовах сьогоднішньої чи вдається виконувати покладені на відомство обов'язки?

— Справді, колективу доводиться працювати у посиленому режимі, з подвійним навантаженням, адже економічні показники регіону не зростають. Але ми розуміємо важливість нашої роботи для майбутнього держави, яка повинна не просто вистояти, а ще й зміцніти.

Тож не без гордості констатуємо: протягом всіх чотирьох місяців 2014 року на Сумщині спостеріга-

ється позитивна динаміка надходжень податків і зборів. Квітень ми «закрили» з позитивним результатом +6,8 мільйона гривень порівняно з торішніми показниками. За останній звітний місяць цього року платники перерахували до зведеного бюджету 545,4 мільйона гривень, що майже на 2 мільйони більше встановленого державного індикативного показника для Сумської області.

До місцевого бюджету надійшло 152,1 мільйона гривень. Головним джерелом наповнення місцевого бюджету залишається податок на доходи фізичних осіб — 110,3, плата за землю — 23,9 та єдиний податок — 11,7 мільйона гривень.

Міндоходівці забезпечили 16,6 мільйона гривень податку на прибуток підприємств, 50,7 — на додану вартість, а також 320,7 мільйона платежів за користування надрами.

Також протягом цього року квітня сплачено 306,9 мільйона гривень єдиного соціального внеску.

УК За рахунок чого досягнуто такого приросту? Часом не «завдяки» додатковому тиску на підприємство?

— У жодному разі. Як керівник відомства цього ніколи не допущу. Для розвитку бізнесу потрібні партнерські відносини і глибоке

розуміння виробничої ситуації. На підприємствах повинні залишатися кошти, які йтимуть на їхній розвиток.

Тож акцент робимо не на податковий тиск, а на інше — «засипаючи» податкові не тільки «ями», а й рови і траншеї, розкриваємо всі шахрайські схеми і тіньові «конверти». Саме там корені ухилення від сплати податків і банальне розкрадання та «дербан» бюджетних коштів.

Істотний резерв — легалізація заробітної плати. Так, завдяки спільним зусиллям органів Міндоходів та місцевої влади 159 підприємств та 215 фізичних осіб — підприємців підвищили заробітну плату своїм працівникам. Завдяки цьому до бюджету додатково надійшло майже 150 тисяч гривень.

З початку року 64 підприємства-боржники погасили заборгованість із заробітної плати на загальну суму понад 7 мільйонів гривень. Виявили також 6 «конвертів», додатково нарахували майже мільйон гривень податку на доходи фізичних осіб.

УК А як сприяє роботі чесних підприємств?

— Як приклад — ситуація з відшкодуванням ПДВ. Фахівці Міндоходів та підприємці спільно працювали над тим, щоб документально підтвердити наявність підстав для відшкодування ПДВ. Адже підприємства-експортери, які чесно ведуть бізнес, повинні отримувати його оперативно і повністю відповідно до податкового законодавства.

Так, за один день підприємства Сумщини отримали 26,3 мільйона гривень автоматично відшкодованого ПДВ. Ситуацію вдалося врегулювати за особис-

ДОСЬЄ «УК»

Олександр СЕМЧЕНКО. Народився 9 березня 1978 року в Донецьку. У 2000-му закінчив Донецький державний університет.

Працював на керівних посадах на виробничих підприємствах та в органах виконавчої влади. З 2013-го — начальник Головного управління Міндоходів у Сумській області.

Нагороджений нагрудним знаком Державної податкової служби України «За честь і службу».

Радник податкової і митної справи I рангу. Кандидат політичних наук.

того сприяння першого заступника міністра доходів і зборів України Ігоря Білоуса.

УК Закінчилася кампанія декларування доходів громадян, отриманих протягом минулого року. Чи багатшими стали сумчани за останній рік?

— Торік надходження становили 13,5 мільйона гривень. Цього року збільшення задекларованої суми ПДФО до бюджету зафіксовано на рівні 2,6 мільйона і становить 16,1 мільйона гривень податку на доходи фізичних осіб.

За попередніми даними, про отримані доходи відзвітували понад 9 тисяч громадян, зокрема майже 830 подали декларації, щоб скористатися правом на податкову знижку.

Доходи у вигляді спадщини та подарунків задекларували 2237 жителів області, від продажу рухомого і нерухомого майна — 767, здачі в найм нерухомого майна — 682, 314 громадян отримували інвестиційні прибутки.

Загальна сума задекларованих жителями Сумщини доходів становить майже півмільярда гривень.

Окрім добровільного подання декларацій про доходи, міндоходівці перевірили осіб, які не бажали приходити до податко-

вих інспекцій. Результат — понад 2 мільйони гривень податку на доходи фізичних осіб.

УК Скільки мільйонерів на Сумщині?

— 27, або на 13 більше, ніж торік. Загальна сума вказаних у звітності доходів перевищила 137,6 мільйона гривень. П'ятеро тогочасних продавців, обмінювали або ж надавали майно в оренду, троє отримали спадщину, по двоє — інвестиційний прибуток та мільйонні дивіденди.

УК Нині активно обговорюють питання зменшення кількості податків.

— Ця проблема давно назріла і навіть переріла. Адже що менше податків, то вища фінансова дисципліна. Не секрет, що основні махінації пов'язані з недоліками адміністрування ПДВ. Але забезпечити ефективний контроль складно, адже доводиться відволікатися на моніторинг інших платежів, адміністрування яких обходиться дорожче, ніж вдається зібрати коштів.

Тому це цілком перспективний шлях. А якщо ще й додати скасування деяких дозвільних документів, то такі кроки дадуть загальну суспільну користь.

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

На Миколаївщині відкрито зерновий термінал

ТРАНСПОРТ. Завдяки новим об'єктам створено робочі місця

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

На території ТОВ «Порт Очаків» прийнято в експлуатацію першу чергу комплексу з перевантаження та зберігання зернових культур компанії «Ю-Порт Очаков» місткістю 20 тисяч тонн. Площа забудови становить понад три тисячі квадратних метрів. Річний обсяг перевантаження зерна — 250 тисяч тонн. На новому підприємстві вже створено 66 робочих місць.

Комплекс забезпечуватиме прийом зернових вантажів з автомобільного та водного транспорту, накопичення, зберігання та відвантаження на морські судна.

В урочистому відкритті комплексу взяли участь представники місцевої районної влади, адміністрації

З відкриттям терміналу місто отримає додаткові переваги

Миколаївського морського порту, керівництво Адміністрації морських портів України, керівництво ТОВ «Порт Очаків». Заступник голови ДП «Адміністрація морських портів України» Олександр Голодницький зазначив: «Поки що адміністрація не встигла зробити конкретні корисні кроки

для укріплення і розвитку терміналу, але цей проект вже є у фінансовому плані АМПУ на 2014 рік. Окрім того, раніше відбулась державна експертиза проекту будівництва глибоководного порту в Очакові, і цей проект стане реальністю».

Начальник адміністрації Миколаївського морського

порту Василь Іванюк подякував за важливе сприяння в будівництві комплексу місцевій владі, керівникам органів місцевого самоврядування. Адже лівобережна частка заслуг у будівництві перевантажувального комплексу належить представникам місцевої влади. Новий об'єкт дуже важливий для Очакова, тому що це не тільки потужний інфраструктурний проект, а й нові робочі місця, додаткові надходження до бюджету.

Також на території ТОВ «Порт Очаків» збудовано першу чергу складу для прийому з автомобільного транспорту, зберігання та відвантаження зернових культур насипом або генеральних вантажів. Місткість складу становить 9500 тонн. На підприємстві створено 19 робочих місць.

Високоякісна продукція є. Треба навчитися її продавати

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ТОРГІВЛЯ. У структурі Черкаської торгово-промислової палати з'явився Центр розвитку експортного потенціалу області. Його спільними зусиллями створили облдержадміністрація та ТПП. Нова структура допомагатиме місцевим підприємствам виходити на нові закордонні ринки збуту власної продукції. Нині в області працює близько 250 експортерів та понад 300 імпортерів.

— На жаль, поки що, — розповів голова ОДА Юрій Ткаченко, — область втрачає експортні позиції: загалом спад сягає 25%. Експорт до Російської Федерації тільки за січень-лютий цього року зменшився на 13,7%, питома вага російського ринку в загальному експорті становить майже 30%. Нам необхідно знайти можливість та спосіб виходу на нові ринки Європи, Китаю й Азії. Сьогодні маємо робити все, від нас залежне, аби наші підприємці могли виходити на європейський ринок, навчити їх, допомогти вирішити проблемні питання. У нас є високоякісна продукція, яка може бути конкурентоспроможною. Треба навчити бізнес правильно подавати свою продукцію з точки зору маркування, упаковки тощо.

Серед основних завдань нового центру — поширення експортних пропозицій черкаського бізнесу серед потенційних іноземних партнерів, презентація місцевих виробників та їхніх товарів за кордоном, організація міжнародних заходів економічного спрямування (зокрема зустрічей, семінарів та «круглих столів»).

Досі чимало підприємців скаржилися на певні труднощі участі в міжнародних виставках. Це й дорого, і вимагає подолання перешкод. Одна з домовленостей полягає в тому, щоб знайти можливість здешевити і допомогти з виставковою діяльністю.

Віце-президент торгово-промислової палати України Михайло Непран зауважив, що це стане поштовхом для створення більш сприятливих умов ведення бізнесу.

ТЕРИТОРІЯ СЛОВА

ФОТО УНІАН

Літературознавець Сергій Гальченко: «Я щасливий не тому, що знаходжу, а тому, що шукаю»

Із заступником директора Інституту літератури імені Т. Шевченка НАН України Сергієм ГАЛЬЧЕНКОМ ми могли б говорити про творчість багатьох письменників, спадщину яких він досліджує і відкриває в ній нові грані. Один із них — Володимир Сосюра. Мій співрозмовник — лауреат літературної премії імені цього поета.

УК Сергію Анастасійовичу, коли вперше ви отримали нагоду ознайомитися з архівом Володимира Сосюри?

— Восени 1973 року дружина поета Марія Гаврилівна і син Володимир Володимирович прийняли непросте рішення: передати архів Володимира Сосюри на зберігання до Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва УРСР. Чому непросте? Ясна річ, що розлучатися з рідними реліквіями важко. Але колеги-архівісти дали мені копію одного прецікавого документа. Це лист начальника Головного архівного управління Олександра Мітюкова до Комітету держбезпеки про необхідність вилучення того архіву в родини, оскільки багато творів Сосюри поширювалися в оригіналах і списках. Починаючи ще від 1924 року, коли активно переписували текст щойно створеної й одразу забороненої поеми «Махно». Тоді на черговій партконференції невдоволені партійні лідери говорили про те, що, бачте, в Сосюри є захальна творчість. Володимир Миколайович справді, як Тарас Шевченко, дуже легко залишав у друзів рукописи своїх творів.

Мені, на той час науковому співробітнику ЦДАМЛМУ, випало щастя впродовж двох тижнів вивчати переданий архів, щоб підготувати інформацію для журналу «Архіви України». Я був приголомшений багатством цього архіву і незнаним Сосюрою. Прочитав тоді з рукописів роман-трилогію «Третя Рота», поеми «Мазепа», «Розстріляне безсмертя», вірші про українську мову, зокрема «До брата». Були там і епіграми на діячів, які доклали руку до нищення української культури, — Білодіда, Шамоту. Я знав, що багато таких творів надовго або й назавжди зникнуть у спецховищах, потрапити в які можна, лише оформивши спеціальну перепустку. Тому я децю переписав, але це було тяжко

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ГАЛЬЧЕНКО. Народився 1947 року в селі Пустовійті Київської області. Закінчив філологічний факультет Київського педінституту. З 1982 року працює в Інституті літератури імені Т. Шевченка НАН України, а з 2005-го — заступник директора інституту. Літературознавець, текстолог, літературний джерелознавець.

небезпечно. І я, маючи добру пам'ять, багато вивчив, зокрема вірші про мову.

Уже в часи так званої перебудови я виступав у Ніжинському педінституті на семінарі для вчителів Чернігівщини. Коли читав поетичне послання Сосюри «До брата», вчителі переривали лекції аплодисментами. Мене навіть просили продиктувати тексти віршів, я диктував, а педагоги уважно записували. Це були 1986—1987 роки, а 1988-го я прорвався з цими публікаціями у пресу.

УК Якщо не секрет, що це була за історія із заштитом у матраці рукопису поеми «Мазепа»?

— Передаючи до державного архівосховища весь архів поета, його рідні знали, що він буде не доступний у повному обсязі. Марія Гаврилівна у 1987 році вирішила передати мені для публікації три рукописи: «Третя Рота», «Мазепа» й «Розстріляне безсмертя». Вона розказала, що з 1973-го перемовувала їх у своїй квартирі зашитими у матраці. То були машинописні копії рукописів, покладених у спецховища, із правками Сосюри, тобто авторські тексти. Щодо поеми «Мазепа», то варіант, який зберегла й передала мені Марія Гаврилівна, — останній і не найкращий, він не виражав авторської волі, з епілогом, який Володимир Миколайович, очевидно, дописав після того, як первісний завершений варіант наприкінці 1950-х дав прочитати, наприклад, академікові Білецькому. Той висловив низку критичних зауважень — і об'єктивних, і де в чому суб'єктивних. Тоді Сосюра допрацював поему, додавши оте завершення, яке я не сприймаю і гадаю, що воно було дописане за підказкою, сказати б, на вимогу часу.

Але на початку перебудови ми надрукували в журналі «Київ» завдяки ініціативі його головного редактора Петра Перебийноса саме той варіант поеми. Коли ж після проголошення Незалежності

відкрили спецфонди, я подивився первісні тексти і не знайшов у них цього епілогу. Тому наступні публікації роблю за тим варіантом, який виражає авторську волю.

УК У впорядкованих вами виданнях поезії Володимира Сосюри останніх років фрагменти текстів багатьох творів істотно відрізняються від тих, які подавали за радянського часу. Правки вносив сам автор (звісно, за порадами ззовні) чи редактори?

— Може, й сам. Наприклад, до історії вірша «Любіть Україну». У 1944 році надруковано варіант, де третя строфа звучала: «Без неї — ніщо ми, як порох і дим, Розвіяний в полі вітрами...» Коли готувалася збірка «Щоб сади шуміли», ці рядки замінили на: «Між братніх народів, мов садом рясним, Сіє вона над віками...» Не вірю, що Сосюра з власної ініціативи допустив таке безвілля й поміняв рядки. Вочевидь, це зробили редактори. Так само, як редактори викинули з ліричної перлини «Коли потяг у даль загуркоче» передостанню строфу:

*Вже до серця доходить отрута...
Як старому минулого жалю...
Путь моя у каміння закута,
і на кожному розі печаль...*

Тут твір Володимира Сосюри перегукнувся з віршем репресованого поета Михайла Драй-Хмари, написаним у камері, який закінчується рядками: «Я в кам'янім, у кам'янім мішку». Я навіть одну передмову до видання вибраних творів Володимира Сосюри, що вийшла у видавництві «Криниця», назвав «Поет у кам'янім мішку». Поему «Червона зима» (1921 рік) теж подаю до друку тільки за першими публікаціями, бо в її тексті зникли первісні образи: «блакитний бій сердець» замінено на «гарячий стук сердець», а «золото-синій сон» на «золотобарвний».

УК Не одне покоління читало й запам'ятовувало трохи смішні

слова вірша «І пішов я тоді до Петлюри». Як ви відновили справжній другий рядок?

— Смак до гарної поезії під час навчання в педагогічному інституті мені прищепив відомий майстер художнього слова Петро Бойко, який викладав у нас виразне читання. Я в студентські роки вивчив багато творів Володимира Сосюри, Павла Тичини, особливо любив читати дівчатам лірику — вони плакали від щастя. І ось захотів похвалитися перед Марією Гаврилівною. Читаю їй:

*І пішов я тоді до Петлюри,
бо у мене штанив не було.*

«Ні, ні, у Володички другий рядок звучав не так», — сказала вона і виправила мене: «...як громами в степах загуло». Я кинувся в архів, до першоджерел, перших публікацій. Узяв журнал «Червоний шлях», де в 1926 році було надруковано спогади поета «З минулого», де він описав свою козацьку епопею. Розкрився, визнавши, що воював у війську Симона Петлюри, був козаком 3-го Гайдамацького полку, хоч наразив себе на небезпеку. Тоді ж я знайшов оту строфу з «Потяга...» і ще багато цікавого...

УК Радянські цензори пильнували, щоб не пропустити на сторінки книжок небажану національну і релігійну символіку. І таке редагування (або саморедагування) творів, мабуть, було ознакою часу?

— Переписували, або редагували, твори й самі автори: Володимир Сосюра, Юрій Яновський, Павло Тичина. Із тичининської поезії вже наприкінці 1920-х зникли релігійні, політичні образи. Наприклад, в одному з віршів Тичини замість «Спадає лист на вітварі» з'явилася: «Спадає лист на пустирі». Вітвар — це уособлення святині, а пустир — який образ? Зanedбаності, пустки...

УК Певно, найзагадковіший твір Володимира Сосюри — поема «Махно». Розкажіть, будь ласка, її історію.

— Вона одразу викликала незадоволення Василя Еллана-Блакитного (поет, головний редактор газети «Вісті ВУЦВК». — Авт.). Нарком освіти Олександр Шумський заборонив авторів

читати цей твір у публічних виступах. Та поема пішла по руках.

Уперше я прочитав про неї в третій книзі спогадів Юрія Смолича «Розповідь про неспокій». Смолич відгукується про твір із захопленням, він вважав «Махно» найкращою поемою Сосюри. Але де ж вона? Немає. Мої тривалі пошуки не мали успіху. Через деякий час, працюючи з рукописом поеми «Розстріляне безсмертя», я побачив заголовок «Махно», потім прочитав такі рядки:

*Безумство бурі світової
одгуркотило вже давно...
Ти знов стоїш переді мною
й в поему просишся, Махно!
Ти просиш (зір твій, наче жало...)
поему написати нову,
бо перша давно пропала
в сумних архівах ГПУ.*

Я тоді запитав у Марії Гаврилівни: «Що це означає — «в сумних архівах ГПУ»?» Вона й каже: «Я сама віднесла поему в ГПУ, тому що боялася за життя Володі».

Я попросив дружину поета надиктувати деякі неопубліковані твори, зокрема й поему «Махно». Вона диктувала й просила: «Поки я жива, не друкуйте це».

У 1980-х роках удова Юрія Смолича Олена Григорівна дозволила мені попрацювати у сімейному архіві Смоличів. Там я знайшов фрагмент оригіналу поеми «Махно», написаний рукою Сосюри. Цей рукопис автор подарував Петрові Панчу, а той передав його в дарунок Юрієві Смоличу, можливо, тому, що в його третій книзі спогадів найбільше йшлося про цю поему.

Коли я почав говорити у своїх радіопрограмах про невідому творчість Сосюри, деся згадав і про поему «Махно». Ту передачу почув учитель із Прилук Олександр Лебідь. До мене в Інститут літератури завітав його син, звітивши: «У батька є рукопис поеми!»

Наступного дня я поїхав до Прилук. Виявилось, що той рукопис учитель-пенсіонер поновив з пам'яті. Він скопіював текст цього твору, за винятком епілогу, ще 1928 року в селі Дмухайлівці на Дніпропетровщині за текстом Карпа Гупала, який у 1923—1925 роках навчався у Харківському інституті народної освіти й приятелював із Володимиром Сосюрою (поет у той самий час навчався на робітфаці цього навчального закладу. — Авт.).

У 1937 році Лебідь був на творчій зустрічі з Володимиром Сосюрою в Одеському університеті й розповів письменникові, що має текст поеми «Махно». У Сосюри вже його не було, і він хотів переписати. Та читач подарував авторові копію поеми, сказавши: «Беріть, я знаю її напам'ять». Звичайно, вчитель не міг пригадати всю поему достеменно, тож відновити її в повному обсязі так і не вдалося.

УК Отже, Сергію Анастасійовичу, ви сосюрознавець уже з 40-річним стажем.

— Так само понад сорок років займаюся вивченням спадщини Тараса Шевченка, Павла Тичини. Недавно завершив підготовку унікального видання. До нього увійшли майже зовсім не відомі матеріали Остапа Вишні — його щоденникові записи, листи, біографічні документи. Хтось із колег сказав мені: «Ти щасливий, бо завжди щось знаходиш». Я відповів: «Я щасливий не тому, що знаходжу, а тому, що шукаю». Але часто шукаю одне, а знаходжу зовсім інше, не менш цікаве і значуще для мене й для нашої літератури.

Тетяна КРОП
для «Урядового кур'єра»

ДОВКІЛЛЯ

Розважальні заклади чи заповідники?

НА ЧАСІ. Виконати одну з вимог Майдану — перетворити державні резиденції в національні парки

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Стоїмо на величезному засфальтованому майданчику. Навколо — величні ялини та сосни. Під цим асфальтом колись була чудова галявина, але громадянину Януковичу закортіло відзначити свій 60-й день народження «на природі». Колона будівельної техніки негайно рушила до лісу, який оточує державну резиденцію «Залісся», і люди у будівельних робах на «раз, два, три» перетворили мальовничу місцину на банальну пивничку під відкритим небом. Саме тут було знято вже історичні кадри, на яких виставцював Янукович зі своєю компанією.

Про «панів» та «панські полювання»

Знищення галявини і велелюдні гучні гульбища на цьому місці є злочином. Адже ще в 2009 році згідно з указом Президента «Залісся» отримало статус національного природного парку. Так само, як і дві інші резиденції, — Білоозерське та Синьогора. Тоді, 2009-го, Мінекології на виконання указу затвердило відповідні положення про ці природні об'єкти та утворили спеціальні адміністрації парків. Екологи радісно потирали руки: нарешті на місці «панських полювань» (а усі ці резиденції були ні чим іншим, як величезними вольєрами для мисливських розваг «обраних») працюватимуть науковці та екскурсоводи.

Та музика грала недовго. Незабаром Державне управління справами відмінило своїм наказом утворення спецадміністрацій. Далі — більше: ДУС почало клопотатися про скасування «заповідних» указів.

Втім, щоб не дражнити громадськість, яка пильно стежила за ситуацією, укази не скасували, а за великими мурами й далі відгодовували спецкабанів та спецолівів і влаштовували спецрозваги.

Про «великі мури» — це не гіпербола. Навколо Залісся, скажімо, в 2011 році побудували 60-кілометровий паркан. За однією версією — щоб звірина не розбігалася. За іншою — щоб екологи не лазили на територію і не писали потім «гнусніє», як висловився один із тодішніх ідеологів розбудови «панських полювань», «статейки». Витівка із парканом, до речі, обійшлася державному бюджету у сім мільйонів гривень...

І про спецкабанів та спецолівів — теж свята правда. Їх розплодили стільки, що ліс виглядає як город після нашествия орди — усе витоптано, витолочено, порито міцними свинячими рилами та копитами. Підліска тут практично немає, бо екологічні норми щільності тварин (кількість на одиницю площі) перевищено у десятки разів.

Чим займаються гості «Залісся» в «будиночку Брежнєва»?

Світле завтра?

Та втрачений підлісок — не біда. Якщо тварин відловити й переселити на інші території, природа швидко відновить усі лісові яруси. Потенціал у тутешнього лісу, за словами докторки біологічних наук Валерія Мельника, фантастичний. Валерій Іванович — перший учений-ботанік, який потрапив на територію Залісся від дня його утворення (ще як мисливського господарства наприкінці 1950-х років). За словами науковця, місцеві дубрави — чудовий зразок давніх лісів лівобереж-

Президента України», підписаний Олександром Турчиновим ще 24 березня, ДУС виконувати не квапиться. Принаймні щодо резиденції. За що так чіпляються чиновники ДУС? За що тримається двома руками той самий, ще Януковичем виплуканий апарат цієї установи, — схоже, що саме він, а не нові призначенці на керівні посади відомства, реально й досі «рулить» дусівським кораблем.

У цьому кілька тижнів тому могли переконатися журналісти, які на чолі з пробивною депутаткою, членом Комітету з питань екополітики Лідією Котеляк відвідали Залісся. Спіль-

чебно приймати високих закордонних гостей.

Хоч і не золоті, але...

Одразу скажу: золотих унітазів у триповерховому так званому «Будиночку Брежнєва» (побудований ще за часів бровастого генсека) немає. Хоча крани та ручки, що сяють жовтим металом, у ванних та туалетних кімнатах — є. У спальнях — широкі ліжка, на вікнах — миленькі штори. Великі дзеркала. У підвалі — сауна та зала із потужним дубовим обіднім столом та каміном.

Водночас — ні кімнат для переговорів, ні вузла урядового зв'язку, ні приміщення для особистої охорони знайти тут не вдалося. От і думай: а для чого ж насправді оснащений-оздоблений цей будинок? З ким і про що тут вели і збираються вести «переговори» чиновники? Може вони чесно визнають, що цей затрапезний другосортний готельчик ніяк вітчизняній дипломатії прислужитися не може, а відтак треба його віддати майбутньому нацпарку? Хай приїжджають туди туристи (благо, від Києва — якихось півгодини автішкою), хай це постбрежнєвське гніздечко послужить для заробляння грошей, замість витрачати на нього кошти державні. Адже цю «хатинку» обслуговує 30 осіб, зарахованих до персоналу Залісся.

До речі, загалом тут працює 270 людей, тим часом як в українських заповідниках та нацпарках (навіть таких потужних, як, наприклад, Карпатський біосферний заповідник) мало де чисельність персоналу перевищує сотню. І це — разом із науковцями, яких на сьогодні у штаті Залісся немає.

Чим же займаються майже три сотні замських працівників? Харч для роздумів дає дебет мисливська вежа, зведена неподалік. Поруч — ліхтар, який освітлює годувальний майданчик. Напрошується сценарій: приручені, звиклі до ліхтаря кабани приходять пожувати, а «гості резиденції», що засіли у вежі, шмалюють у хрушок, яких видно наче вдень. Утім, керівник «Залісся» проведення тут полювань останні чотири роки заперечує. А вежа? Та начебто для проведення спостережень і обліку. Чому вірити — вибирайте самі.

За інформацією, що була озвучена на недавньому «круглому столі» в Мінекології, Білоозерську резиденцію ДУС таки планує віддати. А от Залісся та Синьогору поки що міцно тримає у своїх загребущих руках. Як і Азово-Сиваський національний природний парк. Для чого ДУС НПП — не зрозуміло. Це ж не горілчаний завод, не ковбасний цех і не теплиці-парники та ферми, з якими воно теж поки що так і не розсталося. І оповідкам про те, як це складно зробити, — теж не вірю. Адже треба лише поставити відповідний підпис. Але щось у дусівських керівників рука не піднімається це зробити.

ТОЧКА ЗОРУ

Спецафари пора припинити

Володимир БОРЕЙКО
для «Урядового кур'єра»

Історія заповідників України та СРСР — це приклад того, як одні створюють нетлінне своїми героїчними зусиллями, а інші — нищать ці цінності. Хто від жадібності, хто від дурості. Заповідна справа пережила зокрема погром 1951 року, коли Сталін закрив 88 заповідників, і хрущовську чистку 1961-го, коли було закрито 16 заповідників.

Були й інші утиски, не такі масштабні, але не менш болючі. Так, 9 серпня 1957 року голова радміну СРСР Микола Булганін підписав розпорядження про реорганізацію Кримського та Азово-Сиваського заповідників у так звані заповідно-мисливські господарства (це звучить так само, як «релігійно-атеїстичне товариство») та організації нових таких утворень. Таким в Україні стало Заліське, створене на базі заказника республіканського значення. Призначалися ці новоутворення для задоволення мисливських забаганок радянської партійної еліти та іноземних гостей. У Заліссі, наприклад, свого часу полював навіть Фідель Кастро. Є його фото, на якому залізного Фіделя мало хто впізнає: він у кожусі та шапці-вушанці.

Буквально від дня створення заповідно-мисливських господарств екологи боролися за повернення заповідникам їх природоохоронного статусу. Але відновити справедливість вдалося лише у червні 1992-го. Тоді рішенням Радміну України знову заповідником стало Кримське заповідно-мисливське господарство, а восени 1991-го Заліське та Дніпровсько-Тетерівське було реорганізовано у звичайні (відкриті) мисливські господарства. В лютому 1993 року статус національного парку отримало Азово-Сиваське заповідно-мисливське господарство. Здавалося, зі спецафарі в Україні покінчено назавжди. Однак метастази цієї ракової пухлини глибоко вразили український вищий чиновницький апарат. За першої ж вдалої можливості царські полювання знову відродилися. Це сталося у часи президентства Леоніда Кучми і прем'єрства Віктора Януковича.

Так, в 2000—2001 роках статус державних мисливських резиденцій отримали Залісся і Білоозерське в Київській області та Синьогора — в Івано-Франківській. А Кримський заповідник та Азово-Сиваський національний парк незаконно передали з відання Держкомлісгоспу в підпорядкування ДУС.

Надія на відновлення справедливості з'явилася після помаранчевої революції. Але лише в грудні 2009 року під тиском громадськості та науковців Віктор Ющенко підписав укази, якими державні мисливські резиденції Залісся, Білоозерське і Синьогора повинні були реорганізувати в національні природні парки.

Та гойдалка історії знову хитнулася в бік авторитаризму і самодурства. ДУС (уже під керівництвом Януковича) саботувало виконання цих указів. Із першого дня правління нового «гаранта» всі його мисливські резиденції перебували поза контролем правоохоронних органів, ЗМІ та громадських організацій. Крім цього, Янукович незаконно використовував територію Дніпровсько-Тетерівського мисливського господарства («Сухолуччя») у Київській області. Все це призводило до масштабного відмивання бюджетних коштів на різноманітні будівлі та ремонти в резиденціях, проведення варварських і безконтрольних полювань. Дійшло до того, що в кінці 2000-х років у резиденцію Синьогора незаконно завезли червонокнижного зубра, який потім там зник. Відбувалася і загальна деградація цих природних територій.

Екологи, громадські природоохоронні організації неодноразово порушували питання про повернення цих мисливських резиденцій народів у вигляді національних природних парків, у яких зберігалася б унікальна природа і українці могли вільно з нею спілкуватися. Сподіватимемося, що цього разу, після Майдану, голос екологів почують.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення Голови та членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

Відповідно до частини першої статті 20 Закону України «Про телекомунікації» та статті 112 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Звільнити ЯЦУКА Петра Петровича з посади Голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

2. Звільнити з посад членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації:

ЄЖОВУ Людмилу Михайлівну;
ПОЛІЩУК Ірину Юрївну;
РЕЧКАЛОВА Олександра Павловича;
СЕРДЮКА Михайла Сергійовича;
СИРОТЕНКА Ігоря Васильовича.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
17 травня 2014 року
№ 478/2014

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Голови та членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

Відповідно до частини першої статті 20 Закону України «Про телекомунікації» та статті 112 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити СЕМЕНЧЕНКА Андрія Івановича Головою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

2. Призначити членами Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації:

ГРЕСЬКА Володимира Петровича;
ДЗЮБУ Сергія Вікторовича;
ДОВГОГО Анатолія Миколайовича;
ОЛІЙНИКА Володимира Філімоновича;
СКЛЯРОВА Олександра Івановича.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
17 травня 2014 року
№ 479/2014

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 травня 2014 р. № 134
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для комплексного медико-санітарного забезпечення та лікування онкологічних захворювань із застосуванням високовартісних медичних технологій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для комплексного медико-санітарного забезпечення та лікування онкологічних захворювань із застосуванням високовартісних медичних технологій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, що додається.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 травня 2014 р. № 134

ПОРЯДОК

використання коштів, передбачених у державному бюджеті для комплексного медико-санітарного забезпечення та лікування онкологічних захворювань із застосуванням високовартісних медичних технологій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Комплексне медико-санітарне забезпечення та лікування онкологічних захворювань із застосуванням високовартісних медичних технологій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (далі — бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Мінсоцполітики.

Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня є Міністерство соціальної політики Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій з питань соціального захисту населення (далі — органи соціального захисту населення).

3. Бюджетні кошти спрямовуються на:

1) надання медичної допомоги громадянам, захворювання яких пов'язані з наслідками Чорнобильської катастрофи, а також лікування онкологічних захворювань із застосуванням високовартісних медичних технологій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, у закладах охорони здоров'я державної та комунальної форми власності за спільним рішенням органів соціального захисту населення та структурних підрозділів з питань охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій на підставі договорів, укладених з відповідними закладами охорони здоров'я (з обов'язковим зазначенням калькуляції витрат), та актів про надані послуги;

2) придбання лікарських засобів, виробів медичного призначення, лабораторних реактивів для стаціонарних спеціалізованих закладів охорони здоров'я, що надають медичну допомогу громадянам, згідно з розподілом коштів, здійсненим Мінсоцполітики, пропорційно чисельності громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, органам соціального захисту населення, а також на підставі заявок — Національній академії медичних наук та СБУ;

3) здійснення заходів щодо надання центрами соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи соціально-психологічної допомоги громадянам, які проживають на радіоактивно-забруднених територіях;

4) проведення експертизи щодо встановлення причинного зв'язку хвороб, інвалідності і смерті з дією іонізуючого випромінювання та інших шкідливих факторів, що виникли внаслідок Чорнобильської катастрофи;

5) забезпечення ведення Державного реєстру осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

4. Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти здійснюється в установленому законом порядку.

Заборгованість за бюджетними зобов'язаннями минулих років, зареєстрована в органах Казначейства, підлягає погашенню в поточному бюджетному періоді.

5. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні та необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік зобов'язань в органах Казначейства та операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.

6. Складення та подання звітів про виконання паспорта бюджетної програми та фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим і ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 травня 2014 р. № 135
Київ

Про присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Лесі Українки за літературно-мистецькі твори для дітей та юнацтва

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Присудити Премію Кабінету Міністрів України імені Лесі Українки за літературно-мистецькі твори для дітей та юнацтва за 2013 рік:

у номінації «Літературні твори для дітей та юнацтва»

ГУМЕНЮК (ЛИС) Надії Павлівні — письменниці — за книгу «Шуршик В. та інші: Казки з Яринчиного саду»

у номінації «Художнє оформлення книжок для дітей та юнацтва»

КОВАЛЬЧУК Вікторії Володимирівні — художниці — за художнє оформлення книги «Про фею Дорофею»

у номінації «Театральні вистави для дітей та юнацтва»

творчому колективу Запорізького академічного обласного театру юного глядача у складі художнього керівника ФОРТУСА Геннадія Вадимовича, керівника літературно-драматичної частини ПЕТРЕНКО Надії Василівни, головного художника ВЛАСЕНКО Тетяни Іванівни, артиста першої категорії ФОРТУСА Олександра Геннадійовича, артиста вищої категорії БІЛАН Олени Володимирівни — за виставу «Я не прощаюся...» за оповіданням Олени Артеменко

у номінації «Кінотвори для дітей та юнацтва»

творчому колективу товариства з обмеженою відповідальністю «Інсайт-Медіа» Продюсерський центр у складі актора, режисера, сценариста, продюсера АНДРІЄНКА Віктора Миколайовича, актора, режисера, сценариста ПИСЬМЕННОГО Ігоря Федоровича, художника-постановника ФІЛІПОВА Ігоря Ігоровича, кінооператора КРИШТАЛОВИЧА Олександра Петровича, композитора, диригента СТЕЦЮКА Ігоря Олеговича — за повнометражний дитячий фільм «Іван Сила».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 16 травня 2014 р. № 458-р
Київ

Про делегацію Уряду України для участі у переговорах щодо підготовки проекту Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про обмін інформацією з податкових питань

1. Утворити делегацію Уряду України для участі у переговорах щодо підготовки проекту Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про обмін інформацією з податкових питань у складі згідно з додатком.

Дозволити главі делегації Уряду України вносити в разі потреби за погодженням з керівниками центральних органів виконавчої влади зміни до складу делегації.

2. Затвердити директиви делегації Уряду України для участі у переговорах щодо підготовки проекту Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про обмін інформацією з податкових питань (додаються, для службового користування).

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Додаток
до розпорядження
Кабінету Міністрів України
від 16 травня 2014 р. № 458-р

СКЛАД

делегації Уряду України для участі у переговорах щодо підготовки проекту Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про обмін інформацією з податкових питань

ФУДАШКІН Денис Олександрович — заступник Міністра фінансів, глава делегації

БЕРЕЖНИЙ Олексій Миколайович — керівник служби фінансового моніторингу Національного банку (за згодою)

ГАНЕВСЬКИЙ Ігор Миколайович — начальник юридичного управління Держфінмоніторингу

КОРНЯКА Тамара Юрївна — начальник відділу правового забезпечення фінансово-економічного співробітництва управління міжнародно-правової експертизи департаменту міжнародного права та співробітництва Мін'юсту

СУПРУН Сергій Павлович — заступник директора департаменту міжнародних зв'язків — начальник управління податкового співробітництва Міндоходів

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 16 травня 2014 р. № 457-р
Київ

Про виділення коштів для відшкодування витрат, пов'язаних з похованням Героя України, генерал-майора у відставці Березняка Є. С.

1. Виділити Міністерству освіти і науки 40,314 тис. гривень, у тому числі для:

1) відшкодування витрат, пов'язаних з:

похованням Героя України, генерал-майора у відставці Березняка Є. С. на Байковому кладовищі, — 22,317 тис. гривень;

спорудженням Київською міськдержадміністрацією на могилі Березняка Є. С. надгробка, — 9,997 тис. гривень;

2) виплати одноразової допомоги вдові Березняка Є. С. — Березняк Катерині Кузьмівні — 8 тис. гривень.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Міністерству освіти і науки:

затвердити у триденний строк за погодженням з Міністерством економічного розвитку і торгівлі та Міністерством фінансів перелік витрат, передбачених у пункті 1 цього розпорядження;

подати до 1 липня 2014 р. Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

3. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2013 р. № 1010 «Про поховання Героя України, генерал-майора у відставці Березняка Є. С.».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАДРОВІ ПИТАННЯ

ВИКОНУЮЧИЙ ОБОВ'ЯЗКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

призначив:

ГАБОРА Василя Івановича — головою Шумської районної державної адміністрації Тернопільської області;

ВЕРЕТЕЙНИКОВА Миколу Митрофановича — головою Дергачівської районної державної адміністрації Харківської області;

АРИХА Олександра Олександровича — головою Великоновосілківської районної державної адміністрації Донецької області;

КРАВЧУКА Олега Володимировича — головою Добропільської районної державної адміністрації Донецької області;

МІНАКА Володимира Вікторовича — головою Красноармійської районної державної адміністрації Донецької області;

МАЧУЛЬСЬКОГО Миколу Івановича — головою Олександрівської районної державної адміністрації Донецької області;

ПЛИС Ніну Михайлівну — головою Баришівської районної державної адміністрації Київської області;

АНОХИНА Сергія Володимировича — головою Братської районної державної адміністрації Миколаївської області;

ЯМНИЦЬКОГО Михайла Івановича — головою Путильської районної державної адміністрації Чернівецької області;

СТРАТЕЙЧУКА Володимира Дмитровича — головою Хотинської районної державної адміністрації Чернівецької області;

ЧЕРНОГОДА Ігоря Івановича — головою Миронівської районної державної адміністрації Київської області.

звільнив:

РУДЕНКА Андрія Івановича — з посади голови Дергачівської районної державної адміністрації Харківської області;

ДМИТРИЄВА Сергія Леонідовича — з посади голови Великоновосілківської районної державної адміністрації Донецької області;

СЕРЕДУ Юрія Івановича — з посади голови Добропільської районної державної адміністрації Донецької області;

РУДЕНКА Володимира Васильовича — з посади голови Красноармійської районної державної адміністрації Донецької області;

БАБЕШКА Олексія Анатолійовича — з посади голови Олександрівської районної державної адміністрації Донецької області;

УСИК Валентину Сергіївну — з посади голови Миронівської районної державної адміністрації Київської області.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

звільнив:

Авксентєєва Юрія Анатолійовича — з посади заступника Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України за пунктом 1 статті 40 Кодексу законів про працю України;

Журавка Олексія Валерійовича — з посади Урядового уповноваженого з прав інвалідів за пунктом 1 статті 40 Кодексу законів про працю України;

Толстанова Олександра Костянтиновича — з посади заступника Міністра охорони здоров'я України за власним бажанням;

Вільчинського Володимира Анатолійовича — з посади першого заступника Голови Державної інспекції України з питань захисту прав споживачів за порушення Присяги державного службовця (пункт 6 частини першої статті 30 Закону України «Про державну службу»);

Орехова Сергія Миколайовича — з посади Голови Державної інспекції України з питань захисту прав споживачів за порушення Присяги державного службовця (пункт 6 частини першої статті 30 Закону України «Про державну службу»);

Радованова Сергія Віталійовича — з посади заступника Голови Державної служби геології та надр України відповідно до абзацу третього частини першої статті 19 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади»;

Берднікова Євгена Сергійовича — з посади заступника Голови Державного агентства земельних ресурсів України згідно з його заявою;

Плошя Федора Вікторовича — з посади заступника Голови Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті згідно з його заявою;

Шарого Олександра Олександровича — з посади заступника Голови Державної інспекції України з питань праці за власним бажанням;

Євдокименка Миколу Михайловича — з посади першого заступника Міністра промислової політики України відповідно до абзацу третього частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
РОЗ'ЯСНЮЄ ТА ІНФОРМУЄ:

Особливості сплати єдиного внеску фізособами-підприємцями, що одночасно здійснюють незалежну професійну діяльність

Особа, яка є підприємцем, що застосовує загальну систему оподаткування, та одночасно займається незалежною професійною діяльністю, є платником єдиного внеску як фізична особа-підприємець. Тобто, єдиний внесок фізична особа сплачує тільки з доходів, отриманих від здійснення підприємницької діяльності на загальній системі оподаткування. При цьому така особа не має обов'язку щодо обліку та сплати єдиного внеску із сум доходу, отриманого від її незалежної професійної діяльності.

Така фізична особа формує та подає звіт сама за себе за формою №Д5. Звіт подається до органів доходів і зборів один раз на рік до 10 лютого року, наступного за звітним періодом. Звітним періодом є календарний рік.

Єдиний внесок фізичні особи сплачують самі за себе шляхом перерахування безготівкових коштів з банківського рахунку. Платники, які не мають рахунку у банку, сплачують єдиний внесок шляхом готівкових розрахунків через банки чи відділення зв'язку до 10 лютого наступного року на підставі даних річної податкової декларації.

Порядок нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску регулюється Законом України від 08.07.2010 р. №2464 «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Інформаційно-комунікаційний департамент

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «МАРФІН БАНК» оголошує тендер з виготовлення поліграфічної продукції офсетним способом для Головного Банку та Філіальної мережі у 2014-2015 рр. Умови проведення тендеру розміщені на сайті www.marfinbank.ua	Товарна біржа «ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА» згідно Ухвали Господарського суду Київської області у справі № 58/183-11 від 22.04.2014 року оголошує про проведення аукціону з продажу майна, що належить Приватному підприємству «Лекс», код ЄДРПОУ 21691646, без можливості зниження початкової вартості. Повний текст оголошення з відомостями, передбаченими статтею 59 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», розміщено на веб-сайті організатора аукціону за адресою: www.tub.com.ua. Згідно статті 43 ЗУ початковою вартістю майна є сукупність визнаних вимог кредиторів. Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні – 06 червня 2014 року.	Зінківський районний суд Полтавської області викликає відповідача – Сафарова Жошгун Вагіф огли, останнє відоме місце знаходження: Полтавська область, Зінківський район, м.Зінків, вул.Котовського, 76, в судове засідання по цивільній справі за позовом Сафарової Олени Анатоліївни. Судове засідання відбудеться 10 червня 2014 року о 08-30 год. у приміщенні Зінківського районного суду Полтавської області за адресою: м.Зінків, Полтавської області, вул. Комунарська, 2-а. У разі неявки справу буде розглянуто за вашої відсутності. Суддя С. Р. Должко	ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «СТРАХОВА КОМПАНІЯ «АРСЕНАЛ СТРАХУВАННЯ», код за ЄДРПОУ 33908322, повідомляє, у зв'язку з втратою полісів ОСЦПВ: серія номер АВ/8358086, АС/3213951, АС/3224426, АС/3224430, АС/6146292, АС/6146293, АС/6146311, АС/6149893, АС/6149894, АС/8854091, АС/9250995, АС/9250996, АС/9251835, АС/3208536, АС/3208537, АС/3224220, АС/8846396, АС/9977684, АС/9977695, АС/9966754, АС/9966879, АС/9966880, АС/8856569, АС/8851620, АС/9971487, АС/9971490, АС/9971491, АС/9971492, АС/9971514, АС/9971515, АС/9251595, АС/9966891, АС/6270239, АС/6270246, АС/6270247, АС/9977877, АС/9251459, АС/2899562, АС/2899563, АС/6270085, АС/6270322, АС/8209660, АС/8214668, АС/9239786, АС/8854394, АС/8209412, АС/8206179, АС/8206180, АС/8206181, АС/8206182, АС/8206183, АС/6270444, АС/6150080, АС/9971434, АС/6150052, АС/6150054, АС/6150055, АС/6150056, АС/9251355, АС/6146408, АС/3224288, АС/8214537, АС/8214538, АС/8214539, АС/8214540, АС/8214541, АС/8854135, АС/8854136, АС/8854137, АС/9239711, АС/9967191, АС/9967192, АС/9967193, АС/9967194, АС/9967195, АС/9239820, АС/9239821, АС/9239822, АС/9239945, АС/9239946, АС/9239947, АС/9239948, АС/6270322, АС/6270324, АС/6270325, АС/6278795, АС/6278937, АС/6278940, АС/6284767, АС/6284651, АС/6284653, АС/6284656, АС/8206153, АС/8209513, АС/8209514, АС/8214547, АС/8214550, АС/8214551, АС/8214552, АС/8214554, АС/8217447, АС/8217449, АС/8217463, АС/8217466, АС/8217467, АС/8217469, АС/8846653, АС/8846655, АС/8846656, АС/8846658, АС/8854132, АС/9240033, АС/9240122, АВ/5070832, АВ/5070833, АВ/5070834, АВ/5070835, АВ/5070836, АВ/5070846, АВ/4977851, АВ/8366880, АВ/8366958, АЕ/44135, АЕ/1009822, АЕ/1009827, АЕ/1019189, АЕ/2442162, АЕ/2489004, АЕ/2489005 – дані поліси вважати недійсними.
Приморський районний суд м.Одеси викликає Мудрика Сергія Вікторовича (останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул.Коблевська,41, кв.27),у судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовною заявою Мудрик Ірини Олександрівни до Мудрик Сергія Вікторовича про розподіл майна подружжя, яке призначене до слухання на 27 травня 2014 року о 10 годині 30 хвилин в приміщенні Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул.Балківська,33, зала судових засідань 216. У разі неявки, справа буде розглянута за вашої відсутності. Суддя Ёршова Л. С.	Приморський районний суд міста Одеси повідомляє, що 12 червня 2014 р. о 09 годині 30 хвилин в залі засідань № 221 в приміщенні суду за адресою: м.Одеса, вул.Балківська,33, відбудеться слухання цивільної справи за позовом Мудрик Ірини Олександрівни до Мудрик Сергія Вікторовича про розірвання шлюбу. В судове засідання на вищевказаний час викликається відповідач Мудрик Сергій Вікторович. У разі його неявки в судове засідання, позов може бути розглянутий за його відсутності та на підставі наявних доказів. Суддя Л. М. Чернявська	Заліщицький районний суд викликає 30 травня 2014 року о 9 годині за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідача Понюка Ярослава Володимировича, остання адреса проживання: с. Садки Заліщицького району Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Понюка Ярослава Володимировича про стягнення заборгованості. Суддя В. М. Піцик	

Загальними зборами акціонерів Публічного акціонерного товариства «Полтавський домобудівельний комбінат» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 01270581, місцезнаходження: м. Полтава, вул. Ливарна, буд. 8), які відбулися 26 квітня 2014 р. прийнято рішення про припинення Дочірнього підприємства ПАТ «Полтавський ДБК» «Трансбуд» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 25155270, місцезнаходження: м. Полтава, вул. Ливарна, буд. 8) шляхом приєднання до Публічного акціонерного товариства «Полтавський домобудівельний комбінат» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 01270581) (протокол № 2 від 26.04.2014 р.). Комісія з припинення: голова комісії з припинення – Головчак А. І., члени комісії з припинення – Шишкін В. В., Загнійко К. І. Заяви кредиторів приймаються у письмовому вигляді протягом двох місяців з дня публікації оголошення.	Загальними зборами акціонерів Публічного акціонерного товариства «Полтавський домобудівельний комбінат» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 01270581, місцезнаходження: м. Полтава, вул. Ливарна, буд. 8), які відбулися 26 квітня 2014 р. прийнято рішення про припинення Дочірнього підприємства ПАТ «Полтавський ДБК» «Залізобетон» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 25155287, місцезнаходження: м. Полтава, вул. Ливарна, буд. 8) шляхом приєднання до Публічного акціонерного товариства «Полтавський домобудівельний комбінат» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 01270581) (протокол № 2 від 26.04.2014 р.). Комісія з припинення: голова комісії з припинення – Головчак А. І., члени комісії з припинення – Шишкін В. В., Загнійко К. І. Заяви кредиторів приймаються у письмовій формі протягом двох місяців з дня публікації оголошення.	Зінківський районний суд Полтавської області викликає Павлинка Ана-толія Михайловича, 11 травня 1968 року народження (останнє відоме місце проживання: село Малі Будища, Зінківського району Полтавської області), як відповідача в судове засідання в цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний Банк «ПриватБанк» до Павлинка Ана-толія Михайловича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 30 травня 2014 року о 09 годині 00 хвилин в приміщенні Зінківського районного суду Полтавської області за адресою: Полтавська область, місто Зінків, вулиця Комунарська, 2-А, Головуючий по справі суддя Дітяр М. І. Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки, справу буде розглянуто за вашої відсутності. Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.
--	--	--

У провадженні Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області (Донецька обл. м. Ясинувата, вул. Заводська, 90) знаходиться цивільна справа за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Макогон Олексія Олександровича про стягнення заборгованості. Розгляд справи призначено на 30 травня 2014 р. об 11-00 год. у приміщенні Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області. Суд викликає Макогон Олексія Олександровича (місце знаходження за адресою: 86024, Донецька область, Ясинуватський район, с. Новоселівка-1, вул. Миру, буд. 119) у судове засідання як відповідача. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача він повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя О. В. Ус	В провадженні Бориспільського міськрайонного суду Київської області знаходиться цивільна справа №2/359/886/2014, 359/1549/14-ц за позовом ПАТ «Комерційний банк «Приватбанк» до Паршуткіню Олени Василівни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Судове засідання від 18.04.2014 року було відкладено у зв'язку з неявкою відповідача на 26 травня 2014 р. о 12.00 годині в Бориспільському міськрайонному суді Київської області за адресою: м.Бориспіль, вул.Київський шлях,72, каб.10. У зв'язку з цим, суд викликає у судове засідання на вищезазначений час та день відповідача – Паршуткіну Олену Василівну, останнє відоме місце реєстрації: Київська область, Бориспільський район, с. Вороньків, вул. Партизанська, 19, кв.1. У разі неявки в судове засідання відповідача, суд прийме рішення на підставі наданих позивачем доказів. Адреса суду: 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 72, каб.10, телефон – 6-11-61. Суддя Л. В. Яковлева	Новотроїцький районний суд Херсонської області викликає Бучко Бориса Володимировича, 26.08.1986 року народження, як відповідача у справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Бучко Бориса Володимировича про стягнення заборгованості. Судове засідання призначене о 09-30 годині 03.06.2014 року, яке відбудеться в приміщенні Новотроїцького районного суду Херсонської області за адресою: смт Новотроїцьке, вул.Леніна,87, Херсонської області, головуючий по справі Марківський О. В. У разі неявки відповідача в судове засідання, справа буде розглядатися за його відсутності за наявними у справі доказами. Крім того, суд роз'яснює відповідачу його обов'язок повідомити про причини неявки в судове засідання.
---	---	---

Суворовський районний суд м.Одеси викликає як відповідача Жиленко Ліану Анатоліївну у судове засідання по справі № 522/4653/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Жиленко Ліани Анатоліївни про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться о 09.10 годині 06.06.2014 року у приміщенні Суворовського районного суду м. Одеса за адресою: м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань № 9. У разі неявки Жиленко Ліани Анатоліївни, справа буде розглядатися за її вісутності. Суддя І. В. Середа	Малиновський районний суд м.Одеси викликає Даркіна Сергія Владиславовича (останнє місце проживання: м. Одеса, вул. Космонавтів, 29 к 2, кв. 45) у судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом Кірнева Петра Васильовича до Даркіна Сергія Владиславовича про стягнення заборгованості за договором позики у зв'язку з невиконанням грошового зобов'язання, яке призначене до слухання на 3 червня 2014 р. о 09 годині 30 хвилин в будинку Малиновського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а, зал судових засідань 205. У разі неявки справа буде розглянута за вашої відсутності. Суддя Бобуйок І. А.	Мелітопольський міськрайонний суд повідомляє Роситюк Станіслава Юрійовича, точне місце реєстрації якого в Запорізькій області невідоме, про те, що 03 червня 2014 року о 09-00 годині в приміщенні Мелітопольського міськрайонного суду за адресою: м. Мелітополь, вул. Шмідта, 11, буде слухатися цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Акцент-Банк» до Роситюка Станіслава Юрійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач по даній справі Роситюк Станіслав Юрійович вважається повідомленим про час та місце розгляду справи і у випадку неявки, справа підлягає розгляду за його відсутності. Суддя І. О. Калугіна	Охтирський міськрайонний суд повідомляє, що судове засідання по справі за позовом Іванової Віри Федорівни до Іванова Олександра Васильовича про розірвання шлюбу призначене о 13.15 годині 09.06.2014 року в приміщенні суду за адресою: м. Охтирка Сумської області, вул. Жовтнева, 7, суддя Сидоренко Р. В. В судове засідання викликається відповідач Іванов Олександр Васильович, 08.02.1970 р.н.
--	---	--	--

Святошинський районний суд м. Києва викликає до суду як відповідача Шведун Максима Васильовича, останнє відоме місцезнаходження: м. Київ, вул. Зодчих, 54, кв. 57, по справі 2/759/1184/14-ц за позовом Шведун Ю. О. до Шведун М.В. про стягнення суми за договором про поділ майна подружжя. Судове засідання призначене на 26.05.2014 року о 10-30 год. в приміщенні Святошинського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Жиянська, 142, зал №1. Суддя Петренко Н. О.	Апеляційний суд Київської області викликає в судове засідання як відповідачів Примака Анастасію Миколаївну та Король Ольгу Іванівну об 11 годині 30 хвилин 27 травня 2014 року для участі у розгляді цивільної справи за апеляційною скаргою Слободян Світлани Олександрівни та інших на рішення Макарівського районного суду Київської області від 12 лютого 2014 року у справі за позовом Слободян Світлани Олександрівни та інших до Садівничого товариства «Дубки» НВО «Сатурн», Сербовець Оксани Василівни, Примака Анастасії Миколаївни, Король Ольги Іванівни, Бойко Сергія Володимировича, Вороніна Михайла Юрійовича про визнання незаконним рішень і дій правління та загальних зборів СТ «Дубки» НВО «Сатурн» та їх слухання. У разі неявки сторін, розгляд справи відбудеться за їх відсутності. Суддя О. І. Малород	Дарницький районний суд м. Києва викликає відповідача Шайко Сергія Володимировича, 1976 р.н., в судове засідання на 05.06.2014 о 15 -00 год. за адресою: м. Київ, вул.Кошиця, 5-а, каб. 213, для участі у цивільній справі за позовом ПАТ «УкрСиббанк» до Шайко С. В. про стягнення суми заборгованості за договором про надання споживчого кредиту та заставу майна. У разі неявки відповідача до суду дане оголошення вважається належним повідомленням та справу буде розглянуто по суті за наявними в справі матеріалами. Суддя Парамонов М. Л.	Святошинський районний суд м. Києва викликає відповідача — Бортник Віктора Олександровича, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Я. Коласа, 23, кв. 281, для участі в цивільній справі за позовом ПАТ «Промінвест Банк» до Бортника В.О. про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 04.06.2014 року о 09 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Жиянська, 142, каб. 22. Суддя Шум Л. М. У разі неявки відповідача Бортник В.О. до суду без поважних причин, або у разі неповідомлення про причини неявки, справа буде розглядатись за його відсутності.
---	--	---	---

Державна служба фінансового моніторингу України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади директора Державного навчального закладу післядипломної освіти «Навчально-методичний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів з питань фінансового моніторингу в сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванням тероризму». У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра та відповідну професійну підготовку, знають національне законодавство, стаж роботи за фахом не менше 5 років на керівних посадах. Заяви приймаються протягом 30 календарних днів від дня виходу оголошення про конкурс. Додаткову інформацію про функціональні обов'язки та умови оплати праці можна отримати за телефоном (044)594-16-88. Адреса: вул. Білоруська, 24, м. Київ, 04655.	В провадженні судді Бердяньського міськрайонного суду Крамаренко А. І. знаходиться цивільна справа за позовом Бабенко Крістіни Євгенівни до Небаби Максима Костянтиновича про розірвання шлюбу. Судовий розгляд справи призначено о 09 годині 04 червня 2014 року в приміщенні Бердяньського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердяньск, вул. Комунарів, 64, каб.502. Суд викликає як відповідача Небаба Максима Костянтиновича. У разі неявки відповідача, справа буде розглянута за наявними в ній матеріалами.	Солом'янський районний суд м. Києва (м.Київ, вул.М.Кривоноса,25, каб.27) викликає на 02.06.2014 року о 09 год.00 хв. Джафарова Аскер Аліджафар огли як відповідача у цивільній справі № 760/7532/14-ц за позовом Джафарової Жанни Іванівни до Джафарова Аскер Аліджафар огли про стягнення аліментів. У разі неявки, справу буде розглянуто за відсутності відповідача. Суддя О. М. Букіна	Гірницький районний суд м. Макіївки Донецької області викликає як відповідача Агаркову Тетяну Степанівну по справі за позовом Аксьонової Вікторії Михайлівни про стягнення боргу. Засідання призначене на 05 червня 2014 р. о 10-00 годині та 17 червня 2014 р. о 10-00 год. При собі мати паспорт. Адреса суду: м. Макіївка-86126, пр-т Генерала Данилова, буд.21, кабінет 7, суддя Помогаєв А. В. Наслідки неявки у судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст.ст. 169, 170 ЦПК України та ст. 185-3 КУпАП України.
---	--	--	--

Роздільнянський районний суд Одеської області викликає на судове засідання Хлевну Віру Леонідівну, не зареєстровану в Роздільнянському районі Одеської області, по цивільній справі № 511/349/14ц, номер провадження 2/511/315/14 за позовом Дідус Людмили Вікторівни до Хлевного Олександра Георгійовича, Хлевної Віри Леонідівни про стягнення боргу за борговою розпискою в сумі 65600 грн. Судове засідання відбудеться 30 травня 2014 року об 11 год. 00 хв. в приміщенні Роздільнянського районного суду Одеської області за адресою: м. Роздільна, вул. Леніна, 37 «А» Одеської області. У випадку Вашої невки в судове засідання цивільна справа буде розглянута без вашої присутності. Суддя Ж. В. Теренчук	Голосіївський районний суд м. Києва викликає відповідача Крук Євгенія Васильовича, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Лятошинського, 22, кв. 122, у судове засідання, що призначено на 28 травня 2014 року на 14 годину 00 хвилин у цивільній справі № 2/752/3193/14 за позовом Чмих Наталії Василівни до Крук Євгенія Васильовича про стягнення боргу. Адреса суду: м. Київ, вул. П. Потехіна, 14-а, кабінет №21. Суддя Чередніченко Н. П.	Вважати недійсним сертифікат інженера-проектувальника Новошинської Ірини Василівни, серія АР №008762 від 27.09.2013, зареєстрований у реєстрі атестованих осіб 03.10.2013 року за №7771, у зв'язку з утратою.
---	---	---

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

Ось вони, майстрині рапіри (зліва направо): Катерина Деордієва, Катерина Ченцова, Ольга Лелейко та Олександра Сенюта разом з тренером Ларисою Павленко

ЗОЛОТИЙ УКОЛ. Славні традиції вітчизняного фехтування продовжили днями українські майстрині рапіри: наша команда у складі Ольги Лелейко, Катерини Ченцової, Олександри Сенюти та Катерини Деордієвої виграла командний Кубок Європи.

У півфіналі змагань, що проходили в Бухаресті (Румунія), збірна команда київської Школи вищої спортивної майстерності з рахунком 45:41 виборола перемогу в господарів турніру — збірної команди фехтувального клубу «CSA Steaua», а у фінальній зустрічі українки з аналогічним рахунком були сильніші за французенок (клуб «Bourg la Reine»).

Розіграш командного Кубка Європи, на відміну від етапів світового Кубка, проводиться між збірними командами європейських клубів фехтування, а не між національними збірними країн.

До речі, минулих вихідних на п'ятому міжнародному турнірі «Trofeulul Pellegrini», який також приймав Бухарест, киянки Катерина Ченцова та Ольга Лелейко вибороли «золото» і «бронзу» відповідно.

Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка привітав українських дівчат та їхніх наставників із вдалим виступом, побажавши їй надалі прославляти рідну країну на міжнародній арені.

Харків'янки сплели вінок єдності

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

АКЦІЯ. Цей захід відбувся в художній галереї «Костюринський провулок» у рамках всеукраїнської акції «Україно, розквітай!» У ньому взяли участь голова Харківського міського національного громадського об'єднання казахстанців «Бірілік» Макка Каражанова, а також представниці інших національних об'єднань Харкова. За їхніми словами,

вони зібралися разом для того, щоб продемонструвати свою широкую любов до України, змайструвавши з шовкових стрічок і тканин вінок.

Як пояснила Макка Каражанова, витвір їхніх рук і сердець — це символ розквітаючої, сильної й самостійної України. «Такий багатий край з такими прекрасними людьми повинен тільки розквітати, і нічого йому не повинно загрожувати, ніякі зовнішні і внутрішні агресори. Ми повинні жити

в світі любові, цінувати те, що ми маємо. Я молюся за Україну, щоб вона завжди розквітала», — сказала вона.

Окрім спільного вінка, кожна з учасниць акції власноруч створила по одній квітці для оберегу міста Харкова, який потім жінки передадуть Президенту України, як знак доброї волі.

— Виготовляти квіти для вінка і плести сам вінок — справа не проста, тож харків'янкам допомагав творити це диво професійний

дизайнер, — розповіла організатор акції Ліліана Семенюта. — Нашою метою було показати, що всі українці — єдині і тільки разом, роблячи спільну справу, зможуть змінити себе, а отже, і світ — на краще.

На запитання, чому саме вінок взялися плести харків'янки, пані Семенюта пояснила, що, на їхню думку, саме він нагадує про давні традиції наших предків і повертає до історії українського народу.

Малюк просидів ніч у рівчаку

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ПОРЯТУНОК. Полишити «дитину на дитину» змушені були батьки п'ятирічної дівчинки та півторарічного хлоп'яти з міста Новгород-Сіверський, що на Чернігівщині. Доки дорослі поралися по господарству, братик із сестричкою розважалися як уміли. Вони пішли гратися до

друзів по сусідству, а згодом дівчинка помітила, що малюка ніде не видно.

За словами начальника УМВС України в Чернігівській області генерал-майора міліції Олега Демченка, одразу по тривозі підняли особовий склад Новгород-Сіверського райвідділу міліції, на допомогу прибули міліціонери з Семенівки та Коропа, до пошуків приєднались

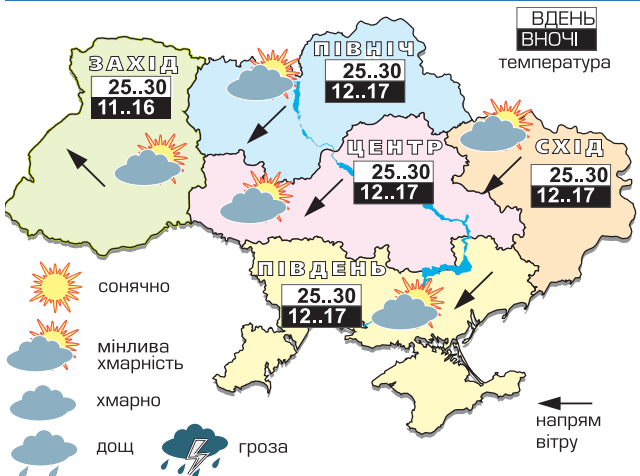
прикордонники, рятувальники, працівники управління виконання покарань, громадськість. Допомогали службові собаки. Хтось із дітей повідав, що бачив хлопчика, який прямував за межі міста. Там і шукали його всю ніч.

Непростий рельєф ускладнював і огляд, і пересування. Тож лише о сьомій ранку знайшли в рівчаку перемерзлого хлопчика,

одягненого лише в колготки та футболку.

Співробітники сектору зв'язків з громадськістю УМВС України в Чернігівській області повідомили, що працівники «швидкої допомоги» попередньо констатували у дитини гострий бронхіт і гіпотермію. Якби хлопчик пробув просто неба ще трохи, його вже ніщо не врятувало б. Зараз дитина перебуває в лікарні.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 22 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+12+17	+25+30	Черкаська	+11+16	+24+29
Житомирська	+11+16	+25+30	Кіровоградська	+12+17	+25+30
Чернігівська	+12+17	+25+30	Полтавська	+12+17	+25+30
Сумська	+12+17	+27+32	Дніпропетровська	+12+17	+25+30
Закарпатська	+11+16	+25+30	Одеська	+13+18	+25+30
Рівненська	+11+16	+25+30	Миколаївська	+12+17	+25+30
Львівська	+10+15	+21+26	Херсонська	+13+18	+24+29
Івано-Франківська	+9+14	+21+26	Запорізька	+12+17	+24+29
Волинська	+11+16	+25+30	Харківська	+12+17	+25+30
Хмельницька	+11+16	+24+29	Донецька	+13+18	+25+30
Чернівецька	+10+15	+23+28	Луганська	+12+17	+25+30
Тернопільська	+11+16	+23+28	Крим	+12+17	+21+26
Вінницька	+12+17	+24+29	Київ	+15+17	+28+30

Укргідрометцентр

Обкрадений Шевченко

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

РОЗТРАТА. Від Шевченкового ювілею мільйони українців набралися патріотичного духу, пройнялися національною гідністю та гордістю. Але, на жаль, знайшлися й такі, що вип'яли радше свою корисливість. Принаймні на такий висновок наводить повідомлення прес-служби прокуратури Тернопільської області.

Йдеться про те, що нинішнього січня посадові особи Шумської міської ради уклали договір підряду із суб'єктом господарської діяльності про проведення реставраційних робіт пам'ятника Тарасові Шевченку на суму понад 10 тисяч гривень. Але вже через десять днів підписали акт приймання виконаних робіт, хоч насправді до оновлення та ремонту скульптури навіть і не бралися.

Отож прокуратура Шумського району розпочала кримінальне провадження за фактом розтрати посадовими особами міської ради бюджетних коштів, виділених на реконструкцію пам'ятника Великому Кобзареві.

Пам'ятник Тарасові Шевченку в Шумську відреставрували хіба на папері, але не насправді